Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 889/2008

z dnia 5 września 2008 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli

(Dz.U. L 250 z 18.9.2008, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1254/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r.	L 337	80	16.12.2008
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 710/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r.	L 204	15	6.8.2009
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 271/2010 z dnia 24 marca 2010 r.	L 84	19	31.3.2010
►**M4**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 344/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r.	L 96	15	9.4.2011

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 129 z 28.5.2009, str. 21 (889/2008)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 889/2008

z dnia 5 września 2008 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ([1]), w szczególności jego art. 9 ust. 4, art. 11 akapit drugi, art. 12 ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 16 ust. 3 lit. c), art. 17 ust. 2 oraz art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 3 akapit drugi, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 3, art. 25 ust. 3, art. 26, art. 28 ust. 6, art. 29 ust. 3 oraz art. 38 lit. a), b), c) i e), a także art. 40,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 834/2007, w szczególności jego tytuły III, IV oraz V, określa podstawowe wymagania w zakresie produkcji, znakowania i kontroli produktów ekologicznych w sektorze uprawy roślin i chowu zwierząt. Należy określić szczegółowe zasady stosowania tych wymagań.

(2) Opracowanie nowych szczegółowych zasad produkcji w odniesieniu do niektórych gatunków zwierząt gospodarskich, ekologicznej akwakultury, wodorostów morskich i drożdży wykorzystywanych jako żywność lub pasza na poziomie wspólnotowym będzie wymagało więcej czasu, dlatego powinno stanowić przedmiot późniejszej procedury legislacyjnej. Zatem stosowne będzie wyłączenie tych produktów z zakresu niniejszego rozporządzenia. Jednakże w odniesieniu do niektórych gatunków zwierząt gospodarskich, produktów akwakultury oraz wodorostów morskich powinny mieć zastosowanie, z uwzględnieniem odpowiednich zmian, wspólnotowe zasady produkcji kontroli i znakowania, zgodnie z art. 42 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

(3) Aby uniknąć niejasności i zapewnić jednolite stosowanie zasad produkcji ekologicznej, należy określić niektóre definicje.

(4) Zasadniczo podstawą ekologicznej produkcji roślin jest odżywianie roślin poprzez ekosystem gleby. Dlatego należy zakazać upraw hydroponicznych, w przypadku których rośliny rosną z korzeniami znajdującymi się w podłożu obojętnym z pożywką zawierającą rozpuszczalne sole mineralne i substancje odżywcze.

([1]) Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

▼B

(5) Ekologiczna produkcja roślin obejmuje różnorodne metody upraw i odbywa się przy ograniczonym użyciu nawozów oraz środków użyźniających glebę o niskiej rozpuszczalności, dlatego metody te należy określić. Należy w szczególności określić warunki użycia niektórych środków niesyntetycznych.

(6) Należy znacznie ograniczyć użycie pestycydów, które mogą mieć szkodliwe skutki dla środowiska lub powodować obecność pozostałości pestycydów w produktach rolnych. W zwalczaniu szkodników, chorób i chwastów priorytetowe znaczenie należy nadać stosowaniu środków zapobiegawczych. Dodatkowo należy określić warunki stosowania niektórych środków ochrony roślin.

(7) Do celów rolnictwa ekologicznego, na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 ([1]) dopuszczono używanie – na szczegółowo określonych warunkach – niektórych środków ochrony roślin, nawozów sztucznych, środków użyźniających glebę, a także niektórych nieorganicznych materiałów paszowych, dodatków paszowych oraz substancji ►C1 pomocniczych w przetwórstwie ◄ pasz, a także niektórych środków myjących i dezynfekujących. Aby zapewnić ciągłość rolnictwa ekologicznego, należy nadal dopuszczać te środki i substancje, zgodnie z przepisami określonymi w art. 16 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007. Ponadto w celu zapewnienia jasności celowe jest zamieszczenie w załącznikach do niniejszego rozporządzenia wykazów produktów i substancji dozwolonych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Na innej podstawie prawnej, mianowicie na podstawie art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, możliwe będzie dodawanie do tych wykazów innych produktów i substancji w przyszłości. Zatem celowe będzie oznaczenie we wspomnianym wykazie przy pomocy osobnych symboli szczególnego charakteru każdej kategorii produktów i substancji.

(8) Całościowe podejście do rolnictwa ekologicznego wymaga prowadzenia produkcji zwierzęcej związanej z gruntami rolnymi, czyli takiej, w której do nawożenia roślin używa się wytworzonego nawozu. Ponieważ chów zwierząt zawsze wiąże się z gospodarowaniem gruntami rolnymi, należy ustanowić przepis zakazujący produkcji zwierzęcej bez użycia gruntów. W przypadku ekologicznej produkcji zwierzęcej przy doborze ras należy uwzględnić ich zdolności dostosowania się do miejscowych warunków, żywotność i odporność na choroby, a także propagować jak największą różnorodność biologiczną.

(9) W niektórych okolicznościach podmioty gospodarcze mogą mieć problemy z uzyskaniem ekologicznych zwierząt hodowlanych pochodzących z ograniczonej puli genów, co może utrudnić rozwój sektora. Dlatego należy dopuścić możliwość wprowadzania do gospodarstw w celach hodowlanych ograniczonej liczby zwierząt ►C1 nieekologicznych. ◄

([1]) Dz.U. L 198 z 22.7.1991, s. 1.

▼B

(10) ►C1 Ekologiczna produkcja zwierzęca ◄ powinna odbywać się w sposób zapewniający zaspokojenie potrzeb zwierząt w zakresie ich zachowań. W związku z tym pomieszczenia dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich powinny zaspokajać ich potrzeby w zakresie wentylacji, oświetlenia, przestrzeni i wygody. Zwierzęta powinny ponadto mieć wystarczającą ilość miejsca do swobodnego poruszania się oraz rozwijania swoich naturalnych zachowań społecznych. Należy określić szczegółowe warunki w zakresie pomieszczeń i metod chowu niektórych zwierząt, w tym pszczół. Te szczegółowe warunki powinny służyć zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt, który stanowi priorytet ►C1 ekologicznej produkcji zwierzęcej, ◄ dlatego też mogą one wykraczać poza wspólnotowe normy dotyczące dobrostanu zwierząt odnoszące się do rolnictwa ogółem. Ekologiczne metody chowu powinny zapobiegać zbyt wczesnemu dojrzewaniu drobiu. W związku z tym istnieje konieczność ustanowienia szczegółowych przepisów mających na celu zapobieganie intensywnym metodom chowu. Należy zagwarantować w szczególności, by chów drobiu trwał do osiągnięcia przezeń minimalnego wieku ubojowego lub by chowano wolno rosnące odmiany drobiu, tak aby w każdym przypadku wyeliminować zachętę do stosowania intensywnych metod chowu.

(11) W większości przypadków zwierzętom gospodarskim należy zapewnić stały dostęp do pastwisk na otwartej przestrzeni, o ile pozwalają na to warunki pogodowe, przy czym tereny te należy zasadniczo objąć odpowiednim systemem rotacji.

(12) Aby zapobiec zanieczyszczeniu składnikami odżywczymi zasobów naturalnych, takich jak gleba i woda, należy określić górną granicę użycia obornika na hektar oraz obsady zwierząt na hektar. Granica ta powinna odnosić się do zawartości azotu w oborniku.

(13) Należy zabronić okaleczeń prowadzących do stresu, krzywdy, choroby lub cierpienia zwierząt. Jednakże na ściśle określonych warunkach można dopuścić określone działania mające zasadnicze znaczenie z punktu widzenia niektórych rodzajów produkcji oraz bezpieczeństwa zwierząt i ludzi.

(14) Zwierzęta gospodarskie należy żywić paszami roślinnymi i paszami wytworzonymi zgodnie z zasadami rolnictwa ekologicznego – pochodzącymi najlepiej z własnego gospodarstwa – uwzględniając przy tym potrzeby fizjologiczne zwierząt. Ponadto aby zapewnić spełnienie minimalnych wymagań żywieniowych przewidzianych dla zwierząt ►C1 gospodarskich, ◄ należy zapewnić możliwość stosowania, na ściśle określonych zasadach, niektórych składników mineralnych, pierwiastków śladowych i witamin.

(15) Ponieważ należy oczekiwać, że utrzymają się różnice regionalne w zakresie możliwości uzyskania przez ekologicznie utrzymywane przeżuwacze koniecznych podstawowych witamin A, D i E w dawkach pokarmowych, wynikające z różnych warunków klimatycznych oraz dostępnych źródeł pożywienia, należy dopuścić stosowanie tych witamin w dokarmianiu przeżuwaczy.

(16) Opieka nad zdrowiem zwierząt powinna zasadniczo opierać się na zapobieganiu chorobom. Ponadto należy stosować określone działania w zakresie czyszczenia i dezynfekcji.

▼B

(17) W rolnictwie ekologicznym nie wolno stosować syntetycznych alopatycznych produktów leczniczych do celów zapobiegawczych. Jednakże w przypadku choroby lub zranienia się zwierzęcia wymagających natychmiastowego leczenia, stosowanie syntetycznych alopatycznych środków leczniczych należy ograniczyć do ściśle określonego minimum. Ponadto w celu zagwarantowania konsumentom jednolitej produkcji ekologicznej należy zapewnić możliwość przyjęcia środków ograniczających, takich jak podwojenie okresu karencji po zastosowaniu syntetycznych alopatycznych produktów leczniczych.

(18) Należy ustanowić szczegółowe zasady zapobiegania chorobom oraz leczenia weterynaryjnego w pszczelarstwie.

(19) Należy ustanowić przepisy wymagające od podmiotów gospodarczych wytwarzających paszę lub żywność, aby uwzględniały one odpowiednie procedury opierające się na systematycznej identyfikacji krytycznych etapów przetwarzania w celu zapewnienia, aby wytwarzane produkty przetworzone były zgodne z zasadami produkcji ekologicznej.

(20) Aby umożliwić produkcję niektórych rodzajów ekologicznej przetworzonej żywności i pasz potrzebne są określone produkty i substancje nieekologiczne. Ujednolicenie przepisów dotyczących przetwórstwa win na poziomie wspólnotowym wymaga więcej czasu. Z tego względu w przetwórstwie win wspomniane produkty należy objąć odstępstwem do momentu ustanowienia szczegółowych zasad w ramach dalszego procesu legislacyjnego.

(21) Do celów przetwarzania żywności ekologicznej, na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 dopuszczono użycie, w ściśle określonych warunkach, niektórych składników pochodzenia nierolniczego, niektórych ►C1 substancji pomocniczych w przetwórstwie ◄ żywności i niektórych składników nieekologicznych. Dla zapewnienia ciągłości rolnictwa ekologicznego należy utrzymać dopuszczenie odnośnych produktów i substancji zgodnie z przepisami określonymi w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (EC) nr 834/2007. Ponadto w celu zapewnienia jasności właściwe jest zamieszczenie w załączniku do niniejszego rozporządzenia wykazu produktów i substancji, które dopuszczono do użycia na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/-91. W przyszłości na innej podstawie prawnej, mianowicie na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, możliwe będzie dodawanie do tego wykazu innych produktów i substancji. Zatem celowe będzie oznaczenie we wspomnianym wykazie przy pomocy osobnych symboli szczególnego charakteru każdej kategorii produktów i substancji.

(22) W pewnych warunkach produkty ekologiczne i nieekologiczne można zbierać i transportować jednocześnie. Należy określić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia odpowiedniego oddzielenia produktów ekologicznych od nieekologicznych w trakcie obchodzenia się z nimi oraz w celu uniknięcia mieszania się produktów.

(23) Przejście na ekologiczne metody produkcji wymaga okresów dostosowawczych w odniesieniu do wszystkich wykorzystywanych środków produkcji. Należy określić szczegółowe okresy dla poszczególnych sektorów produkcji, w zależności od uprzednio prowadzonej produkcji rolnej.

(24) Zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 należy określić szczegółowe warunki stosowania odstępstw określonych w tym artykule. Właściwe jest określenie tych warunków w razie braku dostępności ekologicznych zwierząt, pasz, wosku pszczelego, nasion i sadzeniaków ziemniaków oraz ►C1 składników ekologicznych ◄ a także w razie określonych problemów związanych z zarządzaniem produkcją zwierzęcą i okolicznościami katastroficznymi.

▼B

(25) Geograficzne i strukturalne różnice w rolnictwie oraz ograniczenia klimatyczne mogą utrudniać rozwój produkcji ekologicznej w niektórych regionach, co wymaga przyjęcia odstępstw w zakresie charakterystyki budynków i urządzeń ►C1 inwentarskich. ◄ Dlatego należy dopuścić – na ściśle określonych warunkach – trzymanie zwierząt gospodarskich na uwięzi w gospodarstwach, które z racji swojego położenia geograficznego i ograniczeń strukturalnych, w szczególności na obszarach górskich, są małych rozmiarów i jedynie w przypadku, gdy chów zwierząt w grupach odpowiadających ich potrzebom w zakresie sposobu zachowania się nie jest możliwy.

(26) W celu zapewnienia rozwoju powstającego sektora ►C1 ekologicznej produkcji zwierzęcej, ◄ w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 przewidziano kilka tymczasowych odstępstw w zakresie trzymania zwierząt gospodarskich na uwięzi, warunków w pomieszczeniach inwentarskich oraz obsady zwierząt w gospodarstwie. Odstępstwa te powinny zostać tymczasowo utrzymane w mocy do momentu wygaśnięcia ich okresu obowiązywania, tak by nie zakłócić funkcjonowania sektora ►C1 ekologicznej produkcji zwierzęcej. ◄

(27) Uwzględniając znaczenie zapylania w sektorze pszczelarstwa ekologicznego, należy umożliwić przyznawanie odstępstw umożliwiających równoległą produkcję ►C1 ekologiczną i nieekologiczną ◄ w tym samym gospodarstwie.

(28) W niektórych okolicznościach rolnicy mogą doświadczyć trudności w uzyskaniu dostaw zwierząt gospodarskich z chowu ekologicznego i ekologicznych pasz, dlatego należy zezwolić na używanie ograniczonych ilości ograniczonego asortymentu środków produkcji wytworzonych metodami nieekologicznymi.

(29) Producenci prowadzący produkcję ekologiczną dołożyli znacznych starań na rzecz rozwoju ekologicznej produkcji nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego w celu uzyskania szerokiego wyboru odmian gatunków roślin, w przypadku których dostępne są ekologiczne nasiona i wegetatywny materiał rozmnożeniowy. Jednak w przypadku wielu gatunków nadal brak jest wystarczającej ilości ekologicznych nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego, zatem w przypadku tych gatunków należy dopuścić użycie nieekologicznych nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego.

(30) Aby pomóc podmiotom gospodarczym w ►C1 pozyskiwaniu ◄ ekologicznych nasion i sadzeniaków ziemniaków, każde państwo członkowskie powinno zapewnić stworzenie bazy danych zawierającej dane na temat dostępności na rynku ekologicznych nasion i sadzeniaków ziemniaków.

(31) Obchodzenie się z dorosłym bydłem może być niebezpieczne dla hodowcy i innych osób zajmujących się bydłem. Dlatego należy przyjąć przepis dopuszczający przyznawanie odstępstw w końcowej fazie tuczenia ssaków, w szczególności bydła.

(32) Okoliczności katastroficzne lub szeroko rozprzestrzenione choroby zwierząt i roślin mogą mieć poważne konsekwencje dla produkcji ekologicznej w dotkniętych regionach. Należy przyjąć odpowiednie środki pozwalające na zachowanie lub nawet odbudowę produkcji rolnej. Dlatego na dotkniętych obszarach należy zapewnić możliwość dostawy, w ograniczonym okresie, nieekologicznych zwierząt lub pasz.

▼B

(33) Zgodnie z art. 24 ust. 3 i art. 25 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 należy określić szczegółowe kryteria dotyczące prezentacji, elementów składowych, rozmiarów oraz projektu logo wspólnotowego, a także prezentacji i elementów składowych numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej oraz oznakowania miejsca, w którym wyprodukowano produkt rolniczy.

(34) Zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 należy określić szczegółowe wymagania w zakresie znakowania pasz ekologicznych, uwzględniając przy tym różnorodność oraz skład pasz, a także horyzontalne przepisy dotyczące znakowania mające zastosowanie do pasz.

(35) Oprócz systemu kontroli ustanowionego w oparciu o przepisy rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ([1]), należy ustanowić szczegółowe środki kontroli. W szczególności należy ustanowić szczegółowe wymagania w odniesieniu do wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów ekologicznych.

(36) Informacje zgłaszane Komisji przez państwa członkowskie muszą umożliwiać ich użycie w sposób bezpośredni i jak najbardziej efektywny w zarządzaniu informacjami statystycznymi i danymi referencyjnymi. Aby osiągnąć ten cel, wszystkie informacje udostępniane lub przekazywane między państwami członkowskimi a Komisją należy przesyłać elektronicznie lub w formie cyfrowej.

(37) Wymiana informacji i dokumentów między Komisją a państwami członkowskimi a także przekazywanie i zgłaszanie informacji Komisji przez państwa członkowskie odbywa się na ogół w formie elektronicznej lub cyfrowej. Aby poprawić sposób wymiany informacji ►C1 w zakresie ◄ produkcji ekologicznej, a także zwiększyć zakres ich użycia, konieczne jest przystosowanie istniejących systemów komputerowych lub ustanowienie nowych. Należy przyjąć przepis przewidujący przystosowanie istniejących systemów komputerowych oraz ustanowienie nowych przez Komisję, a także ich wdrożenie po poinformowaniu państw członkowskich za pośrednictwem Komitetu ds. Rolnictwa Ekologicznego.

(38) Warunki przetwarzania informacji w tych systemach komputerowych, a także formę i treść dokumentów przekazywanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007 należy często uaktualniać stosownie do zmian mających zastosowanie przepisów lub wymagań w zakresie zarządzania. Istnieje również konieczność przedkładania w jednolitej formie dokumentów przekazywanych przez państwa członkowskie. Aby osiągnąć te cele i uprościć procedury, a także zagwarantować, by wspomniane systemy komputerowe mogły funkcjonować bez opóźnień, należy określić formę i treść dokumentów w formie wzorów lub kwestionariuszy, które powinny być dostosowywane i uaktualnione przez Komisję po powiadomieniu Komitetu ds. Rolnictwa Ekologicznego.

([1]) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

▼B

(39) Aby nie narazić na zagrożenie ciągłości produkcji ekologicznej, należy określić środki przejściowe w odniesieniu do niektórych przepisów ustanowionych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

(40) Należy uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem rozporządzenie Komisji (EWG) nr 207/93 z dnia 29 stycznia 1993 r. określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych oraz ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania przepisów art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia ([1]), rozporządzenie Komisji (WE) nr 1452/2003 z dnia 14 sierpnia 2003 r. utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa ([2]) oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 223/2003 z dnia 5 lutego 2003 r. w sprawie wymogów w zakresie etykietowania związanych z ekologiczną metodą produkcji pasz, mieszanek paszowych i materiałów paszowych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 ([3]).

(41) Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 traci moc i zostaje zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r. Jednakże wiele z jego przepisów należy nadal stosować, z pewnymi zmianami; co za tym idzie, należy przyjąć je w ramach niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia jasności właściwe jest określenie związku między wspomnianymi przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 a przepisami niniejszego rozporządzenia.

(42) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rolnictwa Ekologicznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

([1]) Dz.U. L 25 z 2.2.1993, s. 5.
([2]) Dz.U. L 206 z 15.8.2003, s. 17.
([3]) Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 3.

▼B

Spis treści

Tytuł I	Przepisy początkowe
Tytuł II	Zasady produkcji, przetwórstwa, pakowania, transportu i przechowywania produktów
Rozdział 1	Produkcja roślinna
Rozdział 1a	Produkcja wodorostów morskich
Rozdział 2	Produkcja zwierzęca
Sekcja 1	Pochodzenie zwierząt
Sekcja 2	Pomieszczenia inwentarskie i praktyki hodowlane
Sekcja 3	Pasza
Sekcja 4	Opieka weterynaryjna
Rozdział 2a	Produkcja zwierzęca w sektorze akwakultury
Sekcja 1	Ogólne zasady
Sekcja 2	Pochodzenie zwierząt akwakultury
Sekcja 3	Praktyki gospodarcze w sektorze akwakultury
Sekcja 4	Hodowla
Sekcja 5	Pasza dla ryb, skorupiaków i szkarłupni
Sekcja 6	Szczególne zasady dotyczące mięczaków
Sekcja 7	Zapobieganie chorobom i opieka weterynaryjna
Rozdział 3	Produkty przetworzone
Rozdział 4	Pakowanie, transport, przechowywanie produktów
Rozdział 5	Zasady konwersji
Rozdział 6	Szczególne zasady produkcji
Sekcja 1	Ograniczenia klimatyczne, geograficzne lub strukturalne
Sekcja 2	Brak dostępności ekologicznych środków produkcji
Sekcja 3	Szczególne problemy w zakresie zarządzania ekologiczną produkcją zwierząt
Sekcja 3a	Odstępstwa od zasad produkcji związane ze stosowaniem szczególnych produktów i substancji w przetwórstwie zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 834/2007
Sekcja 4	Okoliczności katastroficzne
Rozdział 7	Baza danych nasion
Tytuł III	Znakowanie
Rozdział 1	Unijne logo produkcji ekologicznej
Rozdział 2	Szczegółowe wymagania w zakresie znakowania paszy
Rozdział 3	Inne szczegółowe wymagania w zakresie znakowania
Tytuł IV	Kontrola
Rozdział 1	Minimalne wymagania ►C1 kontrolne ◄

▼B

Rozdział 2	Wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do roślin i produktów roślinnych
Rozdział 2a	Szczególne wymogi kontroli w odniesieniu do wodorostów morskich
Rozdział 3	Wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do zwierząt gospodarskich i produktów ►C1 pochodzenia zwierzęcego ◄
Rozdział 3a	Szczególne wymogi kontroli w odniesieniu do produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury
Rozdział 4	Wymagania kontroli w odniesieniu do jednostek przetwórstwa produktów roślinnych, z wodorostów morskich, pochodzenia zwierzęcego i pochodzących ze zwierząt akwakultury oraz składających się z nich środków spożywczych
Rozdział 5	Wymagania kontroli w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich
Rozdział 6	Wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do jednostek posługujących się umowami ze stronami trzecimi
Rozdział 7	Wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do jednostek zajmujących się przetwórstwem pasz
Rozdział 8	Naruszenia prawa i wymiana informacji
Tytuł V	Przekazywanie informacji, przepisy przejściowe i końcowe
Rozdział 1	Przekazywanie informacji Komisji
Rozdział 2	Przepisy przejściowe i końcowe

▼B

TYTUŁ I

PRZEPISY POCZĄTKOWE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady dotyczące produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

▼M2

2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:

a) gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki, o których mowa w art. 7; oraz

b) zwierząt akwakultury innych niż te, o których mowa w art. 25a.

Jednakże do momentu ustanowienia szczegółowych zasad produkcji w odniesieniu do tych produktów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 834/2007 stosuje się tytuł II, tytuł III oraz tytuł IV z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

▼B

Artykuł 2

Definicje

W uzupełnieniu definicji zawartych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „nieekologiczny”: oznacza niepochodzący lub niezwiązany z produkcją określoną przepisami rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i niniejszego rozporządzenia;

b) „weterynaryjne produkty lecznicze”: oznacza produkty określone w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych;

c) „importer”: oznacza osobę fizyczną lub prawną w obrębie Wspólnoty zgłaszającą samodzielnie lub przez przedstawiciela przesyłkę do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie;

d) „pierwszy odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, której dostarczana jest przywożona przesyłka i która otrzymuje ją w celu dalszego przetworzenia lub wprowadzenia do obrotu;

e) „gospodarstwo rolne” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne funkcjonujące pod jednolitym zarządem w celu wytwarzania produktów rolnych;

▼M2

f) „jednostka produkcyjna” oznacza wszystkie środki wykorzystywane w danym sektorze produkcji takie jak obiekty produkcyjne, grunty rolne, pastwiska, obszary na wolnym powietrzu, budynki dla zwierząt gospodarskich, stawy rybne, zamknięte systemy dla wodorostów i zwierząt akwakultury, koncesjonowane obszary nadbrzeżne oraz dna morskiego, obiekty do składowania płodów rolnych, produktów upraw, produktów z wodorostów morskich, produktów pochodzenia zwierzęcego, surowców i innych środków produkcji związanych z tym sektorem produkcji;

([1]) Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

▼B

g) „produkcja hydroponiczna” oznacza metodę uprawy roślin z korzeniami znajdującymi się jedynie w roztworze substancji odżywczej lub w podłożu obojętnym, takim jak perlit, żwir lub wełna mineralna, do którego dodawana jest substancja odżywcza;

h) „opieka weterynaryjna” oznacza wszelkie cykle opieki leczniczej lub profilaktycznej przeciwko jednemu wystąpieniu danej choroby;

i) „pasze w okresie konwersji” oznaczają pasze będące w okresie konwersji na produkcję ekologiczną, z wyjątkiem pasz zbieranych w ciągu 12 miesięcy następujących po rozpoczęciu okresu konwersji, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007;

▼M2

j) „zamknięte urządzenie produkcji akwakultury z systemem recyrkulacji” oznacza urządzenie, w którym akwakultura ma miejsce w zamkniętym środowisku, na lądzie lub na statku, wymagającym recyrkulacji wody i zależnym od stałych zewnętrznych dostaw energii w celu stabilizacji środowiska dla zwierząt akwakultury;

k) „energia ze źródeł odnawialnych” oznacza odnawialne, niekopalne źródła energii: energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię geotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, hydroenergię, energię pozyskiwaną z gazu pochodzącego ze składowisk odpadów, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz);

l) „wylęgarnia” oznacza miejsce rozmnażania, wylęgu i chowu przez wczesne etapy życia zwierząt akwakultury, w szczególności ryb oraz mięczaków, skorupiaków i szkarłupni;

m) „podchowalnia” oznacza miejsce, w którym prowadzi się pośredni etap produkcji pomiędzy wylęgarnią a etapem wzrostowym. Etap podchowalni musi się zakończyć w pierwszej z trzech części cyklu produkcji z wyjątkiem gatunków przechodzących proces smoltyfikacji;

n) „zanieczyszczenie” w ramach produkcji w sektorze akwakultury i wodorostów morskich oznacza bezpośrednie lub pośrednie wprowadzenie do środowiska wodnego substancji lub energii zdefiniowanych odpowiednio w dyrektywie 2008/56/WE ([1]) i dyrektywie 2000/60/WE ([2]) w zależności od tego do jakich wód się stosują;

o) „polikultura” w ramach produkcji w sektorze akwakultury i wodorostów morskich oznacza chów dwóch lub więcej gatunków zazwyczaj z różnych poziomów troficznych w tej samej jednostce chowu;

p) „cykl produkcyjny” w ramach produkcji w sektorze akwakultury i wodorostów morskich oznacza długość życia zwierzęcia akwakultury lub wodorostu morskiego od najwcześniejszego etapu życia do chwili odłowu lub zbioru;

([1]) Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.
([2]) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

▼M2

q) „gatunki występujące lokalnie” w ramach produkcji w sektorze akwakultury i wodorostów morskich oznaczają gatunki, które nie są gatunkami obcymi ani niewystępującymi miejscowo zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 708/2007 ([1]). Gatunki wymienione w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 708/2007 można uznać jako występujące lokalnie;

r) „gęstość obsady” w ramach akwakultury oznacza wagę żywych zwierząt na metr sześcienny wody w dowolnym momencie etapu wzrostowego a w przypadku płastug i krewetek – wagę na metr kwadratowy powierzchni.

▼B

TYTUŁ II

ZASADY DOTYCZĄCE PRODUKCJI, PRZETWARZANIA, PAKOWANIA, TRANSPORTU I PRZECHOWYWANIA PRODUKTÓW EKOLOGICZNYCH

ROZDZIAŁ 1

Produkcja roślinna

Artykuł 3

Gospodarowanie glebą i nawożenie

1. W przypadku gdy potrzeby odżywcze roślin nie mogą być zaspokojone przy pomocy środków określonych w art. 12 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w produkcji ekologicznej można używać – tylko w koniecznym zakresie – wyłącznie nawozów i środków poprawiających właściwości gleby wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Podmioty gospodarcze są zobowiązane przechowywać dokumentację potwierdzającą potrzebę użycia danego środka.

2. Zawartość azotu w oborniku zwierzęcym, określona w dyrektywie Rady 91/676/EWG ([2]) dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, stosowanym w gospodarstwie nie może przekroczyć 170 kg rocznie na 1 hektar użytków rolnych. Limit ten stosuje się wyłącznie do użycia obornika gospodarskiego, suchego obornika i odwodnionego nawozu od drobiu, kompostowanych odchodów zwierzęcych, w tym nawozu od drobiu, przekompostowanego obornika i płynnych odchodów zwierzęcych.

3. Gospodarstwa ekologiczne mogą zawierać pisemne umowy współpracy w zakresie zastosowania nadmiaru obornika pochodzącego z produkcji ekologicznej wyłącznie z innymi gospodarstwami i przedsiębiorstwami przestrzegającymi zasad produkcji ekologicznej. Maksymalny limit, o którym mowa w ust. 2, wylicza się z uwzględnieniem wszystkich jednostek produkcji ekologicznej zaangażowanych w taką współpracę.

4. Aby poprawić ogólny stan gleby lub dostępność składników odżywczych w glebie lub w uprawach, można stosować odpowiednie ►C1 preparaty mikroorganizmów. ◄

5. Do aktywacji kompostu mogą być stosowane odpowiednie preparaty na bazie roślin lub preparaty mikroorganizmów.

([1]) Dz.U. L 168 z 28.6.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

▼B

Artykuł 4

Zakaz produkcji hydroponicznej

Zabrania się produkcji hydroponicznej.

Artykuł 5

Zwalczanie szkodników, chorób i chwastów

1. W przypadku gdy odpowiednia ochrona roślin przed szkodnikami i chorobami nie jest możliwa z wykorzystaniem środków określonych w art. 12 ust. 1 lit. a), b), c) oraz g) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w produkcji ekologicznej można stosować jedynie środki, o których mowa w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Podmioty gospodarcze są zobowiązane przechowywać dokumentację potwierdzającą potrzebę użycia danego środka.

2. Jeżeli chodzi o środki stosowane w pułapkach i dozownikach, z wyjątkiem dozowników feromonów, pułapki lub dozowniki te muszą zapobiegać przenikaniu substancji do środowiska oraz zapobiegać stykaniu się tych substancji z uprawianymi roślinami. Pułapki po użyciu należy zebrać oraz pozbyć się ich w sposób bezpieczny.

Artykuł 6

Szczegółowe zasady produkcji grzybów

W przypadku ►C1 produkcji ◄ grzybów dopuszczalne jest stosowanie podłoży, które zawierają wyłącznie poniższe części składowe:

a) obornik gospodarski i ekskrementy zwierzęce:

   (i) pochodzące z gospodarstw produkujących zgodnie z ekologicznymi metodami produkcji;

   (ii) lub określone w załączniku I wyłącznie wtedy, gdy produkt określony w ppkt (i) nie jest dostępny; i pod warunkiem że ich waga nie przekracza 25 % łącznej wagi wszystkich komponentów podłoża, z wyłączeniem materiału pokrywającego i dodanej wody, przed kompostowaniem;

b) produkty rolne inne niż ujęte w lit. a) pochodzące z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej;

c) torf niepoddany obróbce chemicznej;

d) drewno nieimpregnowane środkami chemicznymi po ścięciu;

e) produkty mineralne wymienione w załączniku I, woda i gleba.

▼M2

ROZDZIAŁ 1a

Produkcja wodorostów morskich

Artykuł 6a

Zakres

Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady produkcji w odniesieniu do zbierania i uprawy wodorostów morskich. Stosuje się on z uwzględnieniem niezbędnych zmian do produkcji wszystkich wielokomórkowych alg morskich, fitoplanktonu i mikroalg do dalszego stosowania jako pasza dla zwierząt akwakultury.

▼M2

Artykuł 6b

Odpowiednie środowisko wodne i plan zrównoważonego zarządzania

1. Działalność jest zlokalizowana w miejscach, które nie są skażone produktami lub substancjami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej bądź zanieczyszczeniami, które zagrażają ekologicznemu charakterowi produktów.

2. Ekologiczne i nieekologiczne jednostki produkcyjne powinny być odpowiednio oddzielone. Oddzielenie takie powinno opierać się na naturalnych okolicznościach, osobnych sieciach dystrybucji wody, odległości, prądzie pływowym oraz umieszczeniu ekologicznej jednostki produkcyjnej w górnym lub dolnym biegu. Organy państw członkowskich mogą wskazać miejsca lub obszary, które uznają za nieodpowiednie dla ekologicznej akwakultury lub uprawy wodorostów morskich oraz mogą ustanowić minimalne odległości oddzielające ekologiczne i nieekologiczne jednostki produkcyjne.

Jeżeli takie minimalne odległości są ustalone, państwa członkowskie przekazują tę informację podmiotom gospodarczym, innym państwom członkowskim oraz Komisji.

3. W odniesieniu do każdego nowego podmiotu mającego prowadzić produkcję ekologiczną i produkować rocznie powyżej 20 ton produktów akwakultury wymagana jest proporcjonalna względem wielkości jednostki produkcyjnej ocena środowiskowa, aby zapewnić odpowiednie warunki dla jednostki produkcyjnej i jej bezpośredniego otoczenia oraz okreslić potencjalne skutki tej działalności. Podmiot gospodarczy przedstawia ocenę środowiskową jednostce certyfikującej lub organowi kontrolnemu. Treść oceny środowiskowej należy opracować na podstawie załącznika IV do dyrektywy Rady 85/337/EWG ([1]). Jeżeli jednostka podlegała już wcześniej równoważnej ocenie, należy zezwolić na jej wykorzystanie do tego celu.

4. Podmiot gospodarczy przedkłada proporcjonalny względem wielkości jednostki produkcyjnej plan zrównoważonego zarządzania zbiorami akwakultury i wodorostów morskich.

Plan jest aktualizowany każdego roku i zawiera szczegóły dotyczące skutków środowiskowych prowadzonej działalności, monitoringu środowiskowego, który należy rozpocząć, oraz wyszczególnia środki, które należy podjąć w celu zminimalizowania niekorzystnych skutków dla otaczającego środowiska wodnego i lądowego, w tym - gdzie stosowne - zrzuty związków odżywczych do środowiska w każdym cyklu produkcyjnym lub rocznie. Plan uwzględnia kwestie nadzoru i napraw technicznego wyposażenia.

5. Podmioty gospodarcze w obszarze akwakultury i wodorostów morskich powinny preferować stosowanie odnawialnych źródeł energii oraz wtórnie wykorzystywać materiały, a także sporządzają w ramach swoich planów zrównoważonego zarządzania harmonogram ograniczania odpadów, który wdrożą wraz z rozpoczęciem działalności. Jeżeli to możliwe, używanie ciepła odpadowego jest ograniczone do energii ze źródeł odnawialnych.

6. W odniesieniu do zbioru wodorostów morskich należy dokonać na początku jednorazowej szacunkowej oceny biomasy.

([1]) Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.

▼M2

Artykuł 6c

Zrównoważone zbiory wodorostów morskich dziko rosnących

1. W jednostce lub w obiektach przechowuje się dokumentację księgową, na podstawie której podmiot może określić, a jednostka certyfikująca lub organ kontrolny zweryfikować, czy zbieracze dostarczyli wyłącznie wodorosty morskie dziko rosnące wyprodukowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007.

2. Zbiorów dokonuje się w taki sposób, aby zebrane ilości nie wywierały znaczącego oddziaływania na stan środowiska wodnego. Należy określić takie środki jak technikę zbierania, minimalną wielkość, wiek, cykle reprodukcyjne bądź też pozostające zasoby wodorostów, które gwarantują, że wodorosty morskie mogą odrosnąć.

3. Jeżeli zbiorów dokonuje się na dzielonym lub wspólnym obszarze zbiorów, dostępna musi być dokumentacja wykazująca, że całkowite zbiory są zgodne z przepisami rozporządzenia.

4. W odniesieniu do art. 73b ust. 2 lit. b) i c) zapisy w rejestrach muszą dowodzić zrównoważonego zarządzania i braku długofalowego oddziaływania na obszary zbiorów.

Artykuł 6d

Uprawa wodorostów morskich

1. Uprawa wodorostów morskich w morzu wykorzystuje wyłącznie związki odżywcze naturalnie znajdujące się w środowisku lub pochodzące z ekologicznej produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury położonej najlepiej w bliskiej odległości jako część systemu polikultury.

2. W urządzeniach na lądzie, w których stosuje się zewnętrzne źródła związków odżywczych, poziom związków odżywczych w wodach wypływających powinien być potwierdzalnie taki sam lub niższy niż w wodach wpływających. Stosować można wyłącznie związki odżywcze pochodzenia roślinnego lub mineralnego wymienione w załączniku I.

3. Rejestruje się gęstość uprawy lub intensywność działalności, które utrzymują integralność środowiska wodnego poprzez zagwarantowanie, że nie przekracza się maksymalnej ilości wodorostów morskich, które mogą rosnąć w danym miejscu bez wywierania niekorzystnych skutków na środowisko.

4. Sznury oraz pozostały sprzęt wykorzystywane do uprawy wodorostów morskich powinny być, jeśli to możliwe, powtórnie wykorzystane lub poddane recyklingowi.

Artykuł 6e

Środki antyporostowe i czyszczenie wyposażenia i urządzeń produkcyjnych

1. Organizmy porastające należy usuwać wyłącznie mechanicznie lub ręcznie i w stosownych przypadkach wrzucić ponownie do morza w pewnej odległości od miejsca uprawy.

▼M2

2. Wyposażenie i urządzenia produkcyjne czyści się mechanicznie lub ręcznie. Jeżeli jest to niewystarczające, stosować można jedynie substancje wymienione w załączniku VII sekcja 2

▼B

ROZDZIAŁ 2

Produkcja zwierzęca

Artykuł 7

Zakres

Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady produkcji w odniesieniu do następujących gatunków: bydło, włącznie z gatunkami *bubalus* i bizon, zwierzęta z rodziny koniowatych, trzoda chlewna, owce, kozy, drób (gatunki wymienione w załączniku III) i pszczoły.

Sekcja 1

Pochodzenie zwierząt

Artykuł 8

Pochodzenie zwierząt ekologicznych

1. Przy wyborze ras lub linii należy brać pod uwagę zdolność zwierząt do przystosowania się do miejscowych warunków, ich żywotność i odporność na choroby. Dodatkowo należy kierować się możliwością uniknięcia określonych chorób lub problemów zdrowotnych związanych z niektórymi rasami lub liniami wykorzystywanymi w intensywnej produkcji, takich jak zespół napięcia u świń, zespół PSE (mięso jasne, miękkie, cieknące), nagła śmierć, spontaniczne poronienie oraz trudne porody wymagające cesarskiego cięcia. Pierwszeństwo należy dać rodzimym rasom i liniom.

2. W przypadku pszczół pierwszeństwo przysługuje rasom europejskim *Apis mellifera* i ich miejscowym ekotypom.

Artykuł 9

Pochodzenie zwierząt nieekologicznych

1. Zgodnie z art. 14 ust. 1 lit a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 zwierzęta nieekologiczne mogą być wprowadzone do gospodarstwa w celach hodowli jedynie wtedy, gdy nie są dostępne w wystarczającej liczbie zwierzęta ekologiczne oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

2. W przypadku gdy stado jest utworzone po raz pierwszy, młode ssaki nieekologiczne należy chować zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej natychmiast po odsadzeniu. Ponadto od dnia, w którym zwierzęta są wprowadzane do stada, stosuje się następujące ograniczenia:

a) bawoły, cielęta oraz źrebięta muszą być w wieku poniżej szóstego miesiąca życia;

b) jagnięta i koźlęta muszą być w wieku poniżej sześćdziesięciu dni;

c) prosięta muszą ważyć mniej niż 35 kg.

▼B

3. W przypadku odnawiania stada samce i samice nieródki ssaków chowanych nieekologicznie muszą być od momentu wprowadzenia do stada chowane zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej. Ponadto liczba samic ssaków podlega następującym rocznym ograniczeniom:

a) maksymalnie 10 % dorosłych zwierząt koniowatych lub bydła, włączając gatunki *bubalus* i bizon, oraz 20 % dorosłych świń, owiec i kóz mogą stanowić samice;

b) w przypadku jednostek składających się z mniej niż 10 sztuk koniowatych lub bydła, lub mniej niż pięciu świń, owiec lub kóz, odnowienie, o którym mowa powyżej, ogranicza się do maksymalnie jednego zwierzęcia w roku.

Niniejszy przepis niniejszego ustępu zostanie zweryfikowany w 2012 r. w celu uchylenia go.

4. Odsetki określone w ust. 3 mogą być zwiększone do 40 % po uzyskaniu wcześniejszej zgody właściwego organu w następujących szczególnych przypadkach:

a) kiedy znacznie zwiększa się gospodarstwo;

b) kiedy zmienia się rasę;

c) kiedy rozwija się nową specjalizację w chowie zwierząt gospodarskich;

d) kiedy rasy zagrożone są wyginięciem, jak określono w załączniku IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 ([1]), przy czym w takim przypadku zwierzęta tej rasy nie muszą być nieródkami.

5. Przy odnowie pasiek dopuszcza się włączanie do jednostki produkcji ekologicznej rocznie 10 % ►C1 matek pszczelich ◄ i rojów nieekologicznych, z zastrzeżeniem, że te ►C1 matki pszczele ◄ i roje zostaną umieszczone w ulach zawierających plastry lub węzę pochodzące z jednostek produkcji ekologicznej.

Sekcja 2

Pomieszczenia inwentarskie i praktyki gospodarskie

Artykuł 10

Zasady dotyczące warunków w pomieszczeniach inwentarskich

1. Izolacja, ogrzewanie i wentylacja budynków muszą zapewniać utrzymanie obiegu powietrza, poziomu kurzu, temperatury, względnej wilgotności powietrza oraz stężenia gazów nieszkodliwego dla zwierząt. Budynek musi umożliwiać wydajną naturalną wentylację i dopływ naturalnego światła.

2. Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich nie są obowiązkowe na terenach o odpowiednich warunkach klimatycznych umożliwiających zwierzętom przebywanie na otwartej przestrzeni.

([1]) Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

▼B

3. Obsada zwierząt gospodarskich w budynkach musi zapewniać im komfort i dobrostan oraz spełnienie specyficznych dla danego gatunku potrzeb, które w szczególności zależą od gatunku, rasy i wieku zwierząt. Należy także uwzględnić sposób zachowania zwierząt, który zależy w szczególności od wielkości grupy i płci zwierząt. ►C1 Wielkość obsady zapewnia zwierzętom dobrostan poprzez udostępnienie im wystarczającej przestrzeni do stania w naturalnej pozycji, ◄ łatwego kładzenia się, obracania, czyszczenia się, zakładając możliwość przyjmowania wszystkich naturalnych pozycji oraz wykonywania wszystkich naturalnych ruchów, takich jak przeciąganie się czy machanie skrzydłami.

▼C1

4. Minimalne powierzchnie oraz inne właściwości pomieszczeń i otwartych wybiegów oraz budynków dla różnych gatunków oraz kategorii zwierząt określono w załączniku III.

▼B

Artykuł 11

Szczegółowe warunki dotyczące pomieszczeń inwentarskich oraz praktyk gospodarskich dla ssaków

1. W pomieszczeniach inwentarskich podłoga musi być gładka, ale nie śliska. Przynajmniej połowa powierzchni podłogi określona w załączniku III musi być lita, to znaczy nie może być zbudowana z listew ani krat.

2. W pomieszczeniu musi być wystarczająco dużo wygodnej, czystej i suchej powierzchni do leżenia/wypoczynku o konstrukcji litej bez listew. Na powierzchni wypoczynkowej musi znajdować się obszerne, suche miejsce do leżenia wyłożone ściółką. Ściółka musi składać się ze słomy lub innego odpowiedniego naturalnego materiału. Ściółka może być ulepszona i wzbogacona dowolnymi produktami mineralnymi wyszczególnionymi w załączniku I.

3. Niezależnie od art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/629/EWG ([1]) trzymanie cieląt w wieku powyżej tygodnia życia w indywidualnych boksach jest zabronione.

4. Niezależnie od art. 3 ust. 8 dyrektywy Rady 91/630/EWG ([2]) maciory należy trzymać w grupach, z wyjątkiem końcowego okresu ciąży i w okresie karmienia.

5. Prosiąt nie można trzymać na płaskich podestach ani w klatkach.

6. Wybiegi muszą umożliwiać trzodzie chlewnej załatwianie potrzeb i rycie. Do celów rycia można stosować różne podłoża.

Artykuł 12

Szczegółowe warunki dotyczące pomieszczeń oraz praktyk gospodarskich dla drobiu

1. Zabrania się trzymania drobiu w klatkach.

2. ►C1 Ptactwo wodne ◄ musi mieć dostęp do strumienia, stawu, jeziora lub sadzawki w każdym przypadku, gdy pozwalają na to warunki atmosferyczne i higieniczne, tak aby możliwe było zaspokojenie potrzeb specyficznych dla określonych gatunków i spełnienie warunków w zakresie dobrostanu zwierząt.

([1]) Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 28.
([2]) Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 33.

▼B

3. Kurniki muszą spełniać następujące warunki:

a) przynajmniej jedna trzecia powierzchni podłogi musi być lita, to znaczy nie może być zbudowana z listew ani krat, oraz musi być pokryta ściółką, taką jak słoma, wióry drzewne, piasek lub torf;

b) powierzchnia pomieszczeń dla kur niosek musi zapewniać miejsce do gromadzenia odchodów;

c) muszą być wyposażone w grzędy w ilości i rozmiarach proporcjonalnych do wielkości grupy i ptaków, jak ustanowiono w załączniku III;

d) muszą mieć otwory wejściowe/wyjściowe o rozmiarach dostosowanych do wielkości ptaków, łączna długość tych otworów musi wynosić przynajmniej 4 m na 100 m^2 powierzchni pomieszczeń przeznaczonych dla ptaków;

e) w żadnym kurniku nie może przebywać więcej niż:

(i) 4 800 kurcząt;

(ii) 3 000 kur niosek;

(iii) 5 200 perliczek;

(iv) 4 000 samic kaczki piżmowej lub kaczki pekińskiej lub 3 200 samców kaczki piżmowej lub kaczki pekińskiej bądź innych kaczek;

(v) 2 500 kapłonów, gęsi lub indyków;

f) całkowita powierzchnia użytkowa kurników dla drobiu przeznaczonego do produkcji mięsnej w jednej jednostce nie może przekraczać 1 600 m^2;

g) kurniki muszą być skonstruowane w sposób umożliwiający ptakom łatwy dostęp do obszarów na otwartej przestrzeni.

4. Światło naturalne może być uzupełnione światłem sztucznym, tak aby maksymalny czas oświetlenia w ciągu doby wynosił 16 godzin z nieprzerwanym 8-godzinnym okresem odpoczynku nocnego bez światła sztucznego.

5. Aby zapobiec stosowaniu intensywnych metod produkcji, należy zapewnić, aby chów drobiu trwał do osiągnięcia przez drób minimalnego wieku ubojowego, albo aby utrzymywano wolno rosnące rasy i linie drobiu. W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy nie korzysta z wolno rosnących ras i linii drobiu, obowiązuje następujący minimalny wiek ubojowy:

a) 81 dni w przypadku kurcząt;

b) 150 dni w przypadku kapłonów;

c) 49 dni w przypadku kaczek pekińskich;

d) 70 dni w przypadku samic kaczek piżmowych;

e) 84 dni w przypadku samców kaczek piżmowych;

f) 92 dni w przypadku kaczek mulard;

g) 94 dni w przypadku perliczek;

h) 140 dni w przypadku indyków i gęsi przeznaczonych do pieczenia; oraz

i) 100 dni w przypadku samic indyka.

▼C1

Właściwy organ określa kryteria dotyczące ras i linii wolno rosnących lub sporządza ich wykaz, a także udostępnia te informacje podmiotom gospodarczym, innym państwom członkowskim i Komisji.

▼B

Artykuł 13

Szczegółowe wymagania i warunki dotyczące pomieszczeń w pszczelarstwie

1. Pasieka musi być tak zlokalizowana, aby w promieniu 3 km od pasieki źródłami nektaru i pyłku były zasadniczo rośliny uprawiane metodami ekologicznymi lub roślinność naturalna lub rośliny uprawiane metodami o niewielkim wpływie na środowisko odpowiadającymi metodom opisanym w art. 36 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 - ([1]) lub w art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ([2]), które nie stanowią zagrożenia dla kwalifikacji pasiek jako ekologicznych. Powyższe wymogi nie dotyczą obszarów, na których nie ma kwitnienia lub ule są w stanie uśpienia.

2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć regiony lub obszary, na których praktykowanie pszczelarstwa spełniającego zasady produkcji ekologicznej nie jest możliwe.

3. Ule należy wykonywać zasadniczo z naturalnych materiałów niestwarzających ryzyka skażenia środowiska ani produktów ►C1 pszczelich. ◄

4. Wosk pszczeli stosowany do nowych węz musi pochodzić z jednostek produkcji ekologicznej.

5. Bez uszczerbku dla art. 25 w ulach dopuszcza się stosowanie wyłącznie produktów naturalnych, takich jak propolis, wosk i oleje roślinne.

6. Zabrania się stosowania syntetycznych repelentów podczas czynności pozyskiwania miodu.

7. Zabrania się pozyskiwania miodu z plastrów zawierających czerwie.

Artykuł 14

Dostęp do obszarów na otwartej przestrzeni

1. Obszary na otwartej przestrzeni mogą być częściowo zakryte.

2. Zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 zwierzęta roślinożerne muszą mieć zapewniony dostęp do pastwisk, kiedy tylko pozwalają na to warunki.

3. W przypadku gdy zwierzęta roślinożerne mają dostęp do pastwisk w okresie wypasu, a system pomieszczeń zimowych daje zwierzętom swobodę ruchu, w miesiącach zimowych można odstąpić od obowiązku zapewnienia im obszarów na wolnym powietrzu.

4. Niezależnie od przepisów ust. 2, należy zapewnić dostęp do pastwisk lub terenów na wolnym powietrzu bykom ponadrocznym.

5. Drób musi mieć dostęp do terenów na wolnym powietrzu przynajmniej przez jedną trzecią część życia.

6. Otwarte zagrody dla drobiu muszą być głównie pokryte roślinnością oraz być wyposażone w urządzenia zabezpieczające, a także umożliwiać ptakom łatwy dostęp do poideł i karmników.

([1]) Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

▼B

7. Jeżeli drób jest trzymany w pomieszczeniach zamkniętych w związku z ograniczeniami lub zobowiązaniami nałożonymi prawodawstwem wspólnotowym, ptaki muszą mieć stały dostęp do wystarczających ilości suchej paszy objętościowej i odpowiedniego materiału pozwalającego ptakom na zaspokojenie swoich potrzeb etologicznych.

Artykuł 15

Obsada zwierząt

1. Należy przyjąć taką łączną obsadę zwierząt, aby nie przekroczyć rocznego limitu 170 kg azotu na hektar użytków rolnych, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

2. W celu wyznaczenia właściwej obsady zwierząt gospodarskich, o której mowa powyżej, właściwy organ ustala jednostki inwentarskie odpowiadające powyższemu limitowi, biorąc jako wytyczne wartości ustanowione w załączniku IV lub odpowiednie przepisy prawa krajowego przyjęte na mocy dyrektywy 91/676/EWG.

Artykuł 16

Zakaz produkcji zwierzęcej bez gruntów rolnych

Zabrania się produkcji zwierzęcej bez gruntów rolnych, w przypadku której dany podmiot gospodarczy nie gospodaruje gruntami rolnymi lub nie zawarł pisemnego porozumienia o współpracy z innym podmiotem gospodarczym zgodnie z art. 3 ust. 3.

Artykuł 17

Jednoczesna produkcja zwierząt ekologicznych i nieekologicznych

1. Zwierzęta nieekologiczne mogą być obecne w gospodarstwie, pod warunkiem że są one chowane w jednostkach, których budynki i działki są wyraźnie oddzielone od jednostek produkujących zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej i chów obejmuje inny gatunek zwierząt.

2. Zwierzęta nieekologiczne mogą każdego roku korzystać, w ograniczonym czasie, z pastwisk ekologicznych pod warunkiem, że zwierzęta te pochodzą z systemu chowu określonego w ust. 3 lit. b) i pod warunkiem że zwierzęta ►C1 ekologiczne ◄ nie są w tym samym czasie obecne na pastwisku.

3. Zwierzęta ►C1 ekologiczne ◄ można wypasać na wspólnym terenie, pod warunkiem, że:

a) na gruntach w ciągu ostatnich trzech lat nie stosowano produktów innych niż dozwolone w produkcji ekologicznej;

b) zwierzęta nieekologiczne korzystające z danych obszarów pochodzą z systemu chowu odpowiadającego systemom opisanym w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;

c) produkty ►C1 pochodzenia zwierzęcego ◄ wytworzone przez zwierzęta ekologiczne w trakcie korzystania z tych obszarów nie są uznawane za produkty ekologiczne, chyba że zostanie przedstawiony przekonujący dowód wskazujący na odpowiednie odizolowanie tych zwierząt.

▼B

4. Zwierzęta można wypasać na obszarach nieekologicznych w trakcie spędu, gdy są pędzone z jednego pastwiska do drugiego. Ilość paszy nieekologicznej w postaci trawy i innych roślin, na których wypasane są zwierzęta w tym okresie, nie może przekraczać 10 % łącznej rocznej dawki pokarmowej. Ilość tę oblicza się w stosunku rocznym jako udział procentowy suchej masy pasz pochodzenia rolniczego.

5. Podmioty gospodarcze są zobowiązane przechowywać dokumentację potwierdzającą zastosowanie przepisów określonych w niniejszym artykule.

Artykuł 18

Zarządzanie produkcją zwierzęcą

1. W rolnictwie ekologicznym zabronione jest rutynowe wykonywanie takich działań jak mocowanie elastycznej taśmy do ogonów owiec, przycinanie ogona i piłowanie zębów, kształtowanie dziobów lub usuwanie rogów. Niektóre z tych czynności mogą być w indywidualnych przypadkach dopuszczone przez właściwy organ ze względów bezpieczeństwa lub w celu poprawy zdrowia, dobrostanu lub higieny zwierząt gospodarskich.

Cierpienie zwierząt należy ograniczyć do minimum poprzez zastosowanie odpowiedniego znieczulenia lub analgezji i zaangażowanie wykwalifikowanego personelu do przeprowadzania zabiegów, a także wykonywanie zabiegów w najbardziej odpowiednim wieku zwierzęcia.

2. Dopuszcza się przeprowadzanie zabiegów kastracyjnych w przypadkach uzasadnionych utrzymaniem jakości produktów i tradycyjnymi praktykami produkcyjnymi, ale wyłącznie zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 akapit drugi.

3. Zabrania się okaleczania pszczół, takiego jak przycinanie skrzydeł ►C1 matce pszczelej. ◄

4. Załadunek i rozładunek zwierząt odbywa się bez stosowania przymusu ►C1 z wykorzystaniem ◄ elektrycznej stymulacji. Stosowanie środków uspokajających, zarówno przed, jak i podczas transportu, jest zabronione.

Sekcja 3

Pasza

Artykuł 19

Pasza pochodząca z własnego gospodarstwa lub z innych gospodarstw ekologicznych

▼C1

1. W przypadku zwierząt roślinożernych, z wyjątkiem corocznego okresu, gdy zwierzęta są na sezonowym wypasie zgodnie z art. 17 ust. 4, przynajmniej 50 % paszy pochodzi z jednostki utrzymującej te zwierzęta lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, jest produkowane we współpracy z innymi gospodarstwami ekologicznymi znajdującymi się zasadniczo w tym samym regionie.

▼B

2. W przypadku pszczół na zakończenie sezonu produkcyjnego rodziny należy pozostawić z zapasem miodu i pyłku wystarczającym do przetrwania zimy.

▼B

3. Dopuszcza się sztuczne dokarmianie rodziny pszczelej, gdy przetrwanie ►C1 rodziny pszczelej ◄ jest zagrożone w wyniku warunków klimatycznych i wyłącznie w okresie między ostatnim zbiorem miodu a 15 dniem przed rozpoczęciem następnego okresu ►C1 wystąpienia pożytku nektarowego i spadziowego. ◄ W dokarmianiu należy stosować ekologiczny miód, ekologiczny syrop cukrowy lub ekologiczny cukier.

Artykuł 20

Pasza zaspokajająca potrzeby odżywcze zwierząt

1. Wszystkie młode ssaki należy karmić naturalnym mlekiem, najlepiej mlekiem matki przez okres, który powinien wynosić, zależnie od gatunku, co najmniej trzy miesiące dla bydła, łącznie z gatunkami *bubalus* i bizon, i zwierząt z rodziny koniowatych, 45 dni dla owiec i kóz oraz 40 dni dla świń.

2. System chowu zwierząt roślinożernych należy oprzeć na najwyższym wykorzystaniu pastwisk, stosownie do ich dostępności w różnych porach roku. Co najmniej 60 % suchej masy dziennej dawki pokarmowej zwierząt roślinożernych powinna stanowić pasza objętościowa, zielona, susz paszowy lub kiszonka. Dopuszcza się obniżenie udziału tych pasz do 50 % dla zwierząt przeznaczonych do produkcji mlecznej na okres najwyżej trzech miesięcy we wczesnej laktacji.

3. Do dziennej dawki pokarmowej świń i drobiu należy dodawać paszę objętościową, zieloną, susz paszowy lub kiszonkę.

4. Trzymanie zwierząt gospodarskich w warunkach, które mogą prowadzić do anemii, lub stosowanie diety powodującej taki skutek jest zabronione.

5. Tucz musi być odwracalny na każdym etapie procesu chowu. Zabronione jest wymuszone karmienie zwierząt.

Artykuł 21

Pasze w okresie konwersji

▼M1

1. Średnio do 30 % składu dawek pokarmowych mogą stanowić pasze pochodzące z produkcji w okresie konwersji. W przypadku gdy pasze z produkcji w okresie konwersji pochodzą z jednostki ►C1 wchodzącej ◄ w skład tego samego gospodarstwa, odsetek ten można zwiększyć do 60 %. ◄

▼M2

2. Do 20 % całkowitej średniej ilości pasz, którymi żywione są zwierzęta gospodarskie, może pochodzić z wypasania lub zbiorów na pastwiskach trwałych, działkach z uprawami roślin wieloletnich lub roślin wysokobiałkowych zasianych na gruntach zarządzanych ekologicznie w pierwszym roku konwersji, pod warunkiem, że są one częścią samego gospodarstwa i że nie stanowiły części ekologicznej jednostki produkcyjnej w tym gospodarstwie w ostatnich pięciu latach. Jeżeli stosuje się zarówno paszę w konwersji jaki i paszę z działek w pierwszym roku konwersji, całkowity łączny odsetek takich pasz nie przekracza maksymalnych poziomów ustalonych w ust. 1.

▼B

3. Liczby wspomniane w ust. 1 i 2 są obliczane corocznie jako procent suchej masy pasz pochodzenia roślinnego.

▼B

Artykuł 22

Produkty i substancje określone w art. 14 ust. 1 lit. d) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. W produkcji ekologicznej można stosować nieekologiczne materiały paszowe pochodzenia roślinnego i zwierzęcego z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w art. 43 oraz wyłącznie wtedy, gdy są one wymienione w załączniku V, a także przestrzegane są ograniczenia określone w tym załączniku.

2. W produkcji ekologicznej można stosować ekologiczne materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego oraz materiały pochodzenia mineralnego wyłącznie wtedy, gdy są one wymienione w załączniku V oraz przestrzegane są ograniczenia określone w tym załączniku.

3. W produkcji ekologicznej można stosować produkty i produkty uboczne rybołówstwa wyłącznie wtedy, gdy są one wymienione w załączniku V i przestrzegane są ograniczenia określone w tym załączniku.

4. Dodatki paszowe, niektóre produkty używane w żywieniu zwierząt oraz ►C1 substancje pomocnicze ◄ w przetwórstwie pasz można stosować w produkcji ekologicznej wyłącznie wtedy, gdy są one wymienione w załączniku VI i przestrzegane są ograniczenia określone w tym załączniku.

Sekcja 4

Zapobieganie chorobom i opieka weterynaryjna

Artykuł 23

Zapobieganie chorobom

1. Bez uszczerbku dla art. 24 ust. 3 zabronione jest profilaktyczne stosowanie syntetycznych alopatycznych weterynaryjnych produktów leczniczych lub antybiotyków.

2. Stosowanie stymulatorów wzrostu lub produktywności (w tym antybiotyków, kokcydiostatyków lub innych sztucznych środków wspomagających wzrost) oraz stosowanie hormonów lub podobnych środków służących kontroli reprodukcji lub innym celom (np. wywoływaniu lub synchronizowaniu rui) jest zabronione.

3. W przypadku pozyskiwania zwierząt z jednostek nieekologicznych można stosować, odpowiednio do miejscowych warunków, specjalne środki, takie jak badania przesiewowe lub okresy kwarantanny.

4. Pomieszczenia, kojce, sprzęt i wyposażenie należy prawidłowo czyścić i dezynfekować, aby zapobiec przenoszeniu infekcji i rozwojowi organizmów przenoszących choroby. Odchody, mocz, niezjedzone lub rozsypane jedzenie należy usuwać tak często, jak to jest niezbędne dla zminimalizowania odoru i uniknięcia gromadzenia się owadów lub gryzoni.

Do celów art. 14 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, do czyszczenia i dezynfekcji budynków oraz urządzeń inwentarskich można używać wyłącznie środków wymienionych w załączniku VII. Do likwidacji owadów i innych szkodników w pomieszczeniach i urządzeniach dla zwierząt gospodarskich można używać środków gryzoniobójczych (wyłącznie w pułapkach) i środków wymienionych w załączniku II.

▼B

5. Budynki należy opróżnić ze zwierząt gospodarskich przed wprowadzeniem nowej partii chowanego drobiu. W tym czasie budynki i urządzenia należy wyczyścić i zdezynfekować. Ponadto po zakończeniu chowu każdej partii drobiu ►C1 wybiegi ◄ należy pozostawić puste w celu odtworzenia roślinności. Państwa członkowskie ustalają okres, przez jaki ►C1 wybiegi ◄ należy pozostawiać puste. Podmioty gospodarcze są zobowiązane przechowywać dokumentację potwierdzającą przestrzeganie tego okresu. Wymagania te nie dotyczą przypadków niewielkich ilości drobiu, który nie jest trzymany ►C1 na wybiegach ◄ i porusza się swobodnie przez cały dzień.

Artykuł 24

Opieka weterynaryjna

▼C1

1. Jeżeli pomimo wprowadzenia wszystkich środków zapobiegawczych, mających na celu zapewnienie zdrowia zwierząt, określonych w art. 14 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, zwierzęta zachorują lub ulegną zranieniu, należy natychmiast przystąpić do ich leczenia i, w razie konieczności, odizolować w odpowiednich do tego celu pomieszczeniach.

▼B

2. Leki roślinne, produkty homeopatyczne, pierwiastki śladowe oraz produkty wymienione w załączniku V część 3 i załączniku VI część 1.1 mają pierwszeństwo przed syntetycznymi alopatycznymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi lub antybiotykami, przy założeniu, że ich działanie terapeutyczne jest skuteczne dla danego gatunku zwierząt oraz w warunkach, w jakich mają być one zastosowane.

3. Jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, jest nieskuteczne w walce z chorobą lub obrażeniami, a leczenie jest konieczne w celu zapobieżenia cierpieniu lub stresowi zwierząt, dopuszcza się zastosowanie syntetycznych alopatycznych weterynaryjnych produktów leczniczych lub antybiotyków na odpowiedzialność lekarza weterynarii.

4. Z wyjątkiem szczepień, leczenia chorób pasożytniczych i innych obowiązkowych programów eliminowania chorób, w przypadku gdy zwierzę lub grupa zwierząt przechodzi więcej niż trzy kuracje syntetycznymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi lub antybiotykami w okresie 12 miesięcy lub więcej niż jedną kurację, jeżeli ich cykl produkcyjny jest krótszy niż rok, dane zwierzęta gospodarskie ani produkty z nich otrzymane nie mogą być wprowadzane do obrotu jako produkty ekologiczne, a chów zwierząt gospodarskich musi zostać poddany konwersji w okresie określonym w art. 38 ust. 1.

Na potrzeby organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej należy prowadzić ewidencję dokumentacji potwierdzającej wystąpienie tego rodzaju okoliczności.

▼C1

5. Okres karencji między podaniem zwierzęciu ostatniej dawki alopatycznego weterynaryjnego produktu leczniczego w normalnych warunkach stosowania a produkcją ekologiczną produktów pochodzących od lub z tego zwierzęcia ma być dwukrotnie dłuższy niż prawnie obowiązujący okres karencji określony w art. 11 dyrektywy 2001/82/WE, a w przypadku gdy taki okres nie został określony – 48 godzin.

▼B

Artykuł 25

Szczegółowe zasady zapobiegania chorobom oraz opieki weterynaryjnej w pszczelarstwie

1. Do celów ochrony ramek, uli i plastrów, w szczególności przed szkodnikami, dopuszcza się wyłącznie stosowanie środków gryzoniobójczych (wyłącznie w pułapkach) i właściwych produktów wymienionych w załączniku II.

▼C1

2. W przypadku dezynfekcji pasiek dopuszcza się stosowanie gorącej pary oraz bezpośredniego opalania.

3. Dopuszcza się niszczenie czerwiu trutowego w celu izolacji zakażenia *Varroa destructor*.

▼B

4. Jeżeli pomimo środków zapobiegawczych rodziny pszczele zachorują lub zostaną zainfekowane, należy natychmiast przystąpić do ich leczenia i, w razie konieczności, umieścić w izolowanych pasiekach.

5. Weterynaryjne produkty lecznicze można stosować w pszczelarstwie ekologicznym w zakresie, w jakim ich stosowanie jest dopuszczone w danym państwie członkowskim zgodnie ze stosownymi przepisami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym.

6. W przypadkach zarażenia *Varroa destructor* dopuszcza się stosowanie kwasu mrówkowego, mlekowego, octowego i szczawiowego, a także mentolu, tymolu, eukaliptolu lub kamfory.

7. Jeżeli stosuje się leczenie syntetycznymi alopatycznymi produktami leczniczymi, to w tym okresie rodziny pszczele poddawane leczeniu należy umieścić w izolowanych pasiekach, a cały wosk wymienić na wosk pochodzący z pszczelarstwa ekologicznego. Następnie dla takich rodzin pszczelich stosuje się przez okres jednego roku konwersję przewidzianą w art. 38 ust. 3.

8. Wymagania określone w ust. 7 nie dotyczą produktów wymienionych w ust. 6.

▼M2

ROZDZIAŁ 2a

Produkcja zwierzęca w sektorze akwakultury

Sekcja 1

Ogólne zasady

Artykuł 25a

Zakres

Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady produkcji dla określonych gatunków ryb, skorupiaków, szkarłupni i mięczaków objętych załącznikiem XIIIa.

Stosuje się on z uwzględnieniem niezbędnych zmian do zooplanktonu, mikro skorupiaków, wrotek, robaków i innych zwierząt wodnych przeznaczonych na paszę.

▼M2

Artykuł 25b

Odpowiednie środowisko wodne i plan zrównoważonego zarządzania

1. Do niniejszego rozdziału stosuje się przepisy art. 6b ust. 1–5.

2. Środki obronne i zapobiegawcze przeciwko drapieżnikom stosowane na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG ([1]) oraz przepisów krajowych muszą być odnotowane w planie zrównoważonego zarządzania.

3. Podmioty sąsiadujące powinny, jeżeli to stosowne, w sposób potwierdzalny skoordynować sporządzanie swoich planów zarządzania.

4. W odniesieniu do produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury prowadzonej w stawach rybnych, basenach lub torach wodnych, gospodarstwa powinny być wyposażone bądź w podłoża stanowiące naturalny filtr, stawy osadowe, filtry biologiczne bądź filtry mechaniczne, które będą zbierać odpadowe związki odżywcze, lub też powinny wykorzystywać wodorosty morskie lub zwierzęta (małże i algi), które przyczyniają się do poprawy jakości wód odpływowych. Jeżeli stosowne, monitorowanie wód odpływowych powinno być prowadzone w regularnych odstępach czasu.

Artykuł 25c

Równoczesny ekologiczny i nieekologiczny chów zwierząt akwakultury

1. Właściwy organ może zezwolić na chów w tych samych wylęgarniach i podchowalniach młodych osobników w ramach tego samego gospodarstwa pod warunkiem, że jednostki są wyraźnie fizycznie od siebie oddzielone i istnieją osobne sieci dystrybucji wody.

2. W przypadku zwierząt w etapie wzrostowym właściwy organ może zezwolić na funkcjonowanie ekologicznych i nieekologicznych jednostek produkcyjnych w ramach tego samego gospodarstwa pod warunkiem zapewnienia zgodności z art. 6b ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz jeżeli mają miejsce różne fazy produkcji oraz zwierzęta akwakultury są w zróżnicowanym wieku.

3. Podmioty gospodarcze są zobowiązane przechowywać dokumentację potwierdzającą zastosowanie przepisów, o których mowa w niniejszym artykule.

Sekcja 2

Pochodzenie zwierząt akwakultury

Artykuł 25d

Pochodzenie ekologicznych zwierząt akwakultury

1. Należy wykorzystywać gatunki występujące lokalnie, natomiast celem hodowli jest uzyskanie odmian lepiej dostosowanych do warunków chowu, zdrowych i dobrze wykorzystujących zasoby żywnościowe. Dokumentację potwierdzającą ich pochodzenie i traktowanie przedstawia się do kontroli jednostce certyfikującej lub organowi kontrolnemu.

2. Należy wybierać takie gatunki, których chów nie spowoduje znaczących szkód w stadach dziko żyjących.

([1]) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

▼M2

Artykuł 25e

Pochodzenie nieekologicznych zwierząt akwakultury i zarządzanie nimi

1. W celach hodowlanych lub w celu poprawy genetycznej stada oraz gdy nie ma dostępnych ekologicznych zwierząt akwakultury, do gospodarstwa można wprowadzać schwytane na wolności dzikie lub nieekologiczne zwierzęta sektora akwakultury. Zwierzęta te powinny być utrzymywane w warunkach zarządzania ekologicznego przez co najmniej 3 miesiące zanim można je wykorzystać do celów hodowlanych.

2. Do celów chowu oraz gdy nie ma dostępnych ekologicznych młodych osobników zwierząt akwakultury, do gospodarstwa można wprowadzać nieekologiczne młode osobniki zwierząt akwakultury. Co najmniej ostatnie dwie trzecie cyklu produkcyjnego powinno odbywać się w ramach zarządzania ekologicznego.

3. Maksymalny odsetek nieekologicznych młodych osobników zwierząt akwakultury wprowadzonych do gospodarstwa wynosi 80 % do dnia 31 grudnia 2011 r., 50 % do dnia 31 grudnia 2013 r. i 0 % do dnia 31 grudnia 2015 r.

4. W celach odchowu zbieranie młodych osobników akwakultury dziko żyjących jest ograniczone do następujących dwóch przypadków:

a) naturalny napływ ryb lub larw skorupiaków i młodych osobników w trakcie napełniania stawu, systemów zamkniętych i zagród;

b) węgorza europejskiego, pod warunkiem, że istnieje zatwierdzony planu zarządzania węgorzem w danym miejscu, a sztuczna reprodukcja węgorza pozostaje kwestią nierozwiązaną.

Sekcja 3

Praktyki gospodarcze w sektorze akwakultury

Artykuł 25f

Ogólne zasady gospodarskie w sektorze akwakultury

1. Otoczenie gospodarskie zwierząt akwakultury powinno być zaprojektowane w taki sposób, aby – zgodnie ze szczególnymi potrzebami określonych gatunków – zwierzęta akwakultury:

a) miały wystarczają przestrzeń zapewniającą im dobrostan;

b) były utrzymywane w wodzie dobrej jakości z odpowiednią zawartością tlenu, oraz

c) były utrzymywane w temperaturze i warunkach oświetlenia zgodnie z wymogami dla danego gatunku z uwzględnieniem lokalizacji geograficznej;

d) w przypadku ryb słodkowodnych rodzaj dna powinien być możliwie zbliżony do występującego w warunkach naturalnych;

e) w przypadku karpia dno powinna stanowić naturalna gleba.

2. Gęstość obsady w podziale na gatunki lub grupy gatunków ustanawia załącznik XIIIa. Uwzględniając wpływ gęstości obsady na dobrostan utrzymywanych ryb, należy monitorować stan ryb (uszkodzenia płetw, inne zranienia, tempo wzrostu, zachowanie i ogólny stan zdrowia) oraz jakość wody.

▼M2

3. Projekt i budowa zamkniętych systemów wodnych powinny uwzględniać przepływy wody i parametry fizyko-chemiczne zapewniające zwierzętom dobry stan zdrowia i dobrostan oraz zaspokajać ich potrzeby behawioralne.

4. Zamknięte systemy powinny być zaprojektowane, umiejscowione i obsługiwane w sposób ograniczający do minimum ryzyko ucieczki.

5. Jeżeli ryby lub skorupiaki uciekną, należy podjąć odpowiednie działania w celu ograniczenia ich oddziaływania na ekosystem lokalny, włącznie z odłowieniem, gdzie stosowne. Należy przechowywać dokumentację z tym związaną.

Artykuł 25g

Szczególne przepisy dotyczące zamkniętych systemów wodnych

1. Zakazane są zamknięte urządzenia produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury z systemem recyrkulacji z wyjątkiem wylęgarni i podchowalni lub do produkcji gatunków przeznaczonych na paszę ekologiczną.

2. Jednostki prowadzące chów na lądzie spełniają następujące warunki:

a) dla systemów przepływowych powinna istnieć możliwość monitorowania i kontroli prędkości przepływu oraz jakości wody zarówno wpływającej jak i wypływającej;

b) co najmniej 5 % obrzeża („miejsca styku woda-ląd”) ma naturalną roślinność.

3. Zamknięte systemy w morzu:

a) są położone w miejscach, gdzie prędkość przepływu wody, głębokość i stopień wymiany wody w zbiorniku są odpowiednie dla ograniczenia do minimum oddziaływania na dno morza i otaczający zbiornik wodny;

b) posiadają klatki, których projekt, budowa i utrzymanie są odpowiednie do warunków środowiska, w którym się znajdują.

4. Sztuczne podgrzewanie i schładzanie wody dozwolone jest wyłącznie w wylęgarniach i podchowalniach. Naturalną wodę z odwiertów geotermalnych można używać do podgrzewania i schładzania wody na wszystkich etapach produkcji.

Artykuł 25h

Zarządzanie zwierzętami akwakultury

1. Wszelkie czynności przy zwierzętach akwakultury należy ograniczyć do minimum i wykonywać je bardzo ostrożnie przy użyciu odpowiednich narzędzi i procedur, dzięki którym unika się stresu i szkód fizycznych związanych z tymi czynnościami. Z każdym osobnikiem należy się obchodzić w taki sposób, aby ograniczyć do minimum szkody fizyczne i stres, i w znieczuleniu, jeżeli wskazane. Działania związane z sortowaniem ogranicza się do minimum i na tyle, ile wymaga zapewnienie rybom dobrostanu.

▼M2

2. Stosowanie sztucznego oświetlenia ogranicza się w następujący sposób:

a) przedłużenie czasu naturalnego światła dziennego nie powinno przekraczać określonego maksimum uwzględniającego potrzeby etologiczne, warunki geograficzne i ogólne zdrowie chowanych zwierząt; wymienione maksimum nie powinno przekraczać 16 godzin dziennie z wyjątkiem celów reprodukcyjnych;

b) należy unikać nagłych zmian w intensywności światła w chwili zmiany oświetlenia poprzez stosowanie ściemniaczy lub dyskretnego oświetlenia.

3. W celu zapewnienia zwierzętom dobrostanu i zdrowia zezwala się na napowietrzanie, pod warunkiem, że mechaniczne napowietrzacze są w miarę możliwości zasilane energią ze źródeł odnawialnych.

Wszystkie takie zastosowania muszą być odnotowanie w ewidencji produkcji akwakultury.

4. Stosowanie płynnego tlenu jest dozwolone w sytuacjach związanych ze zdrowiem zwierząt oraz w krytycznych okresach produkcji i transportu w następujących przypadkach:

a) wyjątkowe przypadki wzrostu temperatury lub spadku ciśnienia atmosferycznego lub przypadkowego zanieczyszczenia,

b) sporadyczne czynności związane z zarządzaniem stadem, takie jak pobieranie próbek i sortowanie, oraz;

c) w celu zapewnienia przetrwania stada w gospodarstwie.

Należy przechowywać dokumentację z tym związaną

5. Należy stosować takie techniki uboju, w których ryby natychmiast tracą przytomność i stają się nieczułe na ból. Przy określaniu optymalnych metod uboju należy wziąć pod uwagę różnice w wielkości ryb, gatunkach oraz miejscach produkcji.

Sekcja 4

Hodowla

Artykuł 25i

Zakaz stosowania hormonów

Zakazane jest stosowanie hormonów i substancji pochodnych od hormonów.

Sekcja 5

Pasza dla ryb, skorupiaków i szkarłupni

Artykuł 25j

Ogólne zasady dotyczące pasz

Sposób żywienia określa się zgodnie z następującymi priorytetami:

a) zdrowie zwierząt;

▼M2

b) wysoka jakość produktu, włącznie ze składem odżywczym, która powinna zapewnić wysoką jakość końcowego produktu spożywczego;

c) niewielkie oddziaływanie na środowisko.

Artykuł 25k

Szczególne przepisy dotyczące pasz dla mięsożernych zwierząt akwakultury

1. Pasza dla mięsożernych zwierząt akwakultury pochodzi ze źródeł zgodnie z następującymi priorytetami:

a) ekologiczne produkty paszowe akwakultury;

b) mączka rybna i olej rybny z ekologicznych okrawków akwakultury;

c) mączka rybna i olej rybny oraz składniki pochodzenia rybnego z okrawków ryb już złowionych do spożycia przez ludzi w ramach zrównoważonego rybołówstwa;

d) ekologiczne materiały paszowe pochodzenia roślinnego i zwierzęcego zgodnie z wykazem w załączniku V i ustanowionymi tam ograniczeniami.

2. Jeżeli pasze wymienione w ust. 1 są niedostępne można stosować, przez okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2014 r., mączkę rybną i olej rybny pochodzące z nieekologicznych okrawków akwakultury lub okrawków ryb złowionych do spożycia przez ludzi. Taki materiał paszowy nie przekracza 30 % dziennej racji żywieniowej.

3. Dawka żywieniowa dla wodnych gatunków wszystkożernych może zawierać maksymalnie 60 % ekologicznych produktów roślinnych.

4. Astaksantynę pochodzącą przede wszystkim ze źródeł ekologicznych, takich jak skorupa ekologicznych skorupiaków, można stosować w dziennych dawkach żywieniowych dla łososia i pstrąga w granicach ich potrzeb fizjologicznych. Jeżeli brak jest źródeł ekologicznych, można stosować naturalne źródła astaksantyny (takie jak drożdże *Phaffia*).

Artykuł 25l

Szczególne przepisy dotyczące pasz dla niektórych zwierząt akwakultury

1. Zwierzęta akwakultury, o których mowa w załączniku XIIIa sekcja 6, 7 i 9, są żywione pożywieniem naturalnie dostępnym w stawach i jeziorach.

2. Jeżeli naturalne źródła paszy, o jakich mowa w ust. 1, nie są dostępne w wystarczających ilościach, można stosować ekologiczne pasze pochodzenia roślinnego, najlepiej z upraw danego gospodarstwa, lub wodorosty morskie. Podmioty gospodarcze są zobowiązane przechowywać dokumentację potwierdzającą potrzebę użycia dodatkowej paszy.

▼M2

3. Jeżeli naturalna pasza jest uzupełniana zgodnie z ust. 2, dzienna dawka żywieniowa dla gatunków wymienionych w sekcji 7 oraz dla suma panga (*Pangasius* sp.), o którym mowa w sekcji 9, może zawierać maksymalnie 10 % mączki rybnej lub oleju rybnego pochodzących ze zrównoważonego rybołówstwa.

Artykuł 25m

Produkty i substancje, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. d) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. W akwakulturze ekologicznej można stosować materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego i mineralnego wyłącznie jeżeli są one wymienione w załączniku V.

2. Dodatki paszowe, niektóre produkty używane w żywieniu zwierząt oraz środki pomocnicze używane w przetwórstwie pasz można stosować gdy są one wymienione w załączniku VI i przestrzegane są ograniczenia ustanowione w tym załączniku.

Sekcja 6

Szczególne zasady dotyczące mięczaków

Artykuł 25n

Obszar chowu

1. Chów małży można prowadzić w tym samym obszarze wód co ekologiczny chów ryb i ekologiczną uprawę wodorostów morskich w systemie polikultury, co należy udokumentować w planie zrównoważonego zarządzania. Chów małży można również prowadzić w polikulturze razem z chowem ślimaków takich jak pobrzeżek.

2. Ekologiczna produkcja małży powinna być prowadzona w obszarach wyznaczonych słupkami, pływakami lub innymi wyraźnymi oznaczeniami i jeśli stosowne ograniczonymi koszami, klatkami lub innymi sztucznymi strukturami.

3. W ekologicznym chowie skorupiaków, mięczaków i szkarłupni ogranicza się do minimum zagrożenie dla gatunków chronionych. Jeżeli stosuje się sieci przeciwko drapieżnikom, to ich budowa nie może wyrządzać krzywdy ptakom nurkującym.

Artykuł 25o

Źródła pozyskiwania zarodków

1. Jeżeli nie stanowi to znaczącej szkody dla otoczenia i jeśli dozwolone przez lokalne prawodawstwo, w przypadku małży można stosować dzikie jaja i/lub larwy spoza granic jednostki produkcyjnej, jeżeli pochodzą z:

a) kolonii, które raczej nie przetrwają w warunkach zimowych lub są nadliczbowe względem wymagań, lub

▼M2

b) naturalnych zarodków skorupiaków, mięczaków i szkarłupni osiadłych na kolektorach.

Należy przechowywać zapis na temat jak, gdzie i kiedy zebrano dzikie jaja i/lub larwy, aby umożliwić prześledzenie pochodzenia do obszaru zebrania.

Jednakże zarodki z nieekologicznych wylęgarni małży mogą być wprowadzane do jednostek produkcji ekologicznej w następujących maksymalnych ilościach: 80 % do dnia 31 grudnia 2011 r., 50 % do dnia 31 grudnia 2013 r. i 0 % do dnia 31 grudnia 2015 r.

2. W przypadku ostrygi wielkiej *Crassostrea gigas* preferuje się stada hodowane selektywnie, aby ograniczyć składanie ikry na wolności.

Artykuł 25p

Zarządzanie

1. Gęstość obsady w produkcji nie przekracza gęstości obsady nieekologicznych skorupiaków, mięczaków i szkarłupni w danym miejscu. Sortowanie, przerzedzanie i dostosowywanie gęstości obsady dokonuje się na podstawie biomasy i aby zapewnić dobrostan zwierząt oraz wysoką jakość produktów.

2. Organizmy porastające należy usunąć mechanicznie lub ręcznie i jeśli stosowne wrzucić ponownie do morza z dala od hodowli skorupiaków, mięczaków i szkarłupni. W trakcie cyklu produkcji skorupiaki, mięczaki i szkarłupnie można potraktować jeden raz roztworem wapna w celu kontroli konkurujących organizmów porastających.

Artykuł 25q

Zasady chowu

1. Chów na sznurach lub innymi metodami wymienionymi w załączniku XIIIa sekcja 8 kwalifikuje się jako produkcja ekologiczna.

2. Chów mięczaków na dnie jest dozwolony jedynie pod warunkiem, że w miejscach zbierania i chowu nie wywiera on znaczącego oddziaływania na środowisko. Dowody minimalnego oddziaływania na środowisko muszą być poparte badaniem i sprawozdaniem dotyczącymi eksploatowanego obszaru, które podmiot gospodarczy jest zobowiązany przedstawić jednostce certyfikującej lub organowi kontrolnemu. Sprawozdanie stanowi oddzielny rozdział w planie zrównoważonego zarządzania.

Artykuł 25r

Szczególne zasady dotyczące chowu ostryg

Dozwolony jest chów w koszach na stelażach. Te i inne konstrukcje, w których trzymane są ostrygi, powinny być rozstawione w taki sposób, aby nie tworzyć całkowitej bariery wzdłuż linii brzegowej. Stado umieszcza się ostrożnie na podłożu zależnie od prądu pływowego w celu optymalizacji produkcji. Produkcja spełnia kryteria wymienione w załączniku XIIIa sekcja 8.

▼M2

Sekcja 7

Zapobieganie chorobom i opieka weterynaryjna

Artykuł 25s

Ogólne zasady zapobiegania chorobom

1. Zgodnie z art. 9 dyrektywy 2006/88/WE plan zarządzania w zakresie zdrowia zwierząt zawiera szczegóły dotyczące bezpieczeństwa biologicznego i praktyk zapobiegania chorobom włącznie z pisemną umową na doradztwo zdrowotne proporcjonalne do jednostki produkcyjnej podpisaną z wykwalifikowanymi służbami zajmującymi się zdrowiem zwierząt akwakultury i odwiedzającymi gospodarstwo z częstotliwością nie mniejszą niż raz w roku, a w przypadku małży - nie mniejszą niż raz na dwa lata.

2. Odpowiednio czyści się i dezynfekuje urządzenia, w których trzyma się zwierzęta, sprzęt i narzędzia. Stosować można wyłącznie produkty wymienione w załączniku VII sekcja 2.1 do 2.2.

3. W odniesieniu do odłogowania:

a) właściwy organ określa czy konieczny jest okres odłogowania, oraz jego długość, co należy udokumentować po każdym cyklu produkcyjnym w systemie zamkniętym na otwartym morzu. Stosowanie odłogowania jest również zalecane w innych metodach produkcyjnych w zbiornikach, stawach rybnych i klatkach;

b) jego stosowanie nie jest obowiązkowe w chowie małży;

c) w trakcie odłogowania klatki i inne konstrukcje stosowane w produkcji zwierząt akwakultury są opróżnianie, dezynfekowane i pozostawiane puste do czasu ich kolejnego użycia.

4. Jeżeli stosowne, niezjedzona pasza dla ryb, odchody oraz martwe zwierzęta należy bezzwłocznie usunąć, aby uniknąć niebezpieczeństwa znaczącej szkody dla środowiska w odniesieniu do stanu jakości wód, ograniczyć do minimum zagrożenie chorobami oraz aby uniknąć przyciągania owadów i gryzoni.

5. Światło ultrafioletowe i ozon można stosować wyłącznie w wylęgarniach i podchowalniach.

6. Ze względu na biologiczną kontrolę ektopasożytów preferuje się stosowanie ryb-czyścicieli.

Artykuł 25t

Opieka weterynaryjna

1. Jeżeli pomimo środków zapobiegawczych, aby zapewnić zdrowie zwierząt zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. f) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, występuje problem zdrowotny, można stosować leczenie weterynaryjne zgodnie z następującą hierarchią:

a) substancje roślinne, zwierzęce lub mineralne w roztworze homeopatycznym;

b) rośliny i wyciągi z nich bez działania znieczulającego, i

▼M2

c) substancje takie jak: pierwiastki śladowe, metale, naturalne immunostymulanty lub dozwolone probiotyki.

2. Stosowanie leczenia alopatycznego jest ograniczone do dwóch serii rocznie za wyjątkiem szczepień i obowiązkowych programów zwalczania chorób. Jednakże, jeżeli cykl produkcyjny jest krótszy niż jeden rok, leczenie alopatyczne może być zastosowane tylko jeden raz. Jeżeli wyżej wymienione ograniczenia dotyczące leczenia alopatycznego zostaną przekroczone, danych zwierząt akwakultury nie można sprzedawać jako produktów ekologicznych.

3. Środki przeciwko pasożytom, wyłączając obowiązkowe programy kontroli chorób stosowane przez państwa członkowskie, można stosować dwa razy do roku lub jeden raz w przypadku cyklu produkcyjnego krótszego niż 18 miesięcy.

4. Okres karencji weterynaryjnego leczenia alopatycznego i leczenia przeciwko pasożytom zgodnie z ust. 3 włącznie z leczeniem w ramach obowiązkowych programów kontroli i zwalczania chorób jest dwukrotnie dłuższy niż przepisowy okres karencji, o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2001/82/WE, lub wynosi 48 godzin, jeżeli taki okres nie jest w ogóle określony.

5. Zawszy gdy stosuje się weterynaryjne produkty lecznicze należy to zgłosić jednostce certyfikującej lub organowi kontrolnemu przed wprowadzeniem zwierząt do obrotu jako ekologicznych. Stado poddane leczeniu musi być wyraźnie identyfikowalne.

▼B

ROZDZIAŁ 3

Produkty przetworzone

Artykuł 26

Zasady produkcji przetworzonej paszy i żywności

1. Dodatki, ►C1 substancje pomocnicze ◄ w przetwórstwie i inne substancje i ►C1 substancje pomocnicze ◄ w przetwórstwie żywności i pasz, a także inne praktyki stosowane w przetwórstwie, takie jak wędzenie, muszą spełniać zasady dobrych praktyk produkcyjnych.

2. Podmioty gospodarcze produkujące przetworzone pasze i żywność ustanawiają i uaktualniają odpowiednie procedury opierające się na systematycznej identyfikacji krytycznych etapów przetwórstwa.

3. Stosowanie procedur, o których mowa w ust. 2, musi gwarantować, że wytwarzane produkty przetworzone spełniają zasady produkcji ekologicznej.

4. Podmioty gospodarcze spełniają i wdrażają procedury, o których mowa w ust. 2. W szczególności podmioty gospodarcze:

a) podejmują środki ostrożności w celu uniknięcia ryzyka zanieczyszczenia przez niedozwolone substancje lub środki;

b) wdrażają odpowiednie działania w zakresie czyszczenia, monitorują ich skuteczność i prowadzą ich ewidencję;

▼B

c) zapewniają, aby produkty nieekologiczne nie były wprowadzane do obrotu z oznaczeniem odnoszącym się do ekologicznych metod produkcji.

5. Oprócz przepisów określonych w ust. 2 i 4, jeśli w danej jednostce przetwórczej są również przetwarzane lub przechowywane produkty nieekologiczne, podmiot gospodarczy:

a) prowadzi działania w sposób ciągły aż do ich całkowitego zakończenia, w oddzielnym miejscu lub w innym terminie, w sposób zapewniający, że są one fizycznie lub chronologicznie odseparowane od podobnych działań wykonywanych na produktach nieekologicznych;

b) przechowuje produkty ekologiczne, przed i po zakończeniu wyżej wspomnianych działań w sposób zapewniający, że są one fizycznie lub chronologicznie odseparowane od produktów nieekologicznych;

c) powiadamia o tym organ lub ►C1 jednostkę certyfikującą ◄ i udostępnia ►C1 aktualny ◄ rejestr wszystkich działań i przetworzonych ilości;

d) podejmuje konieczne środki w celu zapewnienia możliwości identyfikacji partii i uniknięcia mieszania się lub zamiany z produktami nieekologicznymi;

e) prowadzi działania na produktach ekologicznych wyłącznie po odpowiednim oczyszczeniu urządzeń produkcyjnych.

Artykuł 27

Użycie niektórych produktów i substancji w przetwórstwie żywności

1. Do celów art. 19 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w przetwórstwie żywności ekologicznej, z wyjątkiem wina, można stosować wyłącznie następujące substancje:

a) substancje wymienione w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia;

b) preparaty mikroorganizmów i enzymy zazwyczaj stosowane w przetwórstwie żywności; ►M1 jednakże enzymy, które mają być stosowane jako dodatki do żywności, muszą być wymienione w sekcji A załącznika VIII; ◄

c) substancje i produkty określone w art. 1 ust. 2 lit. b) ppkt (i) i art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 88/388/EWG ([1]) oznakowane jako naturalne substancje zapachowe lub naturalne preparaty zapachowe zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. d) i ust. 2 tej dyrektywy;

d) barwniki do znakowania mięsa i jaj tuszem zgodnie odpowiednio z art. 2 ust. 8 i art. 2 ust. 9 dyrektywy 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]);

e) wodę pitną i sól (zawierające jako główny składnik chlorek sodu lub potasu), zazwyczaj stosowane w przetwórstwie spożywczym;

f) wyłącznie dozwolone minerały (wraz z pierwiastkami śladowymi), witaminy, aminokwasy i mikroelementy, o ile ich użycie jest wymagane w środkach spożywczych, w skład których wchodzą.

([1]) Dz.U. L 184 z 15.7.88, s. 61.
([2]) Dz.U. L 237 z 10.9.94, s. 13.

▼B

2. Do celów obliczeń, o których mowa w art. 23 ust. 4 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007,

a) dodatki do żywności wyszczególnione w załączniku VIII i oznaczone gwiazdką w kolumnie zawierającej numer ►C1 identyfikacyjny ◄ dodatku do żywności należy uwzględniać jako składniki pochodzenia rolniczego;

b) preparatów i substancji, o których mowa w ust. 1 lit. b), c), d), e) i f) niniejszego artykułu oraz substancji nieoznaczonych gwiazdką w kolumnie zawierającej numer ►C1 identyfikacyjny ◄ nie należy uwzględniać jako składników pochodzenia rolniczego;

▼M1

c) z dniem 31 grudnia 2013 r. drożdże i produkty drożdżowe zaliczane są do składników pochodzenia rolniczego.

▼B

3. Stosowanie następujących substancji wymienionych w załączniku VIII zostanie poddane ponownej ocenie przed 31 grudnia 2010 r.:

a) azotyn sodu i azotan potasu w sekcji A w celu wycofania tych dodatków do żywności;

b) dwutlenek siarki i pirosiarczyn potasu wymienione w sekcji A;

c) kwas chlorowodorowy wymieniony w sekcji B w przetwórstwie serów Gouda, Edam i Maasdammer, Boerenkaas, Friese i Leidse Nagelkaas.

Ponowne badanie, o którym mowa w lit. a), będzie uwzględniało wysiłki poczynione przez państwa członkowskie na rzecz znalezienia bezpiecznych substancji alternatywnych względem azotynów/azotanów oraz opracowania programów edukacyjnych w zakresie alternatywnych metod przetwórstwa i higieny dla wytwórców/przetwórców mięsa ekologicznego.

▼M1

4. W przypadku tradycyjnego dekoracyjnego barwienia skorup gotowanych jaj, wytwarzanych w celu wprowadzenia ich na rynek w pewnym okresie roku, właściwy organ może zezwolić na stosowanie naturalnych barwników i naturalnych substancji powlekających w powyższym okresie. Do dnia 31 grudnia 2013 r. zezwolenie może obejmować tlenki i wodorotlenki żelaza w postaci syntetycznej. Zezwolenia notyfikowane są Komisji i państwom członkowskim.

Artykuł 27a

Do celów stosowania art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 do produkcji drożdży, drożdżowych wyrobów cukierniczych i receptur na bazie drożdży można stosować następujące substancje:

a) substancje wymienione w sekcji C załącznika VIII do niniejszego rozporządzenia;

b) produkty i substancje, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. b) oraz e) niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 28

Użycie niektórych składników nieekologicznych pochodzenia rolniczego w przetwórstwie żywności

Do celów art. 19 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w przetwórstwie żywności ekologicznej dopuszcza się stosowanie nieekologicznych składników pochodzenia rolniczego wymienionych w załączniku IX.

Artykuł 29

Dopuszczenie nieekologicznych składników żywności pochodzenia rolniczego przez państwo członkowskie

1. W przypadku gdy dany składnik pochodzenia rolniczego nie jest ujęty w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia, składnik ten może być stosowany na następujących warunkach:

a) podmiot gospodarczy zgłosił właściwemu organowi państwa członkowskiego wszelkie niezbędne dowody wykazujące, że dany składnik nie jest produkowany w wystarczającej ilości we Wspólnocie zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej lub że nie może być przywieziony z krajów trzecich;

b) właściwy organ państwa członkowskiego tymczasowo zezwolił na jego stosowanie w okresie najwyżej 12 miesięcy po sprawdzeniu, czy podmiot gospodarczy podjął niezbędny kontakt z dostawcami we Wspólnocie w celu upewnienia się, że dane składniki o wymaganej jakości są niedostępne;

c) zgodnie z przepisami ust. 3 lub 4 nie została podjęta żadna decyzja o wycofaniu przyznanego zezwolenia w odniesieniu do danego składnika.

▼C1

Państwo członkowskie może maksymalnie przedłużać okres ważności zezwolenia określonego w lit. b) o 12 miesięcy, najwyżej trzy razy.

▼B

2. W przypadku gdy zezwolenie określone w ust. 1 zostało przyznane, państwo członkowskie bezzwłocznie zgłasza innym państwom członkowskim i Komisji następujące informacje:

a) datę wydania zezwolenia oraz, w przypadku przedłużonego zezwolenia, datę wydania pierwszego zezwolenia;

b) nazwę, adres, numer telefonu oraz w stosownych przypadkach, numer faksu i adres poczty elektronicznej podmiotu, na który zezwolenie zostało wystawione; nazwę i adres punktu kontaktowego organu, który udzielił zezwolenia;

c) nazwę i, gdzie jest to niezbędne, dokładny opis i wymagania co do jakości danego składnika pochodzenia rolniczego;

d) rodzaj produktu, dla którego przygotowania niezbędny jest dany składnik;

e) potrzebne ilości oraz ich uzasadnienie;

f) przyczyny i przewidywany okres niedoboru;

▼B

g) datę, z którą państwo członkowskie zawiadamia inne państwa członkowskie i Komisję. Komisja lub państwa członkowskie mogą podać te informacje do wiadomości publicznej.

3. Jeżeli państwo członkowskie przedstawia Komisji i państwu członkowskiemu, które przyznało zezwolenie, uwagi, które wykazują, że rezerwy są dostępne w okresie trwania niedoboru, państwo członkowskie rozważa wycofanie zezwolenia lub skrócenie przewidzianego okresu ważności zezwolenia oraz, w ciągu piętnastu dni od daty otrzymania powyższych informacji, zawiadamia Komisję i inne państwa członkowskie o podjętych działaniach.

4. Na żądanie państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji sprawa jest przekazywana do zbadania komitetowi ustanowionemu zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 834/2007. Zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 2 tego artykułu może być podjęta decyzja o cofnięciu przyznanego zezwolenia lub o zmianie okresu jego ważności bądź w stosownych sytuacjach, o objęciu tego składnika załącznikiem IX do niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku przedłużenia określonego w ust. 1 akapit drugi, stosuje się procedury przewidziane w ust. 2 i 3.

▼M2

Artykuł 29a

Szczególne przepisy dotyczące wodorostów morskich

1. Jeżeli produktem końcowym mają być świeże wodorosty morskie, świeżo zebrane wodorosty morskie płucze się wodą morską.

Jeżeli produktem końcowym mają być suche wodorosty morskie, płukać je można także wodą słodką. Można używać soli do usuwania wilgoci.

2. Do suszenia zabrania się stosowania opalania, podczas którego dochodzi do bezpośredniego kontaktu wodorostów morskich z płomieniami. Jeżeli w procesie suszenia używa się sznurów lub innego wyposażenia, nie powinno na nich być środków przeciwporostowych ani substancji do czyszczenia lub dezynfekcji z wyjątkiem produktów wymienionych w załączniku VII do tego celu.

▼B

ROZDZIAŁ 4

Zbieranie, pakowanie, transport i składowanie produktów

Artykuł 30

Zbieranie i transport produktów do jednostek przetwórczych

Podmioty gospodarcze mogą przeprowadzać zbiory produktów ekologicznych i nieekologicznych jednocześnie, o ile podjęto właściwe środki zabezpieczające przed możliwością pomieszania lub zamiany z produktami nieekologicznymi oraz zapewniające identyfikację produktów ekologicznych. Podmiot gospodarczy przechowuje informacje dotyczące dni zbioru, godzin, rejonu i daty oraz czasu przyjęcia produktów dostępne dla organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej.

▼B

Artykuł 31

Pakowanie produktów i ich transport do innych podmiotów gospodarczych lub jednostek

1. Podmioty gospodarcze zapewnią, aby produkty ekologiczne mogły być transportowane do innych jednostek, włączając hurtowników i detalistów, tylko w odpowiednim opakowaniu, pojemnikach lub pojazdach zamkniętych w taki sposób, aby nie można było dokonać zamiany zawartości bez manipulowania lub uszkodzenia pieczęci oraz zaopatrzonych w etykiety zawierające, bez uszczerbku dla innych oznakowań wymaganych przez prawo, co następuje:

a) nazwę i adres podmiotu gospodarczego oraz, jeśli różny, właściciela lub sprzedawcy produktu;

b) nazwę produktu lub opis mieszanki paszowej wraz z odniesieniem do ekologicznej metody produkcji;

c) nazwę lub numer ►C1 identyfikacyjny ◄ jednostki certyfikującej lub organu ►C1 kontrolnego, ◄ któremu podlega podmiot gospodarczy; oraz

d) w stosownych przypadkach, znak identyfikacyjny partii towaru zgodnie z systemem znakowania zatwierdzonym na poziomie krajowym albo uzgodnionym z jednostką certyfikującą lub organem ►C1 kontrolnym, ◄ który pozwala powiązać partię towaru z dokumentacją księgową określoną w art. 66.

Informacje, o których mowa w lit. a)–d) akapitu pierwszego, mogą być także zawarte w dokumencie towarzyszącym, jeśli dokument taki może być niezaprzeczalnie powiązany z opakowaniem, pojemnikiem lub pojazdem transportowym zawierającym produkt. Dokument towarzyszący zawiera informację na temat dostawcy lub przewoźnika.

2. Zamknięcie opakowania, pojemników lub pojazdów nie jest wymagane, jeśli:

a) transport odbywa się bezpośrednio między podmiotem gospodarczym a innym podmiotem gospodarczym i obaj podlegają systemowi kontroli ekologicznej; oraz

b) produktom towarzyszy dokument zawierający informacje wymagane na mocy ust. 1; oraz

c) zarówno podmioty gospodarcze wysyłające jak odbierające są zobowiązane prowadzić ewidencję tych działań transportowych i udostępniać ją na żądanie jednostki certyfikującej lub organu ►C1 kontrolnego ◄ właściwych ds. takich czynności transportowych.

Artykuł 32

Szczególne zasady transportu paszy do innych jednostek produkcyjnych/przetwórczych lub obiektów składowania

Oprócz przepisów art. 31, w trakcie transportu paszy do innych jednostek produkcyjnych lub przetwórczych lub obiektów składowania, podmioty gospodarcze zapewniają spełnienie następujących warunków:

a) w czasie transportu należy skutecznie fizycznie oddzielić pasze ekologiczne od pasz w okresie konwersji i pasz nieekologicznych;

▼B

b) pojazdy lub pojemniki, w których transportowano produkty nieekologiczne, mogą być wykorzystane do transportu produktów ekologicznych, pod warunkiem że:

(i) przed rozpoczęciem transportu produktów ekologicznych przeprowadzono właściwe działania czyszczące, których skuteczność została sprawdzona; podmioty gospodarcze prowadzą ewidencję tych działań;

(ii) podmioty gospodarcze zapewniają wprowadzenie wszelkich właściwych działań stosownych do zagrożeń oszacowanych zgodnie z art. 88 ust. 3 i w miarę potrzeby, zapewniają, aby produkty nieekologiczne nie mogły być wprowadzone do obrotu z oznaczeniem odnoszącym się do produkcji ekologicznej;

(iii) podmioty gospodarcze prowadzą ewidencję tych działań i udostępniają ją na żądanie jednostki certyfikującej lub organu ►**C1** kontrolnego; ◄

c) transport gotowej paszy ekologicznej należy oddzielić fizycznie lub chronologicznie od transportu innych gotowych produktów;

d) w czasie transportu ilość produktów na początku i każda oddzielna ilość dostarczona w trakcie przesyłki dostaw jest rejestrowana.

▼M2

Artykuł 32a

Transport żywych ryb

1. Żywe ryby przewozi się w odpowiednich zbiornikach z czystą wodą, która zaspokaja ich potrzeby fizjologiczne z punktu widzenia temperatury i rozpuszczonego tlenu.

2. Przed transportem ekologicznych ryb i produktów z ryb zbiorniki należy dokładnie wyczyścić, zdezynfekować i wypłukać.

3. Należy przedsięwziąć środki ostrożności, aby ograniczyć stres. W trakcie transportu zagęszczenie zwierząt nie osiąga poziomu uznawanego za szkodliwy dla danego gatunku.

4. Należy przechowywać dokumentację związaną z przepisami ust. 1–3.

▼B

Artykuł 33

Przyjmowanie produktów od innych jednostek i innych podmiotów gospodarczych

Podczas przyjmowania produktów ekologicznych podmiot gospodarczy sprawdza zamknięcie opakowań lub pojemników, w przypadku gdy jest to wymagane, oraz obecność oznakowania określonego w art. 31.

Podmiot gospodarczy porównuje informacje na etykiecie określonej w art. 31 z informacjami w dokumentach towarzyszących. Wynik tej weryfikacji należy wyraźnie określić w dokumentacji, o której mowa w art. 66.

▼B

Artykuł 34

Szczególne zasady odbierania produktów z krajów trzecich

Ekologiczne produkty należy przywozić z kraju trzeciego w odpowiednim opakowaniu lub pojemnikach, zamkniętych w sposób zabezpieczający przed zastąpieniem zawartości i zaopatrzonych w identyfikator eksportera oraz wszelkie inne oznaczenia i numery służące identyfikowaniu partii produktów oraz w świadectwo kontroli przywozowej z państw trzecich, tam gdzie to stosowne.

Otrzymując produkt ekologiczny przywożony z kraju trzeciego, pierwszy odbiorca sprawdza zamknięcia opakowania lub pojemnika, oraz w przypadku produktów przywożonych zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, sprawdza zgodność rodzaju produktu zawartego w przesyłce ze świadectwem określonym w tym artykule. Wynik tej weryfikacji należy wyraźnie określić w dokumentacji, o której mowa w art. 66 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Składowanie produktów

1. Pomieszczeniami do składowania produktów należy zarządzać w taki sposób, aby zapewnić identyfikację partii towaru i uniknąć mieszania się z produktami lub substancjami niespełniającymi zasad produkcji ekologicznej lub zanieczyszczenia nimi. Należy zapewnić możliwość jednoznacznej identyfikacji produktów w dowolnym momencie.

▼M2

2. W przypadku ekologicznych jednostek produkcji roślin, wodorostów morskich, zwierząt gospodarskich i akwakultury w jednostce produkcyjnej zabrania się składowania innych środków produkcji niż środki dozwolone na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Zezwala się na składowanie w gospodarstwie alopatycznych weterynaryjnych produktów leczniczych i antybiotyków, pod warunkiem że zostały one przepisane przez lekarza weterynarii w związku z leczeniem określonym w art. 14 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) lub art. 15 ust. 1 lit. f) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, oraz że są składowane w nadzorowanym miejscu i są wprowadzone do ewidencji zwierząt, o której mowa w art. 76 niniejszego rozporządzenia lub odpowiednio do ewidencji produkcji akwakultury, o której mowa w art. 79b niniejszego rozporządzenia.

▼B

4. W przypadku gdy podmioty gospodarcze składują zarówno produkty nieekologiczne, jak produkty ekologiczne, i te drugie są składowane w obiektach składowania, w których przechowywane są także inne produkty rolne lub środki żywności:

a) produkty ekologiczne należy przechowywać oddzielnie od innych produktów rolnych lub środków spożywczych;

b) należy podjąć wszelkie środki, aby zapewnić identyfikację przesyłek oraz zapobiec pomieszaniu lub zamianom z produktami nieekologicznymi;

▼B

c) przed rozpoczęciem składowania produktów ekologicznych, należy podjąć właściwe środki polegające na czyszczeniu, których skuteczność została sprawdzona; podmioty gospodarcze prowadzą rejestr tych czynności.

ROZDZIAŁ 5

Zasady konwersji

Artykuł 36

Rośliny i produkty roślinne

1. Aby rośliny lub produkty roślinne mogły być uznane za ekologiczne, na działkach w okresie konwersji należy stosować zasady, o których mowa w art. 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i rozdziale 1 niniejszego rozporządzenia, i tam gdzie ma to zastosowanie, szczególne zasady produkcji określone w rozdziale 6 niniejszego rozporządzenia przez przynajmniej dwa lata przed wysiewem lub, w przypadku łąki lub upraw roślin wieloletnich, przez co najmniej dwa lata przed jej wykorzystaniem jako paszy z rolnictwa ekologicznego, lub, w przypadku roślin wieloletnich innych niż rośliny ►C1 na pasze, ◄ przez przynajmniej trzy lata przed pierwszym zbiorem produktów ekologicznych.

2. Właściwy organ może zdecydować o uznaniu z mocą wsteczną jako części okresu konwersji uprzedniego okresu, w którym:

a) dana działka była przedmiotem środków określonych w programie wprowadzonym w życie na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1257/-1999, rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub w innym oficjalnym programie, z zastrzeżeniem że środki te gwarantują, że na tych działkach nie stosowano środków niedopuszczonych do produkcji ekologicznej; lub

b) działki te stanowiły obszary naturalne lub rolnicze nienawożone środkami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej.

Okres, o którym mowa w lit. b) akapitu pierwszego, może być rozpatrzony z mocą wsteczną jedynie pod warunkiem, że właściwemu organowi dostarczono wystarczające dowody, aby stwierdzić, że ►C1 powyższe warunki były spełnione przez okres co najmniej trzech lat. ◄

3. W niektórych przypadkach właściwy organ może zadecydować o przedłużeniu okresu konwersji poza okres określony w ust. 1 w przypadku, gdy dany obszar został skażony środkami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej.

4. Państwo członkowskie może skrócić długość okresu konwersji do okresu krótszego niż okres określony w ust. 1 w odniesieniu do działek, które już przeszły okres konwersji lub które są w trakcie procesu konwersji i które są poddane działaniu środka niedozwolonego w rolnictwie ekologicznym, w dwóch następujących przypadkach:

▼C1

a) działek poddanych działaniu środka niedozwolonego w produkcji ekologicznej w ramach obowiązkowego zwalczania chorób lub szkodników wymaganego przez właściwy organ państwa członkowskiego;

▼B

b) działek poddanych działaniu środka niedozwolonego w produkcji ekologicznej w ramach badań naukowych zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego.

W przypadkach, o których mowa w lit. a) i b) akapitu pierwszego, długość okresu konwersji wyznacza się, uwzględniając następujące czynniki:

a) proces degradacji danego środka musi gwarantować, na końcu okresu konwersji, nieznaczny poziom jego pozostałości w glebie oraz, w przypadku zbioru roślin wieloletnich, w roślinie;

b) plony po poddaniu działki rolniczej działaniu środka nie mogą być sprzedawane jako wytworzone według metod produkcji ekologicznej.

Dane państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie oraz Komisję o swojej decyzji dotyczącej żądania obowiązkowego zastosowania środków.

▼M2

Artykuł 36a

Wodorosty morskie

1. Okres konwersji miejsca zbierania wodorostów morskich wynosi sześć miesięcy.

2. Okres konwersji jednostki uprawy wodorostów morskich wynosi sześć miesięcy lub jeden pełny cykl produkcyjny w zależności od tego, co trwa dłużej.

▼B

Artykuł 37

Szczegółowe zasady dotyczące konwersji terenów związanych z ekologiczną produkcją zwierzęcą

1. Zasady konwersji określone w art. 36 niniejszego rozporządzenia stosuje się do całego obszaru jednostki produkcyjnej, na której wytwarzana jest pasza dla zwierząt.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 okres konwersji można skrócić do jednego roku dla pastwisk i obszarów na otwartej przestrzeni wykorzystywanych przez gatunki inne niż roślinożerne. Okres ten można skrócić do sześciu miesięcy, jeśli w okresie ostatniego roku na danym obszarze nie stosowano środków niedozwolonych w produkcji ekologicznej.

▼B

Artykuł 38

Zwierzęta gospodarskie i produkty ►C1 pochodzenia zwierzęcego ◄

1. W przypadku gdy zwierzęta ►C1 nieekologiczne ◄ zostały włączone do gospodarstwa zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz art. 9 i/lub art. 42 tego rozporządzenia oraz jeżeli produkty ►C1 pochodzenia zwierzęcego ◄ mają być sprzedawane jako produkty ekologiczne, zasady produkcji określone w art. 9, 10, 11 i 14 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i w rozdziale 2 tytułu II, a także w stosownych przypadkach, w art. 42 niniejszego rozporządzenia, należy stosować przez ►C1 co najmniej: ◄

a) 12 miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych i bydła, włączając gatunki *bubalus* i bizon, przeznaczonych do produkcji mięsnej, a w każdym przypadku przez co najmniej trzy czwarte ich życia;

b) sześć miesięcy w przypadku małych przeżuwaczy i świń oraz zwierząt przeznaczonych do produkcji mleka;

▼C1

c) 10 tygodni w przypadku drobiu do produkcji mięsnej, wprowadzonego przed trzecim dniem życia;

▼B

d) sześć tygodni w przypadku drobiu przeznaczonego do produkcji jaj.

2. W przypadku przebywania w gospodarstwie zwierząt nieekologicznych na początku okresu konwersji zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, pochodzące od nich produkty można uważać za ekologiczne, jeśli w gospodarstwie odbywa się równoczesna konwersja całej jednostki produkcyjnej, obejmująca zwierzęta gospodarskie, pastwiska lub grunty wykorzystywane do żywienia zwierząt. Łączny okres konwersji zarówno dla istniejących zwierząt i ich potomstwa, jak i pastwisk lub gruntów wykorzystywanych do żywienia zwierząt może ulec skróceniu do 24 miesięcy, o ile zwierzęta są żywione głównie produktami pochodzącymi z tej jednostki produkcyjnej.

3. Produkty ►C1 pszczele ◄ wolno sprzedawać jako produkty wytworzone z wykorzystaniem metod produkcji ekologicznej tylko wtedy, gdy zasady rolnictwa ekologicznego stosowano co najmniej przez jeden rok.

4. Okresu konwersji dla pasiek nie stosuje się w przypadku stosowania art. 9 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

5. W okresie konwersji wosk należy wymienić na wosk pochodzący z pszczelarstwa ekologicznego.

▼M2

Artykuł 38a

Produkcja zwierząt akwakultury

1. Do następujących typów urządzeń wykorzystywanych w produkcji w sektorze akwakultury włącznie z istniejącymi zwierzętami akwakultury stosuje się następujące okresy konwersji jednostek produkcji akwakultury:

a) dla urządzeń, których nie można opróżnić z wody, wyczyścić i zdezynfekować, okres konwersji wynosi 24 miesiące;

b) dla urządzeń, które zostały opróżnione, lub które były odłogowane, okres konwersji wynosi 12 miesięcy;

▼M2

c) dla urządzeń, które zostały opróżnione, wyczyszczone i zdezynfekowane, okres konwersji wynosi 6 miesięcy;

d) dla urządzeń w otwartych wodach włącznie z chowem małży, okres konwersji wynosi 3 miesiące.

2. Właściwy organ może zdecydować o wstecznym zaliczeniu do okresu konwersji każdego udokumentowanego okresu, w którym urządzenia nie miały styczności z produktami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej.

▼B

ROZDZIAŁ 6

Szczególne zasady produkcji

Sekcja 1

Szczególne zasady produkcji związane z ograniczeniami klimatycznymi, geograficznymi lub strukturalnymi zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

Artykuł 39

Trzymanie zwierząt gospodarskich na uwięzi

W przypadku gdy stosuje się wymagania określone w art. 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, właściwe organy mogą dopuścić trzymanie bydła na uwięzi w małych gospodarstwach, jeżeli nie ma możliwości podzielenia zwierząt na grupy odpowiednie do ich sposobu zachowania się, pod warunkiem że mają one dostęp do pastwisk w okresie wypasania zgodnie z art. 14 ust. 2 i mają dostęp do obszarów na otwartej przestrzeni przynajmniej dwa razy w tygodniu wtedy, gdy wypasanie nie jest możliwe.

Artykuł 40

Produkcja równoległa

1. W przypadku stosowania warunków określonych w art. 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, producenci mogą prowadzić jednostki produkcji ekologicznej i nieekologicznej na tym samym obszarze:

a) w przypadku produkcji produktów upraw wieloletnich, które wymagają ►C1 co najmniej trzyletniego okresu uprawy, jeśli ◄ poszczególne odmiany są trudne do rozróżnienia, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

(i) dana produkcja stanowi część planu konwersji, co do którego producent podejmuje zdecydowane zobowiązanie i który przewiduje rozpoczęcie konwersji ostatniej części danego obszaru na rolnictwo ekologiczne w możliwie najkrótszym okresie, który w żadnym wypadku nie może przekroczyć pięciu lat;

▼B

(ii) podjęto odpowiednie środki, aby zapewnić stałe odseparowanie produktów pozyskanych z każdej danej jednostki;

(iii) jednostka ►C1 certyfikująca ◄ lub organ ►C1 kontrolny ◄ informowane są o zbiorach każdego danego produktu przynajmniej z 48-godzinnym wyprzedzeniem;

(iv) po zakończeniu zbiorów producent informuje organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę ►C1 certyfikującą ◄o dokładnej ilości zebranej w danych jednostkach, a także o środkach zastosowanych w celu odseparowania produktów;

(v) plan konwersji i środki kontroli określone w rozdziałach 1 i 2 tytułu IV zostały zatwierdzone przez właściwy organ; zatwierdzenie to jest potwierdzane każdego roku po rozpoczęciu realizacji planu konwersji;

b) w przypadku obszarów przeznaczonych do badań rolniczych lub formalnych działań edukacyjnych uzgodnionych przez właściwe organy państw członkowskich i pod warunkiem, że spełniono warunki wyszczególnione w lit. a) ppkt (ii) (iii) (iv) oraz odpowiedniej części ppkt (v);

c) w przypadku produkcji nasion, wegetatywnego materiału rozmnożeniowego i transplantów pod warunkiem, że spełniono warunki wyszczególnione w lit. a) ppkt (ii) (iii) (iv) oraz odpowiedniej części ppkt (v);

d) w przypadku łąk używanych wyłącznie do wypasu.

2. Właściwy organ może zezwolić gospodarstwom prowadzącym badania rolnicze lub formalne działania edukacyjne na chów zwierząt ekologicznych i nieekologicznych tego samego gatunku pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

a) zostały podjęte właściwe środki, zgłoszone wcześniej organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej, aby zapewnić stałe odseparowanie zwierząt gospodarskich, produktów ►C1 pochodzenia zwierzęcego, ◄ obornika oraz pasz z poszczególnych jednostek;

b) producent informuje z wyprzedzeniem organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę certyfikującą o każdej dostawie lub sprzedaży zwierząt gospodarskich lub produktów ►C1 pochodzenia zwierzęcego; ◄

c) podmiot gospodarczy informuje organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę certyfikującą o dokładnych ilościach wyprodukowanych w jednostkach produkcyjnych, łącznie z pełnymi charakterystykami pozwalającymi na identyfikację produktów, oraz potwierdza zastosowanie środków podjętych celem odseparowania produktów.

Artykuł 41

Zarządzanie jednostkami produkcji pszczelarskiej w celu zapylania

W przypadku gdy zastosowanie mają warunki określone w art. 22 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, dany podmiot gospodarczy może prowadzić ►C1 ekologiczną i nieekologiczną produkcję pszczelarską ◄ na terenie tego samego gospodarstwa do celów prowadzenia działań zapylania, pod warunkiem, że przestrzegane są wszystkie warunki produkcji ekologicznej, z wyjątkiem przepisów dotyczących lokalizacji pasiek. W takim przypadku wytworzone produkty nie mogą być sprzedawane jako ekologiczne.

▼B

Podmioty gospodarcze przechowują dokumentację potwierdzającą zastosowanie niniejszego przepisu.

Sekcja 2

Szczególne zasady produkcji w związku z brakiem dostępności środków ekologicznych zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. b rozporządzenia (WE) nr 834/2007

Artykuł 42

Użycie zwierząt nieekologicznych

W przypadku gdy mają zastosowanie warunki określone w art. 22 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, a także po uzyskaniu wcześniejszej zgody właściwego organu,

a) gdy stado jest po raz pierwszy tworzone, odnawiane lub odbudowywane i drób ekologiczny nie jest dostępny w wystarczającej liczbie, drób nieekologiczny może być włączony do ekologicznej jednostki produkcji ►C1 drobiarskiej, ◄ z zastrzeżeniem że młode kury do produkcji jaj i drób przeznaczony do produkcji mięsa mają mniej niż trzy dni;

b) młode kury nieekologiczne do produkcji jaj mające nie więcej niż 18 tygodni mogą być wprowadzone do gospodarstwa ekologicznego do dnia 31 grudnia 2011 r. w przypadku, gdy młode kury ekologiczne nie są dostępne i z zastrzeżeniem spełnienia odpowiednich przepisów określonych w sekcjach 3 i 4 rozdziału 2.

Artykuł 43

►M2 Użycie nieekologicznych pasz pochodzenia roślinnego i zwierzęcego dla zwierząt ◄

W przypadku gdy mają zastosowanie warunki określone w art. 22 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, dozwolone jest użycie pasz nieekologicznych pochodzenia roślinnego i zwierzęcego w ograniczonej proporcji w przypadku, gdy rolnicy nie są w stanie uzyskać paszy wyłącznie z produkcji ekologicznej. Maksymalny dozwolony procent paszy nieekologicznej w przypadku gatunków innych niż roślinożerne wynosi w stosunku rocznym:

▼C1

a) 10 % w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.;

▼B

b) 5 % w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

Wielkości te oblicza się w stosunku rocznym jako udział procentowy suchej masy pasz pochodzenia rolniczego. Maksymalny dozwolony udział paszy nieekologicznej w dziennej dawce pokarmowej, obliczony jako udział procentowy suchej masy, wynosi 25 %.

Podmioty gospodarcze przechowują dokumentację potwierdzającą potrzebę zastosowania tego przepisu.

▼B

Artykuł 44

Użycie nieekologicznego wosku pszczelego

W przypadku nowych pasiek lub w okresie konwersji nieekologiczny wosk pszczeli może zostać użyty wyłącznie:

a) w przypadku, gdy na rynku nie ma wosku pszczelego pochodzącego z pszczelarstwa ekologicznego;

b) jeśli dowiedziono, że jest on wolny od zanieczyszczeń substancjami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej; oraz

▼C1

c) z zastrzeżeniem, że pochodzi on z odsklepin uzyskanych podczas miodobrania.

▼B

Artykuł 45

Użycie nasion i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego nieuzyskanych przy pomocy metod produkcji ekologicznej

1. W przypadku gdy mają zastosowanie warunki określone w art. 22 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007,

a) można wykorzystywać ►C1 nasiona ◄ i wegetatywny materiał rozmnożeniowy z jednostki produkcyjnej w trakcie konwersji na produkcję ekologiczną;

b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania, państwa członkowskie mogą dopuścić użycie nieekologicznych nasion lub wegetatywnego materiału rozmnożeniowego, jeśli nie są one dostępne z produkcji ekologicznej. Jednakże w odniesieniu do użycia nasion i sadzeniaków ziemniaka pochodzących z produkcji nieekologicznej stosuje się poniższe ust. 2–9.

2. Można stosować nieekologiczne nasiona lub sadzeniaki ziemniaka, pod warunkiem, że nasiona lub sadzeniaki ziemniaka nie są zaprawione środkami ochrony roślin, innymi niż zatwierdzone do zaprawy nasion zgodnie z art. 5 ust. 1, chyba że chemiczna obróbka jest zalecana zgodnie z dyrektywą Rady 2000/29/WE ([1]) do celów fitosanitarnych przez właściwy organ państwa członkowskiego w odniesieniu do wszystkich odmian danego gatunku na obszarze, na którym nasiona lub sadzeniaki ziemniaka mają być stosowane.

3. Gatunki, w stosunku do których stwierdzono, że istnieje wystarczająca ilość nasion lub sadzeniaków ziemniaka produkowanych metodami ekologicznymi w znacznej liczbie odmian w każdej części Wspólnoty, są wymienione w załączniku X.

Na gatunki wymienione w załączniku X nie można udzielać zezwoleń na podstawie ust. 1 lit. b), o ile nie znajduje to uzasadnienia w jednym z celów określonych w ust. 5 lit. d).

4. Państwa członkowskie mogą przekazać uprawnienia w zakresie przyznawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 lit. b), innym organom swojej administracji publicznej lub organom ►C1 kontrolnym ◄ lub jednostkom certyfikującym określonym w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

([1]) Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

▼B

5. Zezwolenie na stosowanie nasion lub sadzeniaków ziemniaka, które nie ►C1 zostały uzyskane ◄ zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, może być udzielone wyłącznie w następujących przypadkach:

a) gdy żadna odmiana gatunku, który odbiorca chce uzyskać, nie została zarejestrowana w bazie określonej w art. 48;

b) gdy żaden dostawca, czyli podmiot gospodarczy sprzedający nasiona lub sadzeniaki ziemniaka innym podmiotom, nie jest w stanie dostarczyć nasion lub sadzeniaków ziemniaka przed zasiewami lub sadzeniem, pomimo złożenia zamówienia przez odbiorcę w stosownym czasie;

c) w przypadku, gdy odmiana, którą odbiorca chce nabyć, nie została zarejestrowana w bazie, o której mowa w art. 48, i jest on w stanie udowodnić, że żadna zarejestrowana odmiana alternatywna tego samego gatunku nie jest odpowiednia i że zatem udzielenie zezwolenia ma duże znaczenie dla jego produkcji;

d) w przypadku, gdy uzasadnione jest stosowanie ich do badań, prób polowych wykonywanych na niewielką skalę lub w celu zachowania odmian, po udzieleniu zgody przez właściwy organ państwa członkowskiego.

6. Zezwolenia udziela się przed siewem lub sadzeniem.

7. Zezwolenia udziela się indywidualnym odbiorcom jednorazowo na jeden sezon, przy czym organ lub jednostka odpowiedzialna za ich udzielanie rejestruje ilości nasion lub sadzeniaków ziemniaka, na których stosowanie zezwoliła.

8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 7, właściwy organ państwa członkowskiego może udzielić ogólnego zezwolenia wszystkim odbiorcom na wykorzystywanie:

a) danego gatunku, gdy i o ile spełniony jest warunek określony w ust. 5 lit. a);

b) danej odmiany, gdy i o ile spełnione są warunki określone w ust. 5 lit. c).

Zezwolenia, o których mowa w akapicie pierwszym, należy wyraźnie wskazać w bazie danych określonej w art. 48.

9. Zezwolenie może być udzielone wyłącznie w okresach, w których baza danych jest uaktualniona zgodnie z art. 49 ust. 3.

Sekcja 3

Szczególne zasady produkcji związane ze szczególnymi problemami w zakresie zarządzania ekologicznym chowem zwierząt zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

Artykuł 46

Szczególne problemy w zakresie zarządzania ►C1 ekologiczną produkcją zwierzęcą ◄

Końcowa faza tuczu dorosłego bydła przeznaczonego na produkcję mięsa może odbywać się w pomieszczeniach pod warunkiem, że okres spędzony w pomieszczeniu zamkniętym nie przekracza jednej piątej życia tych zwierząt, a w każdym przypadku trzech miesięcy.

▼M1

Sekcja 3a

Odstępstwa od zasad produkcji związane ze stosowaniem szczególnych produktów i substancji w przetwórstwie zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

Artykuł 46a

Dodawanie nieekologicznego ekstraktu drożdżowego

W przypadku gdy zastosowanie mają warunki ustanowione w art. 22 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 zezwala się na dodawanie do podłoża (obliczonego jako masa sucha) do produkcji drożdży ekologicznych 5 % nieekologicznego ekstraktu lub autolizatu drożdżowego, w przypadku gdy producenci nie mają możliwości uzyskania ekstraktu lub autolizatu drożdżowego z produkcji ekologicznej.

Przed 31 grudnia 2013 r. dostępność ekologicznego ekstraktu bądź autolizatu drożdżowego zostanie ponownie zbadana w celu uchylenia niniejszego przepisu.

▼B

Sekcja 4

Szczególne zasady produkcji związane z okolicznościami katastroficznymi zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

Artykuł 47

Okoliczności katastroficzne

Właściwy organ może tymczasowo dopuścić:

a) w przypadku wysokiej śmiertelności zwierząt spowodowanej okolicznościami zdrowotnymi lub katastroficznymi, odnowienie lub odbudowę stada przy użyciu zwierząt ►C1 nieekologicznych, ◄ o ile zwierzęta ekologiczne są niedostępne;

b) w przypadku wysokiej śmiertelności pszczół spowodowanej okolicznościami zdrowotnymi lub katastroficznymi, odtworzenie pasiek przy użyciu pszczół nieekologicznych, w przypadku gdy pszczoły z pasiek ekologicznych są niedostępne;

c) użycie pasz nieekologicznych w ograniczonym okresie i na określonym obszarze przez poszczególne podmioty gospodarcze, gdy produkcję paszy utracono lub nałożono na nią ograniczenia, szczególnie w przypadku wyjątkowych warunków ►C1 meteorologicznych, ◄ epidemii chorób zakaźnych, skażenia substancjami toksycznymi lub w wyniku pożarów;

d) dokarmianie pszczół miodem, cukrem lub syropem cukrowym uzyskanymi metodami ekologicznymi w przypadku długotrwałych wyjątkowych okoliczności pogodowych lub okoliczności katastroficznych utrudniających produkcję nektaru lub spadzi.

▼B

Pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu, podmioty gospodarcze przechowują dokumenty potwierdzające zastosowanie powyższych odstępstw. Państwa członkowskie informują się nawzajem i Komisję o odstępstwach, na które udzieliły zgody na mocy lit. c) ust. 1, w terminie 1 miesiąca od udzielenia zgody.

ROZDZIAŁ 7

Baza danych nasion

Artykuł 48

Baza danych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby została utworzona komputerowa baza danych w celu sporządzenia wykazu odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej są dostępne na terytorium tego państwa.

2. Bazą danych administruje bądź właściwy organ państwa członkowskiego, bądź organ lub jednostka wyznaczona do tego celu przez państwo członkowskie, zwana dalej „administratorem bazy danych". Państwa członkowskie mogą również wskazać organ lub prywatną jednostkę w innym kraju.

3. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o organie lub prywatnej jednostce wyznaczonej do administrowania bazą danych.

Artykuł 49

Rejestracja

1. Dostępne odmiany, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków są wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, rejestruje się na wniosek dostawcy w bazie danych, o której mowa w art. 48.

2. Każdą odmianę niezarejestrowaną w bazie danych uznaje się za niedostępną z punktu widzenia art. 45 ust. 5.

3. Każde państwo członkowskie wybiera okres w ciągu roku, w którym baza danych jest regularnie uaktualniana w odniesieniu do każdego gatunku lub grupy gatunków uprawianych na jego terytorium. Baza danych zawiera informacje na ►C1 temat tego okresu. ◄

Artykuł 50

Warunki rejestracji

1. Aby dokonać rejestracji, dostawca jest zobowiązany:

a) udowodnić, że on lub ostatni podmiot, w przypadkach gdy dostawca jedynie sprzedaje paczkowane nasiona lub sadzeniaki ziemniaków, został poddany systemowi kontroli określonemu w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007;

▼B

b) udowodnić, że nasiona lub sadzeniaki ziemniaków, które mają być wprowadzone do obrotu, spełniają ogólne wymagania stosowane do nasion i sadzeniaków ziemniaka;

c) udostępnić wszystkie informacje wymagane na mocy art. 51 niniejszego rozporządzenia oraz uaktualniać te informacje na żądanie administratora bazy danych lub w każdym przypadku, gdy taka aktualizacja jest niezbędna do zagwarantowania wiarygodności informacji.

2. Administrator bazy danych może, po uzyskaniu zgody właściwego organu państwa członkowskiego, odrzucić wniosek dostawcy o rejestrację lub usunąć uprzednio zatwierdzone zarejestrowane informacje, jeżeli dostawca nie spełnia wymagań określonych w ust. 1.

Artykuł 51

Rejestrowane informacje

1. W odniesieniu do każdej zarejestrowanej odmiany i każdego dostawcy baza danych, o której mowa w art. 48, zawiera co najmniej następujące informacje:

a) nazwa botaniczna gatunku i określenie odmiany;

b) nazwa i dane teleadresowe dostawcy lub jego przedstawiciela;

c) obszar, na który nasiona lub sadzeniaki ziemniaka mogą zostać dostarczone w zwykłym terminie dostawy;

d) kraj lub region, w którym odmiana jest badana i zatwierdzana do celów sporządzenia wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych i warzyw, określonego w dyrektywach Rady 2002/53/WE w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ([1]) oraz 2002/55/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ([2]);

e) data, od kiedy będą dostępne nasiona i sadzeniaki ziemniaka;

f) nazwa lub numer ►C1 identyfikacyjny ◄ organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki ►C1 certyfikującej ◄ sprawującej nadzór nad podmiotem gospodarczym, zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

2. Jeżeli zarejestrowana odmiana nie jest już dłużej dostępna, dostawca niezwłocznie informuje administratora bazy danych. Zmiany są zapisywane w bazie danych.

3. Poza informacjami określonymi w ust. 1 baza danych zawiera wykaz gatunków wymienionych w załączniku X.

([1]) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.
([2]) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.

▼B

Artykuł 52

Dostęp do informacji

1. Informacje zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 48, udostępniane są odbiorcom nasion i sadzeniaków ziemniaka oraz opinii publicznej bezpłatnie za pośrednictwem Internetu. Państwa członkowskie mogą postanowić, aby odbiorcy, którzy zgłosili swoją działalność zgodnie z art. 28 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, mogli na żądanie otrzymywać od administratora bazy danych wyciąg z danymi dotyczącymi jednej lub kilku grup gatunków.

2. Państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić, aby wszyscy odbiorcy, o których mowa w ust. 1, przynajmniej raz w roku otrzymywali informacje o systemie i sposobie uzyskiwania danych z bazy.

Artykuł 53

Opłata rejestracyjna

Za każdą rejestrację może być pobierana opłata, stanowiąca koszt wprowadzenia i utrzymywania informacji w bazie danych, o której mowa w art. 48. Właściwy organ państwa członkowskiego zatwierdza wysokość opłaty pobieranej przez administratora bazy danych.

Artykuł 54

Sprawozdanie roczne

1. Organy lub jednostki wyznaczone do udzielania zezwoleń zgodnie z art. 45 rejestrują wszystkie zezwolenia i udostępniają te informacje w postaci sprawozdania właściwemu organowi państwa członkowskiego oraz administratorowi bazy danych.

Sprawozdanie zawiera, w odniesieniu do każdego gatunku, którego dotyczy zezwolenie zgodnie z art. 45 ust. 5, następujące informacje:

a) nazwa botaniczna gatunku i określenie odmiany;

b) uzasadnienie zezwolenia wskazane przez odniesienie do art. 45 ust. 5 lit. a), b), c) lub d);

c) całkowita liczba zezwoleń;

d) całkowita ilość nasion i sadzeniaków;

e) obróbka chemiczna przeprowadzona w celach fitosanitarnych, o której mowa w art. 45 ust 2.

2. W odniesieniu do zezwoleń udzielanych zgodnie z art. 45 ust. 8 sprawozdanie zawiera informacje określone w lit. a) akapitu drugiego ust. 1 niniejszego artykułu oraz okres przez jaki zezwolenia obowiązywały.

▼B

Artykuł 55

Zbiorcze sprawozdanie

Corocznie, przed 31 marca, właściwy organ państwa członkowskiego gromadzi sprawozdania i przesyła Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim zbiorcze sprawozdanie obejmujące wszystkie zezwolenia jakich udzielono w danym państwie członkowskim w poprzednim roku kalendarzowym. Sprawozdanie obejmuje informacje określone w art. 54. Informacje są publikowane w bazie danych, o której mowa w art. 48. Właściwy organ może powierzyć zadanie gromadzenia sprawozdań administratorowi bazy danych.

Artykuł 56

Dostęp do informacji na żądanie

Na żądanie państwa członkowskiego lub Komisji szczegółowe informacje dotyczące zezwoleń przyznanych w indywidualnych przypadkach są udostępniane pozostałym państwom członkowskim lub Komisji.

TYTUŁ III

ZNAKOWANIE

ROZDZIAŁ 1

▼M3

Unijne logo produkcji ekologicznej

Artykuł 57

Unijne logo produkcji ekologicznej

Zgodnie z art. 25 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej (zwane dalej „unijnym logo produkcji ekologicznej") jest zgodne ze wzorem zawartym w części A załącznika XI do niniejszego rozporządzenia.

▼M4

Unijne logo produkcji ekologicznej stosuje się do celów oznakowania jedynie wtedy, gdy dany produkt został wyprodukowany zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 834/2007, rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ([1]), jak również z wymogami niniejszego rozporządzenia, przez podmioty gospodarcze, które spełniają wymogi systemu kontroli, o którym mowa w art. 27, 28, 29, 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

▼B

Artykuł 58

Warunki użycia numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ oraz miejsca pochodzenia

1. Wskazanie numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) 834/2007,

a) rozpoczyna się od akronimu określającego państwo członkowskie lub kraj trzeci zgodnie z międzynarodową normą dwuliterowych kodów państw ISO 3166 (*Kody nazw państw i ich jednostek podziału administracyjnego*);

([1]) Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25.

▼M3

b) zawiera termin stanowiący odniesienie do zastosowanych metod produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, zgodnie z pkt 2 część B załącznika XI do niniejszego rozporządzenia;

c) zawiera numer referencyjny nadany przez Komisję lub właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z pkt 3 część B załącznika XI do niniejszego rozporządzenia; oraz

d) jest umieszczane w tym samym polu widzenia co unijne logo produkcji ekologicznej, w przypadku gdy unijne logo produkcji ekologicznej jest zamieszczone na etykiecie.

▼B

2. Wskazanie miejsca, w którym wyprodukowano surowce rolnicze, z których składają się produkty, zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 jest umieszczone bezpośrednio poniżej numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ określonego w ust. 1.

ROZDZIAŁ 2

Szczegółowe wymogi w zakresie znakowania paszy

Artykuł 59

Zakres, użycie znaków towarowych oraz opisów handlowych

▼M2

Niniejszego rozdziału nie stosuje się do pokarmu dla zwierząt domowych i paszy dla zwierząt futerkowych.

▼B

Znaki towarowe i opisy handlowe noszące oznaczenia określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 mogą być stosowane tylko wtedy, gdy zawartość materiału paszowego z ekologicznej metody produkcji wynosi co najmniej 95 % suchej masy produktu.

Artykuł 60

Oznaczenia przetworzonej paszy

1. Bez uszczerbku dla art. 61 i 59 akapit drugi niniejszego rozporządzenia terminy, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, mogą być stosowane na przetworzonej paszy, pod warunkiem że:

▼M2

a) przetworzona pasza jest zgodna z przepisami rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. d) ppkt (iv) i (v) w odniesieniu do zwierząt gospodarskich lub art. 15 ust. 1 lit. d) w odniesieniu do zwierząt akwakultury oraz art. 18;

▼B

b) przetworzona pasza jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia, w szczególności z jego art. 22 i 26;

c) co najmniej 95 % suchej masy produktu pochodzi z produkcji ekologicznej.

▼B

2. Z zastrzeżeniem wymagań określonych w ust. 1 lit. a) i lit. b) ►C1 następująca informacja jest dozwolona ◄ w przypadku, gdy produkt zawiera zmienne ilości materiałów paszowych z ekologicznej metody produkcji lub materiałów paszowych z produktów będących w czasie konwersji na rolnictwo ekologiczne lub materiałów nieekologicznych:

„może być użyty w produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami rozporządzeń (WE) nr 834/2007 i (WE) nr 889/2008”.

Artykuł 61

Warunki stosowania oznaczeń przetworzonej paszy

1. Oznaczenie określone w art. 60:

a) jest oddzielone od sformułowań określonych w art. 5 dyrektywy Rady 79/373/EWG ([1]) lub w art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 96/25/WE ([2]);

b) jest przedstawione w kolorze, formacie lub rodzaju czcionki, ►C1 niezwracającym bardziej uwagi ◄ niż opis lub nazwa paszy zwierzęcej, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 79/373/EWG lub w art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 96/25/WE;

c) jest zamieszczane obok umieszczonego w tym samym polu widzenia oznakowania wagi suchej masy, które określa:

(i) odsetek materiałów paszowych z ekologicznej metody produkcji;

(ii) odsetek materiałów paszowych z produktów w trakcie konwersji na rolnictwo ekologiczne;

(iii) odsetek materiałów paszowych nieujętych w ppkt (i) i (ii);

(iv) całkowity procent paszy dla zwierząt pochodzenia rolniczego;

d) jest opatrzone wykazem nazw materiałów paszowych z ekologicznej metody produkcji;

e) jest opatrzone wykazem nazw materiałów paszowych z produktów przechodzących konwersję na produkcję ekologiczną.

([1]) Dz.U. L 86 z 6.4.1979, s. 30.
([2]) Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 35.

▼B

2. Oznakowaniu określonemu w art. 60 może również towarzyszyć odniesienie do wymogu stosowania pasz zgodnie z art. 21 i 22.

ROZDZIAŁ 3

Inne szczegółowe wymagania w zakresie znakowania

Artykuł 62

Produkty pochodzenia roślinnego w okresie konwersji

Produkty pochodzenia roślinnego w okresie konwersji mogą być opatrzone oznaczeniem: „produkt w trakcie konwersji na rolnictwo ekologiczne", z zastrzeżeniem że:

a) przestrzegany jest okres konwersji co najmniej dwunastu miesięcy przed zbiorem plonów;

b) oznaczenie posiada kolor, wielkość i styl czcionki, które nie są bardziej widoczne niż opis handlowy produktu i całe oznaczenie składa się z liter tej samej wielkości;

c) produkt zawiera tylko jeden składnik pochodzenia rolniczego;

d) oznaczenie stanowi odniesienie do numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ jednostki certyfikującej lub organu ►C1 kontrolnego, ◄ o których mowa w art. 27 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

TYTUŁ IV

KONTROLA

ROZDZIAŁ 1

Minimalne wymagania ►C1 kontrolne ◄

Artykuł 63

Zasady kontroli i zobowiązania podmiotów gospodarczych

1. Kiedy zasady kontroli są wprowadzane w życie po raz pierwszy, odpowiedzialny podmiot gospodarczy sporządza oraz przechowuje:

a) pełny opis jednostki lub obiektów lub działalności;

b) opis wszystkich praktycznych środków, które mają zostać podjęte na poziomie jednostki lub obiektów lub działań, w celu zapewnienia zgodności z zasadami produkcji ekologicznej;

c) środki ostrożności podejmowane w celu ograniczenia zagrożenia zanieczyszczenia niezatwierdzonymi substancjami lub produktami oraz środki podjęte w celu zachowania czystości w miejscach składowania oraz podczas całego cyklu produkcyjnego podmiotu gospodarczego.

W stosownych przypadkach opis i środki, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być częścią systemu jakości sporządzanego przez podmiot gospodarczy.

▼B

2. Opis oraz środki określone w ust. 1 muszą być zawarte w deklaracji podpisywanej przez odpowiedzialny podmiot gospodarczy. Ponadto deklaracja ta zawiera zobowiązanie podmiotu gospodarczego:

a) do wykonywania czynności zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej;

b) do zaakceptowania, w przypadku naruszenia lub nieprawidłowości, wprowadzenia środków przewidzianych na podstawie zasad produkcji ekologicznej;

c) do podjęcia obowiązku pisemnego powiadomienia kupujących produkt w celu zapewnienia usunięcia oznakowania odnoszącego się do metody produkcji ekologicznej.

Deklaracja, o której mowa w akapicie pierwszym, jest weryfikowana przez jednostkę certyfikującą lub organ ►C1 kontrolny ◄ wydający sprawozdanie stwierdzające ewentualne braki i niezgodności z zasadami produkcji ekologicznej. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany kontrasygnować to sprawozdanie oraz podjąć niezbędne środki naprawcze.

3. Do celów zastosowania art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 podmiot gospodarczy zgłasza właściwemu organowi następujące informacje:

a) nazwa i adres podmiotu gospodarczego;

b) położenie zabudowań oraz, gdzie stosowne, działek (dane z ewidencji gruntów), gdzie działania są przeprowadzane;

c) charakter działań i produktów;

d) zobowiązanie się podmiotu gospodarczego do wykonania czynności zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 oraz w niniejszym rozporządzeniu;

e) w przypadku gospodarstw rolnych termin, od którego producent zaprzestał stosowania produktów niedozwolonych w produkcji ekologicznej na danych działkach;

f) nazwa uprawnionego organu, któremu podmiot gospodarczy powierzył kontrolę swojego przedsiębiorstwa, jeśli państwo członkowskie wprowadziło system kontroli zatwierdzając takie organy.

Artykuł 64

Zmiana zasad kontroli

Odpowiedzialny podmiot gospodarczy jest zobowiązany w odpowiednim terminie zawiadomić jednostkę certyfikującą lub organ ►C1 kontrolny ◄ o wszelkich zmianach opisu lub środków określonych w art. 63 oraz wymogów kontroli wstępnej określonych w art. 70, 74, 80, 82, 86 i 88.

Artykuł 65

Wizyty kontrolne

1. Organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca przeprowadza fizyczną kontrolę wszystkich podmiotów gospodarczych przynajmniej raz w roku.

▼B

2. Organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca może pobierać próbki ►C1 do testów na występowanie ◄ produktów niedozwolonych w produkcji ekologicznej lub celem sprawdzenia ►C1 zgodności technik produkcji z zasadami ◄ produkcji ekologicznej. Próbki można także pobierać i analizować celem wykrycia ewentualnego zanieczyszczenia produktami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej. Jednakże analizy takie należy wykonywać w przypadku podejrzenia zastosowania produktów niedozwolonych w produkcji ekologicznej.

3. Po każdej wizycie kontrolnej sporządzane jest sprawozdanie z kontroli, które jest kontrasygnowane przez osobę odpowiedzialną za daną jednostkę lub jej przedstawiciela.

4. Ponadto organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca przeprowadzają z reguły niezapowiedziane wyrywkowe wizyty kontrolne w oparciu o ogólną ocenę ryzyka niezgodności z zasadami produkcji ekologicznej, z uwzględnieniem przynajmniej wyników poprzednich kontroli, ilości produktów objętych kontrolą oraz ryzyka zamiany produktów.

Artykuł 66

Dokumentacja księgowa

1. Ewidencja towarowa i dokumentacja finansowa musi być przechowywana w jednostce produkcyjnej lub w ►C1 obiektach produkcyjnych ◄ i musi umożliwiać podmiotowi gospodarczemu oraz organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej sprawdzenie:

a) dostawcy i sprzedawcy lub eksportera produktów, o ile są oni różni od dostawcy;

b) rodzaju i ilości produktów ekologicznych dostarczonych do jednostki produkcyjnej i w stosownych przypadkach wszystkich zakupionych materiałów oraz sposobu użycia tych materiałów, a także w stosownych przypadkach składu mieszanki paszowej;

c) rodzaju i ilości produktów ekologicznych składowanych w obiektach;

d) rodzaju, ilości i odbiorców oraz, o ile są oni różni, nabywców – z wyjątkiem końcowych odbiorców – wszystkich produktów, które opuściły jednostkę produkcyjną lub obiekty czy obiekty do składowania pierwszego odbiorcy;

e) w przypadku podmiotów gospodarczych, które nie składują produktów ekologicznych i nie mają bezpośrednio do czynienia z takimi produktami, rodzaju i ilości kupowanych i sprzedawanych produktów ekologicznych, a także dostawców, oraz gdy są oni różni, sprzedających lub eksporterów i kupujących, oraz gdy są oni różni, odbiorców.

2. W dokumentacji księgowej należy również zawrzeć wyniki kontroli przy odbiorze produktów ekologicznych oraz wszelkie inne informacje wymagane przez organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę ►C1 certyfikującą ◄ do celów należytej kontroli. Dane księgowe muszą być udokumentowane odpowiednimi dokumentami uzasadniającymi. Księgowość musi wykazywać saldo dochodów i wydatków.

▼B

3. Jeżeli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych na tym samym terenie, jednostki przeznaczone na produkcję produktów nieekologicznych, łącznie z obiektami składowania środków produkcji, również podlegają minimalnym wymogom kontroli.

Artykuł 67

Dostęp do obiektów

1. Podmiot gospodarczy:

a) zapewnia, do celów kontrolnych, organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej dostęp do wszystkich części jednostki produkcyjnej i wszystkich obiektów, jak również do dokumentacji księgowej i odnośnych dokumentów źródłowych;

b) dostarcza organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów kontroli;

c) przedstawia na żądanie organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej wyniki własnych programów zapewnienia jakości.

2. Oprócz spełnienia wymogów określonych w ust. 1, importerzy i pierwsi odbiorcy przedkładają informacje dotyczące przywożonych przesyłek określone w art. 84.

Artykuł 68

Certyfikaty

Do celów stosowania art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 organy ►C1 kontrolne ◄ i jednostki certyfikujące stosują model certyfikatu określony w załączniku XII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 69

Oświadczenie sprzedawcy

Do celów stosowania art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oświadczenie sprzedawcy mówiące, że dostarczone produkty nie zostały wytworzone z organizmu genetycznie zmodyfikowanego (GMO) lub przy pomocy GMO, może być sporządzane według wzoru określonego w załączniku XIII do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2

Szczegółowe wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do roślin i produktów z roślin uprawnych lub dziko rosnących

Artykuł 70

Zasady kontroli

1. Pełny opis jednostki określony w art. 63 ust. 1 lit. a):

a) jest sporządzany, nawet gdy podmiot gospodarczy ogranicza swoją działalność do zbierania roślin dziko rosnących;

▼B

b) wskazuje obiekty składowania i produkcji oraz grunty rolne lub obszary zbierania, a także, w stosownych przypadkach, obiekty, w których mają miejsce niektóre czynności przetwórstwa lub pakowania; oraz

c) określa datę ostatniego stosowania produktów, których użycie jest niezgodne z zasadami produkcji ekologicznej, na gruntach rolnych lub obszarach zbierania.

2. W przypadku zbierania roślin dziko rosnących praktyczne środki określone w art. 63 ust.1 lit. b) obejmują gwarancję strony trzeciej, którą podmiot gospodarczy może przedstawić, aby zapewnić, że zostały spełnione przepisy art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

Artykuł 71

Powiadamianie

Każdego roku przed datą wskazaną przez organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę certyfikującą podmiot gospodarczy powiadamia organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę certyfikującą o harmonogramie produkcji produktów upraw, w rozbiciu na działki.

Artykuł 72

Ewidencja produktów roślinnych

Ewidencję produkcji roślin należy prowadzić w formie rejestrów i przechowywać w siedzibie gospodarstwa rolnego, tak aby była przez cały czas dostępna dla organów ►C1 kontrolnych ◄ lub jednostek certyfikujących. Oprócz spełniania wymogów art. 71 ewidencja ta zawiera przynajmniej następujące informacje:

a) w zakresie użycia nawozów: datę użycia, rodzaj oraz ilość nawozu, działki rolne poddane nawożeniu;

b) w zakresie użycia środków ochrony roślin: przyczynę i datę zastosowania, rodzaj środka i zastosowaną metodę;

c) w zakresie zakupu środków produkcji: datę, rodzaj oraz ilość zakupionego produktu;

d) w zakresie zbiorów: datę, rodzaj i wielkość produkcji ekologicznej lub w czasie konwersji.

Artykuł 73

Kilka jednostek produkcyjnych prowadzonych przez ten sam podmiot gospodarczy

W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych na tym samym obszarze, jednostki produkujące nieekologiczne rośliny uprawne, wraz z obiektami do składowania środków produkcji, muszą również podlegać ogólnym i szczegółowym wymogom kontroli określonym w rozdziale 1 i w niniejszym rozdziale niniejszego tytułu.

▼M2

ROZDZIAŁ 2a

Szczególne wymogi kontroli w odniesieniu do wodorostów morskich

Artykuł 73a

Zasady kontroli w odniesieniu do wodorostów morskich

W przypadku gdy po raz pierwszy zostaje wprowadzony w życie system kontroli ściśle w odniesieniu do wodorostów morskich, pełny opis miejsca uprawy określony w art. 63 ust. 1 lit. a) zawiera:

a) pełen opis urządzeń na lądzie i w morzu;

b) ocenę środowiskową jak opisano w art. 6b ust. 3, jeżeli stosowne;

c) plan zrównoważonego zarządzania jak opisano w art. 6b ust. 4, jeżeli stosowne;

d) w odniesieniu do wodorostów dziko rosnących należy sporządzić pełen opis i mapę przybrzeżnych i morskich obszarów zbierania oraz obszarów lądowych gdzie prowadzi się czynności po zebraniu wodorostów.

Artykuł 73b

Ewidencja produkcji wodorostów morskich

1. Ewidencję produkcji wodorostów morskich prowadzi podmiot gospodarczy w formie rejestrów i przechowuje w siedzibie gospodarstwa, tak aby była przez cały czas dostępna dla organów kontrolnych lub jednostek certyfikujących. Zawiera ona co najmniej następujące informacje:

a) wykaz gatunków, datę zbioru i zebrane ilości;

b) datę użycia, rodzaj oraz ilość użytego nawozu.

2. W odniesieniu do zbioru wodorostów morskich dziko rosnących rejestr zawiera również:

a) historię zbiorów dla każdego gatunku w określonych miejscach;

b) szacunkowe zbiory w sezonie (ilość);

c) źródła możliwych zanieczyszczeń w miejscach zbioru;

d) roczne zrównoważone zbiory z każdego miejsca.

▼B

ROZDZIAŁ 3

Wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do zwierząt gospodarskich i produktów pochodzenia zwierzęcego wytwarzanych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta

Artykuł 74

Zasady kontroli

▼C1

1. W przypadku gdy po raz pierwszy zostaje wprowadzony w życie system kontroli w zakresie produkcji zwierząt gospodarskich, pełny opis jednostki produkcyjnej określony w art. 63 ust. 1 lit. a) zawiera:

a) pełny opis budynków dla zwierząt gospodarskich, pastwisk, obszarów na wolnym powietrzu itp. i w stosownych przypadkach, obiektów do składowania, pakowania i przetwarzania zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, surowców i środków produkcji;

▼B

b) pełny opis instalacji do składowania obornika zwierzęcego.

2. Praktyczne środki określone w art. 63 ust. 1 lit. a) zawierają:

a) plan stosowania obornika, uzgodniony z jednostką certyfikującą lub organem ►C1 kontrolnym, ◄ łącznie z pełnym opisem obszarów przekazanych pod produkcję roślinną;

b) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do stosowania obornika, pisemne umowy z innymi gospodarstwami rolnymi, o których mowa w art. 3 ust. 3, spełniającymi zasady produkcji ekologicznej;

c) plan zarządzania jednostką ekologicznej produkcji zwierzęcej.

Artykuł 75

Identyfikacja zwierząt ►C1 gospodarskich ◄

Zwierzęta gospodarskie należy oznakować w sposób trwały, stosując metody odpowiednie dla danego gatunku, w przypadku dużych zwierząt indywidualnie, a w przypadku drobiu i małych zwierząt indywidualnie lub grupowo.

Artykuł 76

Ewidencja zwierząt gospodarskich

Ewidencję zwierząt gospodarskich należy prowadzić w formie rejestrów i przechowywać w siedzibie gospodarstwa rolnego, tak aby była przez cały czas dostępna dla organów ►C1 kontrolnych ◄ lub jednostek certyfikujących. Rejestry te zawierają pełny opis systemu gospodarowania stadem zawierający przynajmniej następujące informacje:

a) w zakresie zwierząt przybywających do gospodarstwa rolnego: pochodzenie i data przybycia, okres konwersji, oznakowanie identyfikacyjne i dokumentacja weterynaryjna;

b) w zakresie zwierząt opuszczających gospodarstwo rolne: wiek, liczebność, waga w przypadku uboju, znak identyfikacyjny i przeznaczenie;

c) szczegółowe dane zwierząt padłych wraz z przyczynami padnięcia;

▼C1

d) w zakresie pasz: rodzaj, łącznie z dodatkami paszowymi, proporcje poszczególnych składników w porcjach karmy i okresy dostępu do obszaru na wolnej przestrzenia, okresy sezonowego wypasu w razie obowiązywania ograniczeń;

▼B

e) w zakresie leczenia chorób i zapobiegania im oraz opieki weterynaryjnej: data leczenia, szczegółowa diagnoza, dawkowanie, rodzaj środka leczniczego, wskazanie zastosowanych aktywnych substancji farmakologicznych, metoda leczenia i zalecenia lekarskie dla opieki weterynaryjnej z uzasadnieniem i okresem karencji, obowiązującym zanim produkty ►C1 pochodzenia zwierzęcego ◄ mogą zostać oznakowane jako ekologiczne.

▼B

Artykuł 77

Środki kontrolne dotyczące weterynaryjnych produktów leczniczych dla zwierząt gospodarskich

Zawsze w przypadku użycia weterynaryjnych produktów leczniczych, informacje określone w art. 76 lit. e) należy podać organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej przed wprowadzeniem do obrotu zwierząt gospodarskich lub produktów zwierzęcych jako wyprodukowanych metodami ekologicznymi. Leczone zwierzęta gospodarskie należy dokładnie oznakować, w przypadku dużych zwierząt indywidualnie, a w przypadku ►C1 drobiu, małych zwierząt i rodzin pszczelich – indywidualnie, partiami lub ulami. ◄

Artykuł 78

Szczególne środki kontroli w pszczelarstwie

1. Pszczelarz dostarcza organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej mapę w odpowiedniej skali pokazującą lokalizację uli. W przypadku gdy nie przeprowadza się identyfikacji obszarów zgodnie z art. 13 ust. 2, pszczelarz dostarcza organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej stosowną dokumentację wraz z dowodami, w razie konieczności także odpowiednie analizy, że obszary dostępne dla jego rodziny pszczelej spełniają warunki wymagane w niniejszym rozporządzeniu.

2. Do rejestru pasieki, w odniesieniu do dokarmiania, należy wprowadzać następujące informacje: rodzaj produktu, daty, ilości i ule, w których zostało ono zastosowane.

3. W każdym przypadku, gdy stosuje się weterynaryjne produkty lecznicze, należy dokładnie zarejestrować rodzaj produktu, ze wskazaniem aktywnych substancji farmakologicznych wraz ze szczegółową diagnozą, dawkowaniem, metodą podawania, czasem trwania kuracji i obowiązującym okresem karencji i przekazać te informacje organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej przed wprowadzeniem produktów do obrotu jako wyprodukowanych metodami ekologicznymi.

4. Należy zarejestrować strefę lokalizacji pasieki wraz z identyfikacją uli. Należy informować organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę certyfikującą o przeniesieniu pasiek w nieprzekraczalnym terminie z nimi uzgodnionym.

5. Należy zachować szczególną dbałość, by zapewnić odpowiednie pozyskanie, przetwarzanie i przechowywanie produktów ►C1 pszczelich. ◄ Należy rejestrować wszystkie środki podjęte w celu spełnienia tego wymogu.

6. Czynności usuwania nadstawek i ►C1 pozyskiwanie miodu ◄ należy zapisywać w rejestrze pasieki.

Artykuł 79

Kilka jednostek produkcyjnych prowadzonych przez ten sam podmiot gospodarczy

Jeżeli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych, jak to określono w art. 17 ust. 1 oraz w art. 40 i 41, jednostki produkujące nieekologiczne zwierzęta lub nieekologiczne produkty pochodzenia zwierzęcego również podlegają systemowi kontroli określonemu w rozdziale 1 niniejszego tytułu oraz w niniejszym rozdziale.

▼M2

ROZDZIAŁ 3a

Szczególne wymogi kontroli w odniesieniu do produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury

Artykuł 79a

Zasady kontroli w odniesieniu do produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury

W przypadku gdy po raz pierwszy zostaje wprowadzony w życie system kontroli ściśle w odniesieniu do produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury, pełny opis jednostki określony w art. 63 ust. 1 lit. a) zawiera:

a) pełen opis urządzeń na lądzie i w morzu;

b) ocenę środowiskową jak opisano w art. 6b ust. 3, jeżeli stosowne;

c) plan zrównoważonego zarządzania jak opisano w art. 6b ust. 4, jeżeli stosowne;

d) w przypadku mięczaków streszczenie specjalnego rozdziału planu zrównoważonego zarządzania zgodnie z wymogiem art. 25q ust. 2.

Artykuł 79b

Ewidencja produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury

Podmiot gospodarczy dostarcza w formie rejestru, który przechowuje w siedzibie gospodarstwa i udostępnia w każdej chwili organom kontrolnym lub jednostkom certyfikującym następujące informacje:

a) pochodzenie, datę przybycia i okres konwersji zwierząt przybyłych do gospodarstwa;

b) numery partii, wiek, masę i przeznaczenie zwierząt opuszczających gospodarstwo;

c) rejestr ucieczek ryb;

d) w odniesieniu do ryb rodzaj i ilość paszy a w przypadku karpia i gatunków pokrewnych dokumentację potwierdzającą stosowanie dodatkowej paszy;

e) leczenie weterynaryjne, w tym szczegóły na temat jego celu, daty jego zastosowania, metody jego zastosowania, rodzaju użytego produktu i okresu karencji;

f) środki zapobiegania chorobom, w tym szczegóły na temat odłogowania, czyszczenia i oczyszczania wody.

Artykuł 79c

Szczególne wizyty kontrolne w odniesieniu do małży

W odniesieniu do produkcji małży wizyty kontrolne powinny mieć miejsce przed i w trakcie największej produkcji biomasy.

▼M2

Artykuł 79d

Kilka jednostek produkcyjnych prowadzonych przez ten sam podmiot gospodarczy

W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych, jak stanowią art. 25c, jednostki produkujące nieekologiczne zwierzęta akwakultury również podlegają systemowi kontroli określonemu w rozdziale 1 i w niniejszym rozdziale.

▼B

ROZDZIAŁ 4

►M2 Wymagania kontroli w odniesieniu do jednostek przetwórstwa produktów roślinnych, z wodorostów morskich, pochodzenia zwierzęcego i pochodzących ze zwierząt akwakultury oraz składających się z nich środków spożywczych ◄

Artykuł 80

Zasady kontroli

W przypadku jednostki produkcyjnej zajmującej się przetwórstwem na własny rachunek lub na rachunek strony trzeciej, w tym w szczególności jednostek zajmujących się pakowaniem lub przepakowywaniem takich produktów lub jednostek zajmujących się znakowaniem lub ponownym znakowaniem takich produktów, pełny opis jednostki, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. a) zawiera wyszczególnienie obiektów używanych do przyjmowania, przetwarzania, pakowania, znakowania i składowania produktów rolnych przed i po działaniach ich dotyczących, jak również procedury dotyczące transportu produktów.

ROZDZIAŁ 5

►M2 Wymagania kontroli w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich ◄

Artykuł 81

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do każdego podmiotu gospodarczego, zarówno importera, jak i/lub pierwszego odbiorcy, zajmującego się przywozem lub odbiorem produktów ekologicznych na własny rachunek lub na rachunek innego podmiotu gospodarczego.

Artykuł 82

Zasady kontroli

1. W przypadku importera, pełny opis jednostki określony w art. 63 ust. 1 lit. a) obejmuje siedzibę importera i jego działalność przywozową, wskazując punkty wejścia produktów na terytorium Wspólnoty oraz wszelkie inne obiekty, których importer zamierza użyć do składowania przywożonych produktów do czasu ich dostawy do pierwszego odbiorcy.

Ponadto deklaracja określona w art. 63 ust. 2 zawiera zobowiązanie importera do zapewnienia, aby wszelkie obiekty, których importer zamierza użyć do składowania produktów, zostały poddane kontroli, która zostanie przeprowadzona przez jednostkę ►C1 certyfikującą ◄ lub organ ►C1 kontrolny ◄ albo, w przypadku gdy te obiekty składowania znajdują się w innym państwie członkowskim lub w innym regionie, przez jednostkę certyfikującą lub organ ►C1 kontrolny ◄ zatwierdzony do ►C1 przeprowadzania kontroli ◄ w tym państwie członkowskim lub regionie.

▼B

2. W przypadku pierwszego odbiorcy pełny opis jednostki produkcyjnej określony w art. 63 ust. 1 lit. a) wskazuje obiekty używane do przyjmowania i składowania.

3. Jeżeli importer i pierwszy odbiorca to ta sama osoba prawna działająca w jednej jednostce produkcyjnej, sprawozdania określone w art. 63 ust. 2 akapit drugi mogą być zawarte w jednym sprawozdaniu.

Artykuł 83

Dokumentacja księgowa

Importer i pierwszy odbiorca przechowują osobną ewidencję towarową i dokumentację finansową, chyba że prowadzą działalność w jednej jednostce produkcyjnej.

Na żądanie organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej należy określić szczegóły dotyczące organizacji transportu od eksportera w kraju trzecim do pierwszego odbiorcy oraz z siedziby lub miejsc składowania pierwszego odbiorcy do odbiorców w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 84

Informacje w sprawie przywożonych przesyłek

Importer informuje w stosownym terminie jednostkę certyfikującą lub organ ►C1 kontrolny ◄ o każdej przesyłce przewidzianej do przywozu do Wspólnoty, podając:

a) nazwę i adres pierwszego odbiorcy;

b) wszelkie szczegóły, których ta jednostka certyfikująca lub organ ►C1 kontrolny ◄ mogą zażądać w rozsądnym zakresie,

(i) w przypadku produktów przywożonych zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, certyfikaty określone w tym artykule;

(ii) w przypadku produktów przywożonych zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, kopię świadectwa kontroli określonego w tym artykule.

Na żądanie jednostki certyfikującej lub organu ►C1 kontrolnego ◄ importera, importer przekazuje jednostce certyfikującej lub organowi ►C1 kontrolnemu ◄ pierwszego odbiorcy informacje określone w akapicie pierwszym.

Artykuł 85

Wizyty kontrolne

Organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca dokonują kontroli dokumentacji księgowej określonej w art. 83 niniejszego rozporządzenia oraz świadectwa określonego w art. 33 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 lub certyfikatu określonego w art. 32 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

▼B

Jeżeli importer wykonuje działania przywozowe w różnych jednostkach lub obiektach, udostępnia on na żądanie sprawozdania przewidziane w art. 63 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia dla każdego z tych obiektów.

ROZDZIAŁ 6

Wymagania ►C1 kontrolne ◄ w odniesieniu do jednostek zajmujących się produkcją, przetwórstwem lub przywozem produktów ekologicznych i zlecających stronom trzecim część lub całość realizowanych działań

Artykuł 86

Zasady kontroli

W odniesieniu do działań zleconych stronom trzecim pełny opis jednostki określony w art. 63 ust. 1 lit. a) zawiera:

a) wykaz podwykonawców z opisem ich działalności oraz wskazaniem jednostek ►C1 certyfikujących ◄ lub organów ►C1 kontrolnych, ◄ którym podlegają;

b) pisemną umowę z podwykonawcami, na podstawie której ich przedsiębiorstwo będzie podlegało systemowi kontroli określonemu w tytule V rozporządzenia (WE) nr 834/2007;

c) wszystkie środki praktyczne, włączając między innymi odpowiedni system dokumentacji księgowej, podejmowane na poziomie jednostki celem zapewnienia, aby produkty, które podmiot gospodarczy wprowadza do obrotu, były w każdym przypadku identyfikowalne stosownie do sytuacji, do ich dostawców, sprzedawców, odbiorców i nabywców.

ROZDZIAŁ 7

Wymagania dotyczące kontroli jednostek przetwórstwa paszy

Artykuł 87

Zakres

Niniejszy rozdział dotyczy wszystkich jednostek zajmujących się przetwórstwem produktów, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, na własny rachunek lub na rachunek strony trzeciej.

Artykuł 88

Zasady kontroli

1. Pełny opis jednostki, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. a), zawiera:

a) obiekty wykorzystywane do przyjmowania, przetwarzania i składowania produktów przeznaczonych na paszę dla zwierząt przed i po działaniach ich dotyczących;

▼B

b) obiekty wykorzystywane do składowania innych produktów używanych do przygotowania pasz;

c) obiekty wykorzystywane do składowania produktów do czyszczenia i dezynfekcji;

d) w miarę potrzeby, opis mieszanki paszowej, którą podmiot gospodarczy zamierza produkować, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 79/373/EWG, i gatunki lub rodzaj inwentarza żywego, dla którego przeznaczona jest mieszanka paszowa;

e) w miarę potrzeby, nazwę materiałów paszowych, które podmiot gospodarczy zamierza przetworzyć.

▼C1

2. Środki określone w art. 63 ust. 1 lit. b), które podmioty gospodarcze podejmują w celu zapewnienia zgodności z zasadami produkcji ekologicznej, muszą obejmować wskazanie środków określonych w art. 26.

▼B

3. Organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca stosują te środki do dokonania ogólnej oceny zagrożeń towarzyszących każdej jednostce przetwórczej i do sporządzenia planu kontroli. Ten plan kontroli określa minimalną ilość próbek losowych w zależności od potencjalnych zagrożeń.

Artykuł 89

Dokumentacja księgowa

Do celów prawidłowej kontroli działań dokumentacja księgowa określona w art. 66 obejmuje informacje o pochodzeniu, charakterze i ilościach materiałów paszowych, dodatkach, sprzedaży i wyrobach gotowych.

Artykuł 90

Wizyty kontrolne

Wizyta kontrolna, o której mowa w art. 65, obejmuje pełną kontrolę fizyczną obiektów. Dodatkowo organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca przeprowadzają wizyty ukierunkowane, oparte na ogólnej ocenie potencjalnych zagrożeń niezgodności z zasadami produkcji ekologicznej.

Jednostka ►C1 certyfikująca ◄ lub organ ►C1 kontrolny ◄ przykładają szczególną wagę do krytycznych punktów kontroli wskazanych podmiotowi gospodarczemu, w celu ustalenia czy działania nadzoru i sprawdzania są wykonywane prawidłowo.

Wszystkie obiekty używane przez dany podmiot gospodarczy do prowadzenia jego działalności mogą być kontrolowane tak często, jak wymagają tego istniejące zagrożenia.

▼B

ROZDZIAŁ 8

Naruszenia prawa i wymiana informacji

Artykuł 91

Środki stosowane w przypadku podejrzenia naruszeń prawa i nieprawidłowości

1. Jeśli podmiot gospodarczy uważa lub podejrzewa, że produkt, który wyprodukował, przetworzył, wwiózł lub który został mu dostarczony przez inny podmiot gospodarczy, nie jest zgodny z zasadami rolnictwa ekologicznego, uruchamia on procedury albo usunięcia z tego produktu wszelkich odniesień do ekologicznej metody produkcji albo oddzielenia i oznaczenia produktu. Podmiot gospodarczy może wprowadzić taki produkt do przetwórstwa, pakowania lub do obrotu tylko po wyeliminowaniu tych wątpliwości, chyba że wprowadzi go do obrotu bez odniesienia do ekologicznej metody produkcji. W przypadku pojawienia się takiej wątpliwości podmiot gospodarczy niezwłocznie powiadamia jednostkę certyfikująca lub organ ►C1 kontrolny. ◄ Organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca może wymagać, aby produkt nie był umieszczany na rynku z oznaczeniami dotyczącymi ekologicznej metody produkcji do czasu uzyskania od podmiotu gospodarczego lub z innych źródeł zadowalającej informacji o wyeliminowaniu wątpliwości.

2. Jeżeli organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca posiada uzasadnione podejrzenia, że dany podmiot gospodarczy zamierza wprowadzić do obrotu produkt niezgodny z zasadami produkcji ekologicznej, ale oznaczony odniesieniem do ekologicznej metody produkcji, ten organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca mogą wymagać, aby podmiot gospodarczy tymczasowo nie wprowadzał do obrotu produktu z takim odniesieniem w okresie wyznaczonym przez ten organ ►C1 kontrolny ◄ lub tę jednostkę certyfikującą. Przed podjęciem odnośnej decyzji organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka ►C1 certyfikująca ◄ dają podmiotowi gospodarczemu możliwość zgłoszenia uwag. Decyzję tę uzupełnia się obowiązkiem usunięcia z tego produktu wszelkich odniesień do ekologicznych metod produkcji, o ile organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostka certyfikująca jest pewna, że produkt nie spełnia wymagań produkcji ekologicznej.

Jednakże jeżeli podejrzenie nie potwierdzi się we wspomnianym okresie, decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, jest unieważniania przed upływem tego okresu. Podmiot gospodarczy w pełni współpracuje z jednostką certyfikującą lub organem ►C1 kontrolnym ◄ w celu wyjaśnienia podejrzeń

▼C1

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki i sankcje w celu zapobieżenia oszustwom przy stosowaniu oznaczeń, o których mowa w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz w tytule III lub załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 92

Wymiana informacji

1. W przypadkach gdy podmiot gospodarczy i jego podwykonawcy są kontrolowani przez różne organy ►C1 kontrolne ◄ lub jednostki certyfikujące, deklaracja, o której mowa w art. 63 ust. 2, zawiera zgodę podmiotu gospodarczego, złożoną w imieniu własnym i w imieniu jego podwykonawców, aby te odrębne organy ►C1 kontrolne ◄ lub jednostki certyfikujące mogły wymieniać informacje o działaniach będących przedmiotem ich kontroli oraz zgodę na sposób wymiany informacji.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie stwierdzi nieprawidłowości lub naruszenia prawa związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktu pochodzącego z innego państwa członkowskiego i noszącego oznaczenia, o których mowa w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz w tytule III lub załączniku XI do niniejszego rozporządzenia, powiadamia o tym Komisję i państwo członkowskie, które wyznaczyło organ ►C1 kontrolny ◄ lub jednostkę certyfikująca.

▼B

TYTUŁ V

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI KOMISJI, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

Przekazywanie informacji Komisji

Artykuł 93

Informacje statystyczne

1. Do pierwszego lipca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji za pomocą systemu komputerowego umożliwiającego elektroniczną wymianę dokumentów i informacji udostępnianego przez Komisję (DG Eurostat) roczne informacje statystyczne dotyczące produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 36 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007.

2. Informacje statystyczne, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności następujące dane:

a) liczbę producentów, przetwórców, importerów i eksporterów prowadzących działalność zgodną z zasadami ekologicznymi;

b) wielkość produkcji z upraw ekologicznych oraz powierzchnię upraw podczas konwersji oraz objętych produkcją ekologiczną;

c) liczbę ekologicznych zwierząt gospodarskich oraz ilość ekologicznych produktów ►C1 pochodzenia zwierzęcego; ◄

d) dane dotyczące ekologicznej produkcji przemysłowej według rodzajów działalności;

▼M2

e) liczbę jednostek ekologicznej produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury;

f) wielkość ekologicznej produkcji zwierzęcej w sektorze akwakultury;

g) opcjonalnie, liczbę jednostek oraz wielkość produkcji ekologicznych wodorostów morskich.

▼B

3. Do celów przekazywania informacji statystycznych, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie wykorzystują wspólny punkt wprowadzania danych udostępniany przez Komisję (DG Eurostat).

4. Przepisy dotyczące charakterystyk danych statystycznych i metadanych są określane w kontekście wspólnotowego programu statystycznego na podstawie modeli lub kwestionariuszy dostępnych przez systemy, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 94

Inne informacje

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje za pomocą systemu komputerowego umożliwiającego elektroniczną wymianę dokumentów i informacji udostępnianego przez Komisję (DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich) na potrzeby informacji innych niż informacje statystyczne:

a) do dnia 1 stycznia 2009 r. informacje, o których mowa w art. 35 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007, oraz następnie informacje nt. każdej dokonywanej modyfikacji;

▼B

b) do dnia 31 marca każdego roku informacje określone w art. 35 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 dotyczące organów ►C1 kontrolnych ◄ i jednostek certyfikujących zatwierdzonych dnia 31 grudnia poprzedniego roku;

c) do dnia 1 lipca każdego roku wszelkie inne informacje wymagane lub potrzebne na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Dane są przekazywane, wprowadzane oraz uaktualniane w systemie określonym w ust. 1 w ramach odpowiedzialności właściwego organu określonego w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, bądź przez sam organ, bądź przez jednostkę, której przekazano tą funkcję.

3. Przepisy dotyczące charakterystyk danych i metadanych są określane na podstawie modeli lub kwestionariuszy dostępnych przez systemy, o których mowa w ust. 1

ROZDZIAŁ 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 95

Środki przejściowe

1. W okresie przejściowym kończącym się dnia 31 grudnia 2010 r. bydło można trzymać na uwięzi w budynkach istniejących już przed dniem 24 sierpnia 2000 r., pod warunkiem że zwierzęta mają zapewniony regularny ruch, a chów odbywa się zgodnie z wymaganiami dobrostanu zwierząt, na wygodnie wyścielanych stanowiskach, jak również pod indywidualną opieką, i pod warunkiem że właściwy organ dopuszcza tę metodę utrzymania. Właściwe organy mogą nadal zezwalać na ten środek na wniosek indywidualnego podmiotu gospodarczego w sprawie stosowania tego środka w ograniczonym okresie kończącym się przed dniem 31 grudnia 2013, dodatkowo pod warunkiem że co najmniej dwa razy w roku przeprowadzane będą wizyty kontrolne, o których mowa w art. 65 ust. 1.

2. Właściwy organ może zezwolić w przejściowym okresie kończącym się dnia 31 grudnia 2010 r. na przyznanie gospodarstwom ►C1 produkcji zwierzęcej ◄ odstępstw w odniesieniu do warunków w pomieszczeniach inwentarskich oraz obsady zwierząt na podstawie derogacji określonej w części B pkt 8.5.1 załącznika I rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Podmioty gospodarcze korzystające z tego przedłużenia przedkładają organowi ►C1 kontrolnemu ◄ lub jednostce certyfikującej plan zawierający opis rozwiązań mających na celu zapewnienie zgodności z zasadami produkcji ekologicznej do końca okresu przejściowego. Właściwe organy mogą nadal zezwalać na ten środek na wniosek indywidualnego podmiotu gospodarczego w sprawie stosowania tego środka w ograniczonym okresie kończącym się przed dniem 31 grudnia 2013, dodatkowo pod warunkiem że co najmniej dwa razy w roku przeprowadzane będą wizyty kontrolne, o których mowa w art. 65 ust. 1.

3. W okresie przejściowym kończącym się dnia 31 grudnia 2010 r. końcowa faza tuczu owiec i świń przeznaczonych na produkcję mięsa, zgodnie z pkt 8.3.4 załącznika I.B do rozporządzenia (EWG) nr 2092/-91 może odbywać się w pomieszczeniu, pod warunkiem że co najmniej dwa razy w roku przeprowadzane będą wizyty kontrolne, o których mowa w art. 65 ust. 1.

▼B

4. Kastracja prosiąt może być przeprowadzana bez stosowania znieczulenia lub analgezji w okresie przejściowym upływającym dnia 31 grudnia 2011 r.

5. Do czasu wprowadzenia szczegółowych zasad przetwórstwa karmy dla zwierząt domowych stosuje się przepisy krajowe lub, w razie ich braku, własne normy przyjęte lub uznane przez dane państwa członkowskie.

▼M2

6. Do celów art. 12 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i do czasu włączenia określonych substancji zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia, można stosować wyłącznie produkty dozwolone przez właściwy organ.

▼C1

7. Zezwolenia na stosowanie składników nieekologicznych pochodzenia rolniczego udzielone przez państwa członkowskie na mocy rozporządzenia (EWG) nr 207/93 można uważać za udzielone na mocy niniejszego rozporządzenia. Jednakże zezwolenia udzielone zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 207/93 tracą moc z dniem 31 grudnia 2009 r.

▼B

8. W okresie przejściowym upływającym dnia 1 lipca 2010 r. podmioty gospodarcze mogą nadal stosować etykietowanie zgodne z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do:

(i) systemów obliczania procentowej zawartości ekologicznych składników żywności;

(ii) numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ i/lub nazwy organu ►C1 kontrolnego ◄ lub jednostki certyfikującej.

▼M3

9. Zapasy produktów wytwarzanych, pakowanych i etykietowanych przed dniem 1 lipca 2010 r. zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 lub rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 mogą być nadal wprowadzane do obrotu z oznakowaniem zawierającym określenia odnoszące się do produkcji ekologicznej, do wyczerpania zapasów.

10. Opakowania zgodne z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 lub rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 mogą być nadal stosowane do produktów wprowadzanych do obrotu z oznakowaniem zawierającym określenia odnoszące się do produkcji ekologicznej do dnia 1 lipca 2012 r., jeżeli produkty te spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

▼M4

10a. W odniesieniu do wina okres przejściowy, o którym mowa w pkt 8, wygasa dnia 31 lipca 2012 r.

Zapasy win wytwarzanych, pakowanych i oznakowanych przed dniem 31 lipca 2012 r. zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 lub rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 mogą być nadal wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.

▼M2

11. W okresie wygasającym z dniem 1 lipca 2013 r. właściwy organ może zezwolić jednostkom produkcji zwierząt akwakultury i wodorostów morskich, które powstały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i prowadziły produkcję zgodnie z krajowymi zasadami produkcji ekologicznej, na zachowanie statusu ekologicznych w okresie dostosowywania się do przepisów niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że wody nie są zanieczyszczone substancjami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej. Producenci, którzy chcą skorzystać z tego środka, muszą zgłosić właściwemu organowi przedmiotowe urządzenia, stawy rybne, klatki i miejsca uprawy wodorostów.

▼B

Artykuł 96

Utrata mocy obowiązującej

Rozporządzenia (EWG) nr 207/93, (WE) nr 223/2003 i (WE) nr 1452/2003 tracą moc.

Odniesienia do rozporządzeń, które utraciły moc i rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku XIV.

Artykuł 97

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Jednakże art. 27 ust. 2 lit. a) oraz art. 58 stosuje się od dnia 1 lipca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

▼M2

Nawozy, środki poprawiające właściwości gleby oraz substancje odżywcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 6d ust. 2

▼B

Uwagi:

A: dopuszczone na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 i przeniesione poprzez art. 16 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

B: dopuszczone na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007

▼M2

Dopuszczenie	Nazwa Produkty złożone lub produkty zawierające jedynie materiały wymienione poniżej	Opis, wymogi dotyczące składu, warunki użycia
A	Obornik	Produkt zawierający mieszaninę odchodów zwierzęcych i materii roślinnej (ściółka dla zwierząt) Zakazane są produkty pochodzące z chowu przemysłowego
▼B A	Suchy obornik i odwodniony nawóz od drobiu	Zakazane są produkty pochodzące z chowu przemysłowego
A	Kompostowane odchody zwierzęce, w tym nawóz od drobiu i przekompostowany obornik	Zakazane są produkty pochodzące z chowu przemysłowego
A	Płynne odchody zwierzęce	Używane po kontrolowanej fermentacji lub odpowiednim rozcieńczeniu Zakazane są produkty pochodzące z chowu przemysłowego
A	Przekompostowane lub sfermentowane odpady domowe	Produkt otrzymywany z segregowanych w gospodarstwach domowych odpadów, poddanych kompostowaniu lub beztlenowej fermentacji do produkcji biogazu Jedynie roślinne i zwierzęce odpady z gospodarstw domowych. Jedynie produkowane w zamkniętym i monitorowanym systemie gromadzenia odpadów, zatwierdzonym przez państwo członkowskie Dopuszczalne stężenie w mg/kg suchej substancji: kadm: 0,7; miedź: 70; nikiel: 25; ołów: 45; cynk: 200; rtęć: 0,4; chrom (całkowity): 70; chrom (VI): 0
A	Torf	Użycie ograniczone do ogrodnictwa (ogrodnictwo towarowe, uprawa roślin ozdobnych, sadownictwo, szkółki)
A	Odpady poprodukcyjne z hodowli grzybów	Początkowy skład podłoża ogranicza się do produktów z niniejszego załącznika
A	Odchody dżdżownic (Wermikompost) i owadów	
A	Guano	

▼B

Dopuszczenie	Nazwa Produkty złożone lub produkty zawierające jedynie materiały wymienione poniżej	Opis, wymogi dotyczące składu, warunki użycia
A	Przekompostowana lub sfermentowana mieszanina resztek substancji roślinnych	Produkt otrzymany z mieszaniny resztek roślinnych poddanych kompostowaniu lub fermentacji beztlenowej do produkcji biogazu
A	Produkty i produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, jak poniżej: mączka z krwi mączka z kopyt mączka rogowa mączka kostna lub mączka kostna odklejona mączka rybna mączka mięsna mączka z piór, włosów i skóry wełna sierść włosy produkty mleczarskie	►**M2** Dla futra: maksymalne stężenie suchej masy chromu (VI) w mg/kg: 0 ◄
A	Produkty i produkty uboczne pochodzenia roślinnego użyte jako nawozy	Na przykład: wytłoczyny z nasion roślin oleistych, łuska ziarna kakaowego, słód kukurydziany
A	Wodorosty morskie i produkty z wodorostów morskich	O ile bezpośrednio otrzymane z: (i) procesów fizycznych, włączając dehydratację, zamrażanie i mielenie; (ii) ekstrakcji wodnej lub wodnych roztworów kwasów lub zasad; (iii) fermentacji
A	Trociny i wióry drzewne	Drewno niepoddane chemicznemu przetworzeniu po ścięciu
A	Przekompostowana kora	Drewno niepoddane chemicznemu przetworzeniu po ścięciu
A	Popiół drzewny	Z drewna niepoddanego chemicznemu przetworzeniu po ścięciu
A	Drobno mielony fosfat	Produkt określony w pkt 7 załącznika IA.2. do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) w sprawie nawozów, 7 Zawartość kadmu mniejsza lub równa 90 mg/kg $P_2 0_5$
A	Fosforan glinowo-wapniowy	Produkt określony w pkt 6 załącznika IA.2 do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Zawartość kadmu mniejsza lub równa 90 mg/kg Użycie ograniczone do podstawowych gleb (pH > 7,5)
A	Podstawowy żużel	Produkty określone w pkt 1 załącznika IA.2 do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003

▼B

Dopuszczenie	Nazwa Produkty złożone lub produkty zawierające jedynie materiały wymienione poniżej	Opis, wymogi dotyczące składu, warunki użycia
A	Surowa sól potasowa lub kainit	Produkty określone w pkt 1 załącznika IA.3 do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003
A	Siarczan potasu możliwie zawierający sól magnezu	Produkt uzyskiwany z surowych soli potasowych w drodze procesu fizycznego wydobycia oraz możliwie zawierający także sole magnezu
A	Wywar gorzelniczy i ekstrakt z wywaru gorzelniczego	Z wyjątkiem wywaru gorzelniczego amonowego
A	Węglan wapnia (kreda, margiel, mielony wapń, ameliorant bretoński, (maerl), kreda fosforowa)	Wyłącznie pochodzenia naturalnego
A	Węglan magnezu i wapnia	Wyłącznie pochodzenia naturalnego np. kreda magnezowa, mielony wapń magnezowy, wapień
A	Siarczan magnezowy (kizeryt)	Wyłącznie pochodzenia naturalnego
A	Roztwór chlorku wapnia	Opryskiwanie dolistne jabłoni po stwierdzeniu niedoboru wapnia
A	Siarczan wapnia (gips)	Produkty określone w pkt 1 załącznika ID rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Wyłącznie pochodzenia naturalnego
A	Wapno przemysłowe uzyskiwane w produkcji cukru	Produkt uboczny produkcji cukru z buraków cukrowych
A	Wapno przemysłowe uzyskiwane w produkcji soli próżniowej	Produkt uboczny uzyskiwany w produkcji soli próżniowej z solanki znajdowanej w górach
A	Siarka elementarna	Produkty określone w załączniku ID.3 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003
A	Pierwiastki śladowe	Mikroelementy nieorganiczne wymienione w części E załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003
A	Chlorek sodowy	Wyłącznie sól kopalniana
A	Mączka mineralna (skalna) i glinki	

([1]) Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Pestycydy — środki ochrony roślin określone w art. 5 ust. 1

Uwagi:

A: dopuszczone na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 i przeniesione poprzez art. 16 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 834/2007

B: dopuszczone na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. **Substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Azadirachtina uzyskiwana z *Azadirachta indica (*miodla indyjska)	Środek owadobójczy
A	Wosk pszczeli	Maść ogrodnicza
A	Żelatyna	Środek owadobójczy
A	Zhydrolizowane białko	Środek wabiący, tylko w zatwierdzonym wniosku w połączeniu z innymi właściwymi środkami niniejszego wykazu
A	Lecytyna	Środek grzybobójczy
A	Olejki roślinne (np. olejek miętowy, sosnowy, kminkowy)	Środki owadobójcze, roztoczobójcze, grzybobójcze oraz środek ograniczający kiełkowanie
A	Pyretrum otrzymywane ze złocienia dalmatyńskiego (*Chrysanthemum cinerariaefolium*)	Insektycyd
A	Quassia otrzymany z *Quassia amara*	Środek owadobójczy i odstraszający owady
A	Rotenon otrzymany z *Derris* spp. i *Lonchocarpus* spp. i *Terphrosia* spp.	Środek owadobójczy

2. **Mikroorganizmy wykorzystywane do biologicznego zwalczania szkodników i chorób**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Mikroorganizmy (bakterie, wirusy i grzyby)	

3. **Substancje produkowane przez mikroorganizmy**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Spinosad	Środek owadobójczy Wyłącznie w przypadku podjęcia środków służących zminimalizowaniu ryzyka wystąpienia głównych parazytoidów oraz zminimalizowaniu ryzyka polegającego na zwiększeniu odporności

▼B

4. **Substancje używane w pułapkach i dozownikach**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Fosforan dwuamonowy	Środek wabiący, tylko w pułapkach
A	Feromony	Środek wabiący; środek zakłócający zachowania seksualne; tylko w pułapkach i dyspenserach
A	Pyretroidy (wyłącznie deltametrin lub lambdacyhalotrin)	Środki owadobójcze; tylko w pułapkach zawierających określone środki wabiące; tylko przeciwko *Batrocera oleae* i *Ceratitis capitata* Wied.

5. **Substancje przeznaczone do spryskiwania powierzchni między roślinami uprawnymi**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Ortofosforan żelaza (III)	Moluskocyd

6. **Inne substancje używane w sposób tradycyjny w rolnictwie ekologicznym**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Miedź w formie wodorotlenku miedzi, tlenochlorku miedzi, (trójzasadowy) siarczanu miedzi, tlenku miedzi, oktanianu miedzi	Środek grzybobójczy maksymalnie do 6 kg miedzi na hektar rocznie W odniesieniu do upraw wielorocznych państwa członkowskie mogą na zasadzie odstępstwa od poprzedniego akapitu dopuścić przekroczenie w danym roku limitu zawartości miedzi wynoszącego 6 kg, pod warunkiem że średnia rzeczywiście zastosowana ilość w okresie 5 lat obejmującym dany rok oraz 4 wcześniejsze lata nie przekracza 6 kg
A	Etylen	Dojrzewanie bananów, owoców kiwi i kaki; dojrzewanie owoców cytrusowych jedynie jako część strategii zapobiegania powodowanym przez muchy szkodom owoców cytrusowych; indukcja kwitnienia ananasów; hamowanie kiełkowania ziemniaków i cebuli
A	Sól potasowa kwasu tłuszczowego (szare mydło)	Środek owadobójczy
A	Ałun potasowy (siarczan glinu) (kalinit)	Środek zapobiegający dojrzewaniu bananów
A	Siarczan wapnia (wielosiarczek wapnia)	Środek grzybobójczy, owadobójczy, roztoczobójczy
A	Olej parafinowy	Środek owadobójczy i roztoczobójczy
A	Oleje mineralne	Środek owadobójczy, grzybobójczy Tylko w przypadku drzew owocowych, oliwnych, winorośli oraz owoców tropikalnych (np. bananów)
A	Nadmanganian potasu	Środki grzybobójcze, bakteriobójcze; tylko w przypadku drzew owocowych, oliwnych i winorośli

▼B

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Piasek kwarcowy	Środek odstraszający
A	Siarka	Środek grzybobójczy, roztoczobójczy, odstraszający

7. **Inne substancje**

Dopuszczenie	Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
A	Wodorotlenek wapnia	Środek grzybobójczy Tylko w przypadku drzew owocowych, łącznie ze szkółkami, do zwalczania *Nectria galligena* (rak drzew owocowych)
A	Wodorowęglan potasu	Środek grzybobójczy

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Minimalna powierzchnia pomieszczeń i przestrzeni otwartych oraz inne cechy pomieszczeń odpowiednie dla różnych gatunków i rodzajów produkcji, których mowa w art. 10 ust. 4

1. **Bydło, koniowate, owce, kozy i świnie**

	Powierzchnia pomieszczeń (wewnętrzna netto dostępna dla zwierząt)		Powierzchnia wybiegu, z wyłączeniem pastwisk (zewnętrzna)
	Minimalna waga żywa (kg)	m^2/sztukę	m^2/sztukę
Bydło przeznaczone do rozrodu i opasowe oraz koniowate	do 100	1,5	1,1
	do 200	2,5	1,9
	do 350	4,0	3
	powyżej 350	5, minimum 1 m^2/100 kg	3,7, minimum 0,75 m^2/100 kg
Krowy mleczne		6	4,5
Buhaje hodowlane		10	30
Owce i kozy		1,5 owca/koza	2,5
		0,35 jagnię/koźlę	0,5
Maciory z prosiętami do 40 dnia życia		7,5 dla maciory	2,5
Tuczniki	do 50	0,8	0,6
	do 85	1,1	0,8
	do 110	1,3	1
▼M2	powyżej 110 kg	1,5	1,2
▼B Prosięta	powyżej 40 dnia życia i do 30 kg	0,6	0,4
Świnie przeznaczone do rozrodu		2,5/samica	1,9
		6/samiec W przypadku gdy kojce są wykorzystywane do naturalnego zapłodnienia: 10 m^2/samiec	8,0

▼B

2. **Drób**

	Powierzchnia pomieszczeń (wewnętrzna netto dostępna dla zwierząt)			Powierzchnia wybiegu (ilość metrów^2 dostępnych rotacyjnie na sztukę)
	Liczba ptaków/m^2	długość grzędy w cm/sztukę	gniazdo	
Kury nioski	6	18	7 niosek na gniazdo lub w przypadku wspólnego gniazda 120 cm/ptaka	4, z zachowaniem limitu 170 kg N/ha/rok
Drób do tuczu (w stacjonarnym kurniku)	10, maksymalnie 21 kg wagi żywej/m^2	20 (tylko dla perliczek)		4 – broilery i perliczki 4,5 – kaczki 10 – indyki 15 – gęsi dla wszystkich tych gatunków z zachowaniem limitu 170 kg N/ha/rok
Drób do tuczu w ruchomych kojcach	16 ([1]) w ruchomych kurnikach oraz maksymalnie 30 kg żywej wagi/m^2			2,5 z zachowaniem limitu 170 kg N/ha/rok

([1]) Tylko w przypadku ruchomych kurników o powierzchni podłogi nieprzekraczającej 150 m^2, niezamykanych na noc.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Maksymalna liczba zwierząt na hektar określona w art. 15 ust. 2

Klasa lub gatunek	Maksymalna liczba zwierząt na ha odpowiadająca 170 kg N/ha/rok
Koniowate w wieku powyżej szóstego miesiąca życia	2
Cielęta opasowe	5
Pozostałe zwierzęta zaliczane do bydła w wieku poniżej jednego roku	5
Byki w wieku od jednego roku do dwóch lat	3,3
Jałówki w wieku od jednego roku do dwóch lat	3,3
Byki dwuletnie i starsze	2
Jałówki przeznaczone do rozrodu	2,5
Jałówki na opas	2,5
Krowy mleczne	2
Krowy mleczne wycofane ze stada	2
Pozostałe krowy	2,5
Samice królików hodowlanych	100
Owce maciorki	13,3
Kozy	13,3
Prosięta	74
Maciory	6,5
Tuczniki	14
Pozostałe świnie	14
Brojlery	580
Kury nioski	230

▼B

ZAŁĄCZNIK V

▼M2

Materiały paszowe, o których mowa w art. 22 ust. 1, 2 i 3 i art. 25k ust. 1 lit. d) i art. 25m ust. 1

▼B

1. NIEEKOLOGICZNE MATERIAŁY PASZOWE POCHODZENIA ROŚLINNEGO

1.1. **Zboża, ziarna, ich produkty i produkty uboczne:**

— Owies zwyczajny w postaci ziaren, płatków, śruty, łusek i otrębów

— Jęczmień w postaci ziaren, białka i śruty

— Makuch z kiełków ryżowych

— Proso w postaci ziaren

— Żyto w postaci ziaren i śruty

— Sorgo w postaci ziaren

— Pszenica w postaci ziaren, śruty, otrębów, glutenu paszowego, glutenu i kiełków

— Pszenica orkisz w postaci ziaren

— Pszenżyto w postaci ziaren

— Kukurydza w postaci ziaren, otrębów, śruty, wytłoku z kiełków i glutenu

— Słód kukurydziany

— Młóto browarniane

1.2. **Nasiona oleiste, owoce oleiste, ich produkty i produkty uboczne:**

— Rzepak w postaci ziaren, makuchu i łusek

— Nasiona soi pod postacią ziaren, nasion opiekanych, makuchu i łusek

— Nasiona słonecznika w postaci ziaren i makuchu

— Bawełna w postaci nasion i wytłoku

— Siemię lniane w postaci nasion i wytłoku

— Nasiona sezamu w postaci wytłoku

— Rdzeń palmowy ekstrahowany

— Wytłok z nasion dyni

— Oliwki, pulpa z oliwek

— Oleje roślinne (z fizycznej ekstrakcji)

1.3. **Nasiona roślin strączkowych, ich produkty i produkty uboczne:**

— Ciecierzyca w postaci nasion, śruty i otrębów

— Soczewica w postaci nasion, śruty i otrębów

— Groszek siewny w postaci nasion poddanych obróbce cieplnej, śruty i otrębów

— Groch w postaci nasion, śruty i otrębów

— Bób w postaci nasion, śruty i otrębów

— Bobik w postaci nasion, śruty i otrębów

— Wyki w postaci nasion, śruty i otrębów

— Łubin w postaci nasion, śruty i otrębów

▼B

1.4. **Bulwy, korzenie i ich produkty oraz produkty uboczne:**

— Pulpa buraczana

— Ziemniak

— Batat w postaci bulwy

— Pulpa ziemniaczana (produkt uboczny ekstrakcji skrobi ziemniaczanej)

— Skrobia ziemniaczana

— Białko ziemniaczane

— Maniok

1.5. **Inne nasiona i owoce, ich produkty i produkty uboczne:**

— Szarańczyn

— Strąki szarańczynu i jego mączki

— Dynie

— Pulpa cytrusowa

— Jabłka, pigwy, gruszki, brzoskwinie, figi, winogrona i ich pulpy

— Kasztany jadalne

— Wytłok z orzechów włoskich

— Wytłok z orzechów laskowych

— Łupiny i wytłok ziarna kakaowego

— Żołędzie

1.6. **Pasze zielone i pasze objętościowe:**

— Lucerna

— Mączka z lucerny

— Koniczyna

— Mączka z koniczyny

— Pasze roślinne (otrzymane z roślin pastewnych)

— Mączka z trawy

— Siano

— Kiszonka

— Słoma zbóż

— Warzywa korzeniowe na zmielenie

1.7. **Inne rośliny, ich produkty i produkty uboczne:**

— Melasa

— Mączka z wodorostów morskich (uzyskiwana przez suszenie i rozdrabnianie wodorostów morskich i płukana w celu zmniejszenia zawartości jodu)

— Proszki i ekstrakty z roślin

— Ekstrakt z białka roślinnego (podawany wyłącznie młodym zwierzętom)

— Przyprawy

— Zioła

▼B

2. MATERIAŁY PASZOWE POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

2.1. **Mleko i przetwory mleczne:**

— Surowe mleko

— Mleko w proszku

— Odtłuszczone mleko, odtłuszczone mleko w proszku

— Maślanka, maślanka w proszku

— Serwatka, serwatka w proszku, serwatka w proszku o niskiej zawartości cukru, białko serwatki w proszku (otrzymywane w drodze fizycznej obróbki)

— Kazeina w proszku

— Laktoza w proszku

— Zsiadłe i kwaśne mleko

2.2. **Ryby, inne zwierzęta morskie, ich produkty i produkty uboczne:**

Z zastrzeżeniem następujących ograniczeń: produkty pochodzące wyłącznie ze zrównoważonego rybołówstwa i stosowane wyłącznie w przypadku gatunków innych niż roślinożerne

— Ryby

— Ryby, olej rybny i tran z dorsza nierafinowany

— Autolizaty ryb, mięczaków lub skorupiaków

▼M2

— Hydrolizaty i proteolizaty uzyskane w wyniku działania enzymów, również w postaci rozpuszczalnej, przeznaczone wyłącznie dla zwierząt akwakultury i młodych zwierząt gospodarskich

▼B

— Mączka rybna

▼M2

— skorupiaki

▼B

2.3. **Jaja i produkty jajeczne**

— Jaja i produkty jajeczne stosowane jako pasze drobiowe, pochodzące raczej z tego samego gospodarstwa

3. MATERIAŁY PASZOWE POCHODZENIA MINERALNEGO

3.1 **Sód:**

— Nierafinowana sól morska

— Gruba sól kamienna

— Siarczan sodowy

— Węglan sodowy

— Dwuwęglan sodu

— Chlorek sodu

3.2 **Potas:**

— Chlorek potasu

3.3 **Wapń:**

— Osady z koralowców i alg

— Skorupy zwierząt wodnych (w tym szkielety mątwy pospolitej)

▼B

— Węglan wapnia

— Mleczan wapnia

— Glukonian wapnia

3.4 **Fosfor:**

— Odfluorowany fosforan diwapniowy

— Odfluorowany fosforan monowapniowy

— Fosforan monosodowy

— Fosforan wapniowo-magnezowy

— Fosforan wapniowo-sodowy

3.5 **Magnez:**

— Tlenek magnezu (magnez bezwodny)

— Siarczan magnezu

— Chlorek magnezu

— Węglan magnezu

— Fosforan magnezu

3.6 **Siarka:**

— Siarczan sodowy

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

▼M2

Dodatki paszowe i niektóre substancje stosowane w żywieniu zwierząt określone w art. 22 ust. 4 i art. 25m ust. 2

▼B

1. DODATKI PASZOWE

Wymienione dodatki muszą być zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt.

1.1. **Dodatki dietetyczne**

a) *Witaminy:*

— Witaminy pozyskane z surowców naturalnie występujących w paszach

▼M2

— Witaminy syntetyczne, identyczne z naturalnymi, dla zwierząt z żołądkiem jednokomorowym i zwierząt akwakultury

▼B

— Syntetyczne witaminy A, D i E identyczne z witaminami naturalnymi przeżuwaczy pod warunkiem wcześniejszego dopuszczenia przez państwa członkowskie w oparciu o ocenę możliwości uzyskania przez ekologiczne przeżuwacze niezbędnych ilości wymienionych witamin w dawkach pokarmowych

b) *Pierwiastki śladowe:*

E1	Żelazo:
	węglan żelazawy (II)
	siarczan żelazawy (II) monowodny lub heptawodny
	tlenek żelazowy (III)
E2	Jod:
	jodan wapnia, bezwodny
	jodan wapnia, heksawodny
	jodek sodu
E3	Kobalt:
	siarczan kobaltawy (II) monowodny lub heptawodny
	zasadowy węglan kobaltawy (II), monowodny
E4	Miedź:
	tlenek miedzi (II)
	zasadowy węglan miedzi (II), monowodny
	siarczan miedzi (II), pentawodny
E5	Mangan:
	węglan manganawy (II)
	tlenek manganawy i tlenek manganowy
	siarczan manganawy (II), mono- lub tetrawodny
E6	Cynk:
	węglan cynku
	tlenek cynku
	siarczan cynku mono- lub heptawodny

([1]) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

▼B

E7	Molibden:
	molibdenian amonu, molibdenian sodu
E8	Selen:
	selenian sodu
	selenin sodu

1.2. **Dodatki zootechniczne**

Enzymy i mikroorganizmy

1.3. **Dodatki technologiczne**

a) *Środki konserwujące*

E 200	Kwas sorbinowy
E 236	kwas mrówkowy (*)
E 260	Kwas octowy (*)
E 270	Kwas mlekowy (*)
E 280	Kwas propionowy (*)
E 330	Kwas cytrynowy

(*) Do kiszonek: wyłącznie wtedy, gdy warunki atmosferyczne nie pozwalają na właściwą fermentację.

▼M2

b) *Substancje przeciwutleniające*

E 306 — bogate w tokoferol ekstrakty pochodzenia naturalnego stosowane jako przeciwutleniacze

— naturalne substancje przeciwutleniające (użycie ograniczone do pasz dla akwakultury)

▼B

c) *Substancje wiążące, przeciwzbrylające i koagulanty*

E 470	Stearynian wapnia pochodzenia naturalnego
E 551b	Krzemionka koloidalna
E 551c	Kieselgur
E 558	Bentonit
E 559	Glina kaolinitowa
E 560	Naturalne mieszanki stearynów i chlorynu
E 561	Wermikulit
E 562	Sepiolit
E 599	Perlit

d) *Dodatki do kiszonek*

Jako dodatki do kiszonek mogą być stosowane enzymy, drożdże i bakterie

Użycie kwasu mlekowego, mrówkowego, propionowego i octowego w produkcji kiszonki jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy warunki pogodowe nie pozwalają na właściwą fermentację.

▼M2

e) *emulgatory i stabilizatory:*

lecytyna ze źródeł naturalnych (użycie ograniczone do pasz dla akwakultury)

▼B

2. NIEKTÓRE ŚRODKI ŻYWIENIA ZWIERZĄT

Niżej wymienione substancje muszą być dopuszczone na mocy dyrektywy Rady 82/471/EWG dotyczącej niektórych dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ([1])

Drożdże:

Saccharomyces cerevisiae

Saccharomyces carlsbergiensis

3. SUBSTANCJE DO PRODUKCJI KISZONKI

— Sól morska

— Gruba sól kamienna

— Serwatka

— Cukier

— Pulpa buraczana

— Mąka zbożowa

— Melasa

([1]) Dz.U. L 213 z 21.7.1982, s. 8.

▼**M2**

ZAŁĄCZNIK VII

Produkty do czyszczenia i dezynfekowania

1. Produkty do czyszczenia i dezynfekowania budynków i urządzeń do produkcji zwierzęcej, o których mowa w art. 23 ust. 4:

   — Mydło potasowe i sodowe

   — Woda i para wodna

   — Mleko wapienne

   — Wapno

   — Wapno palone

   — Podchloryn sodu (np. pod postacią wybielacza w płynie)

   — Soda kaustyczna

   — Potaż żrący

   — Nadtlenek wodoru

   — Naturalne wyciągi roślinne

   — Kwasy cytrynowy, nadoctowy, mrówkowy, mlekowy, szczawiowy i octowy

   — Alkohol

   — Kwas azotowy (wyposażenie mleczarni)

   — Kwas (orto)fosforowy(V) (wyposażenie mleczarFormaldehydni)

   — Formaldehyd

   — Środki myjące i dezynfekujące do dojarek i urządzeń mleczarskich

   — Węglan sodu

2. Produkty do czyszczenia i dezynfekowania w produkcji zwierząt akwakultury i wodorostów morskich, o których mowa w art. 6e ust. 2, art. 25s ust. 2 i art. 29a.

   2.1 Substancje do czyszczenia i dezynfekowania sprzętu i urządzeń, jeżeli nie ma w nich zwierząt akwakultury:

   — Ozon

   — Chlorek sodu

   — Podchloryn sodu/Chloran(I) sodu

   — Podchloryn wapnia/Chloran(I) wapnia

   — Wapno (CaO, tlenek wapnia)

   — Soda kaustyczna

   — Alkohol

   — Nadtlenek wodoru

   — Kwasy organiczne (kwas octowy, mlekowy, cytrynowy)

   — Kwas humusowy

   — Kwasy peroksooctowe

   — Jodofory

   — Siarczan miedzi: tylko do dnia 31 grudnia 2015 r.

   — Nadmanganian potasu

   — Kwasy peroctowy i peroktanowy

   — Ciasto z nasion herbaty z naturalnych nasion *Camellia* (użycie ograniczone do produkcji krewetek)

▼**M2**

2.2 Ograniczony wykaz substancji do stosowania w obecności zwierząt akwakultury:

— wapień (węglan wapnia) do kontroli odczynu pH

— dolomit do korygowania odczynu pH (użycie ograniczone do produkcji krewetek)

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

▼M1

Niektóre produkty i substancje używane do produkcji przetworzonej żywności ekologicznej, drożdży i produktów drożdżowych określone w art. 27 ust. 1 lit. a) i art. 27a lit. a)

▼B

Uwagi:

A: dopuszczone na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 i przeniesione przez art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007

B: dopuszczone na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007

SEKCJA A – DODATKI DO ŻYWNOŚCI, W TYM ICH NOŚNIKI

Do celów obliczeń określonych w art. 23 ust. 4 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 dodatki do żywności wymienione w kolumnie numeru ►C1 identyfikacyjnego ◄ oznaczone gwiazdką należy uwzględniać jako składniki pochodzenia rolniczego.

Dopuszczenie	Kod	Nazwa	Przetwarzanie środków spożywczych		Szczegółowe warunki
			pochodzenia roślinnego	pochodzenia zwierzęcego	
A	E 153	Węgiel drzewny		X	Ser kozi z popiołem Ser Morbier
A	E 160b*	Annato, biksyna, norbiksyna		X	Ser Red Leicester Ser Double Gloucester Ser Cheddar Ser Mimolette
A	E 170	Węglan wapnia	X	X	Nie stosować do barwienia lub wzbogacania produktów w wapń
A	E 220 lub	Dwutlenek siarki	X	X	W winach owocowych (*) bez dodatku cukru (włączając jabłecznik i wino z gruszek) lub w miodzie pitnym 50 mg (**)
	E 224	Dwusiarczyn potasu	X	X	W przypadku jabłecznika i wina z gruszek z dodatkiem cukrów lub zagęszczonego soku owocowego po fermentacji: 100 mg (**) (*) W tym kontekście „wino owocowe” definiuje się jako wino zrobione z owoców innych niż winogrona. (**) Najwyższe dopuszczalne poziomy bez względu na źródło, wyrażone jako SO2 w mg/l.
▼M2 B	E 223	Disiarczan (IV) sodu		X	Skorupiak ([2])

▼B

Dopuszczenie	Kod	Nazwa	Przetwarzanie środków spożywczych		Szczegółowe warunki
			pochodzenia roślinnego	pochodzenia zwierzęcego	
A	E 250 lub E 252	Azotyn sodu Azotan potasu		X X	Dla produktów mięsnych (1): dla E 250: indykatywna ilość wprowadzana wyrażona jako $NaNO_2$: 80 mg/kg dla E 252: indykatywna ilość wprowadzana wyrażona jako $NaNO_3$: 80 mg/kg dla E 250: Maksymalna ilość pozostałości wyrażona jako $NaNO_2$: 50 mg/kg dla E 252: Maksymalna ilość pozostałości wyrażona jako $NaNO_3$: 50 mg/kg
A	E 270	Kwas mlekowy	X	X	
A	E 290	Dwutlenek węgla	X	X	
A	E 296	Kwas jabłkowy	X		
A	E 300	Kwas askorbinowy	X	X	Produkty mięsne (2)
A	E 301	Askorbinian sodu		X	Produkty mięsne (2) w związku z azotynami i azotanami
A	E 306*	Ekstrakt bogaty w tokoferol	X	X	Przeciwutleniacz w tłuszczach i olejach
A	E 322*	Lecytyny	X	X	Przetwory mleczne (2)
A	E 325	Mleczan sodu		X	Produkty na bazie mleka i produkty mięsne
A	E 330	Kwas cytrynowy	X		
▼M2					
B	E 330	Kwas cytrynowy		X	Skorupiaki i mięczaki (2)
▼B					
A	E 331	Cytryniany sodu		X	
A	E 333	Cytryniany wapnia	X		
A	E 334	Kwas winowy (L(+)–)	X		
A	E 335	Winiany sodu	X		
A	E 336	Winiany potasu	X		
A	E 341 (i)	Fosforan monowapniowy	X		Środek spulchniający w mące z dodatkiem proszku do pieczenia
▼M4					
B	E 392*	Wyciągi z rozmarynu	x	x	Tylko w przypadku pochodzenia z produkcji ekologicznej i gdy do sporządzenia wyciągu użyto etanolu

▼B

Dopuszczenie	Kod	Nazwa	Przetwarzanie środków spożywczych		Szczegółowe warunki
			pochodzenia roślinnego	pochodzenia zwierzęcego	
A	E 400	Kwas alginowy	X	X	Produkty na bazie mleka (2)
A	E 401	Alginian sodu	X	X	Produkty na bazie mleka (2)
A	E 402	Alginian potasu	X	X	Produkty na bazie mleka (2)
A	E 406	Agar	X	X	Produkty na bazie mleka i produkty mięsne (2)
A	E 407	Karagen	X	X	Produkty na bazie mleka (2)
A	E 410*	Mączka chleba świętojańskiego	X	X	
A	E 412*	Guma guar	X	X	
A	E 414*	Guma arabska	X	X	
A	E 415	Guma ksantanowa	X	X	
A	E 422	Gliceryna	X		W ekstraktach roślinnych
A	E 440* (i)	Pektyna	X	X	Produkty na bazie mleka (2)
A	E 464	Hydroksypropylometyloceluloza	X	X	Materiał do kapsułkowania kapsułek
A	E 500	Węglany sodu	X	X	„Dulce de leche” (3) oraz masło z kwaśnej śmietany i ser z kwaśnej śmietany (2)
A	E 501	Węglany potasu	X		
A	E 503	Węglany amonu	X		
A	E 504	Węglany magnezu	X		
A	E 509	Chlorek wapnia		X	Koagulacja mleka
A	E 516	Siarczan wapnia	X		Nośnik
A	E 524	Wodorotlenek sodu	X		Zabezpieczenie powierzchni „Laugengebäck”
A	E 551	Dwutlenek krzemu	X		Środek przeciwzbrylający dla ziół i przypraw
A	E 553b	Talk	X	X	Środek do powlekania produktów mięsnych
A	E 938	Argon	X	X	
A	E 939	Hel	X	X	

▼B

Dopuszczenie	Kod	Nazwa	Przetwarzanie środków spożywczych		Szczegółowe warunki
			pochodzenia roślinnego	pochodzenia zwierzęcego	
A	E 941	Azot	X	X	
A	E 948	Tlen	X	X	

([1]) Dodatek ten może być używany wyłącznie po uprzednim wykazaniu przed właściwym organem, że dla tego dodatku nie jest dostępna żadna technologiczna alternatywa, która zapewniałaby te same właściwości produktu lub umożliwiałaby zachowanie jego szczególnych właściwości.

([2]) Ograniczenia dotyczą tylko produktów ►C1 pochodzenia zwierzęcego. ◄

([3]) „Dulce de leche” lub „Confiture de lait” odnosi się do miękkiej, słodkiej, brązowej śmietany zrobionej z osłodzonego i zagęszczonego mleka.

▼B

SEKCJA B – SUBSTANCJE ►C1 POMOCNICZE W PRZETWÓRSTWIE ◄ I INNE PRODUKTY, KTÓRE MOGĄ BYĆ STOSOWANE W PRZETWARZANIU SKŁADNIKÓW POCHODZENIA ROLNICZEGO Z PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ

Uwagi:

A: dopuszczone na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 i przeniesione przez art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007

B: dopuszczone na mocy rozporządzenia (WE) nr 834/2007

Dopuszczenie	Nazwa	Przygotowywanie środków spożywczych pochodzenia roślinnego	Przygotowywanie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego	Szczegółowe warunki
A	Woda	X	X	Woda pitna w rozumieniu dyrektywy Rady 98/82/WE
A	Chlorek wapnia	X		Koagulator
A	Węglan wapnia	X		
A	Wodorotlenek wapnia	X		
A	Siarczan wapnia	X		Koagulator
A	Chlorek magnezu (lub nigari)	X		Koagulator
A	Węglan potasu	X		Suszenie winogron
A	Węglan sodu	X		Produkcja cukru/cukrów
A	Kwas mlekowy		X	Do regulacji pH kąpieli solankowej w produkcji sera (1)
A	Kwas cytrynowy	X	X	Do regulacji pH kąpieli solankowej w produkcji sera (1) Produkcja oleju i hydroliza skrobi (2)
A	Wodorotlenek sodu	X		Produkcja cukru/cukrów Produkcja oleju otrzymywanego z materiału siewnego rzepaku (*Brassica* spp)
A	Kwas siarkowy	X	X	Produkcja żelatyny (1) Produkcja cukru/cukrów (2)
A	Kwas solny		X	Produkcja żelatyny Do regulacji pH kąpieli solankowej w przetwórstwie serów Gouda, Edam i Maasdammer, Boerenkaas, Friese i Leidse Nagelkaas
A	Wodorotlenek amonu		X	Produkcja żelatyny
A	Nadtlenek wodoru		X	Produkcja żelatyny
A	Dwutlenek węgla	X	X	
A	Azot	X	X	
A	Alkohol etylowy	X	X	Rozpuszczalnik
A	Kwas garbnikowy	X		Środek wspomagający filtrację
A	Białko jaja	X		

▼B

Dopuszczenie	Nazwa	Przygotowywanie środków spożywczych pochodzenia roślinnego	Przygotowywanie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego	Szczegółowe warunki
A	Kazeina	X		
A	Żelatyna	X		
A	Karuk	X		
A	Oleje roślinne	X	X	Środki natłuszczające, przeciwprzyczepne lub przeciwpieniące
A	Dwutlenek krzemu w postaci żelu lub zawiesiny koloidalnej	X		
A	Węgiel aktywowany	X		
A	Talk	X		Zgodnie ze szczegółowymi kryteriami czystości dodatku do żywności E 553b
A	Bentonit	X	X	Środek zwiększający lepkość miodu pitnego ([1]) Zgodnie ze szczegółowymi kryteriami czystości dodatku do żywności E 558
A	Kaolin	X	X	Propolis ([1]) Zgodnie ze szczegółowymi kryteriami czystości dodatku do żywności E 559
A	Celuloza	X	X	Produkcja żelatyny ([1])
A	Ziemia okrzemkowa	X	X	Produkcja żelatyny ([1])
A	Perlit	X	X	Produkcja żelatyny ([1])
A	Łupiny orzechów laskowych	X		
A	Mączka ryżowa	X		
A	Wosk pszczeli	X		Środek przeciwprzyczepny
A	Wosk karnauba	X		Środek przeciwprzyczepny

([1]) Ograniczenie dotyczy tylko produktów ►C1 pochodzenia zwierzęcego. ◄
([2]) Ograniczenie dotyczy tylko produktów roślinnych.

▼**M1**

SEKCJA C – SUBSTANCJE POMOCNICZE UŻYWANE W PRODUKCJI DROŻDŻY I PRODUKTÓW DROŻDŻOWYCH

Nazwa	Drożdże	Drożdżowe wyroby cukiernicze, receptury na bazie drożdży	Szczegółowe warunki
Chlorek wapnia	X		
Dwutlenek węgla	X	X	
Kwas cytrynowy	X		Do regulacji pH w produkcji drożdży
Kwas mlekowy	X		Do regulacji pH w produkcji drożdży
Azot	X	X	
Tlen	X	X	
Skrobia ziemniaczana	X	X	Do filtrowania
Węglan sodu	X	X	Do regulacji pH
Oleje roślinne	X	X	Środki natłuszczające, przeciwprzyczepne i przeciwpieniące

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Składniki pochodzenia rolniczego nieprodukowane metodami ekologicznymi, o których mowa w art. 28

1. NIEPRZETWORZONE PRODUKTY ROŚLINNE ORAZ PRODUKTY Z NICH POZYSKANE W WYNIKU PROCESÓW

1.1. **Jadalne owoce, orzechy i nasiona:**

— Żołędzie	*Quercus* spp.
— Orzechy kola	*Cola acuminata*
— Agrest	*Ribes uva-crispa*
— Marakuja (owoc męczennicy)	*Passiflora edulis*
— Maliny (suszone)	*Rubus idaeus*
— Czerwone porzeczki (suszone)	*Ribes rubrum*

1.2. **Jadalne przyprawy i zioła:**

— Pieprz (peruwiański)	*Schinus molle L.*
— Nasiona chrzanu	*Armoracia rusticana*
— Galgant mniejszy	*Alpinia officinarum*
— Krokosz barwierski	*Carthamus tinctorius*
— Ziele rukwi wodnej	*Nasturtium officinale*

1.3. **Różne:**

Glony, włącznie z wodorostami morskimi, dopuszczone w przetwórstwie żywności nieekologicznej

2. PRODUKTY ROŚLINNE

2.1. **Tłuszcze i oleje, rafinowane lub nierafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, pozyskane z innych roślin niż:**

— Kakao	*Theobroma cacao*
— Kokos	*Cocos nucifera*
— Oliwki	*Olea europaea*
— Słoneczniki	*Helianthus annuus*
— Palma	*Elaeis guineensis*
— Rzepak	*Brassica napus, rapa*
— Krokosz barwierski	*Carthamus tinctorius*
— Sezam	*Sesamum indicum*
— Soja	*Glycine max*

2.2. **Następujące cukry, skrobia oraz inne produkty ze zbóż i bulw:**

— Fruktoza

— Papier ryżowy

— Bezdrożdżowy papier chlebowy

— Skrobia z ryżu i kukurydzy woskowej, niemodyfikowana chemicznie

▼B

2.3. **Różne:**

— Białko grochu *Pisum* spp.

— Rum, uzyskiwany tylko z soku trzciny cukrowej

— Kirsch przygotowany na bazie owoców i przypraw określonych w art. 27 ust. 1 lit. c)

3. PRODUKTY ►C1 POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO: ◄

Organizmy wodne, niepochodzące z akwakultur i dopuszczone do przygotowywania nieekologicznych środków spożywczych

— Żelatyna

— Serwatka w proszku „*herasuola*”

— Naturalne jelita

▼B

ZAŁĄCZNIK X

Gatunki, w stosunku do których stwierdzono, że istnieje wystarczająca ilość nasion lub sadzeniaków ziemniaka produkowanych metodami ekologicznymi w znacznej liczbie odmian w każdej części Wspólnoty, o których mowa w art. 45 ust. 3

▼M3

ZAŁĄCZNIK XI

A. **Unijne logo produkcji ekologicznej, o którym mowa w art. 57**

1.) Unijne logo produkcji ekologicznej jest zgodne z poniższym wzorem:

2) Zastosowany kolor to Pantone w odcieniu zielony Pantone nr 376 oraz zielony [50 % zielono-niebieski + 100 % żółty] w czterokolorowym procesie drukowania.

3) Unijne logo produkcji ekologicznej może być również stosowane w kolorze czarno-białym, jak przedstawiono poniżej, jedynie w przypadku gdy zastosowanie wersji kolorowej jest niewykonalne.

4) Jeśli tło na opakowaniu lub etykiecie jest w kolorze ciemnym, można zastosować symbole w negatywie, z użyciem koloru tła opakowania lub etykiety.

5) W przypadku gdy stosowany jest kolorowy symbol na kolorowym tle, co ogranicza czytelność, można zastosować wokół symbolu kontur dla wzmocnienia kontrastu z kolorami tła.

6) W niektórych szczególnych sytuacjach, gdy na opakowaniu znajdują się oznaczenia w tylko jednym kolorze, w unijnym logo produkcji ekologicznej można zastosować ten sam kolor.

7) Długość unijnego logo produkcji ekologicznej musi wynosić co najmniej 9 mm, a szerokość co najmniej 13,5 mm, zaś proporcja jego wysokości do szerokości musi być równa 1:1,5. W przypadku bardzo małych opakowań minimalna wielkość logo może zostać wyjątkowo zmniejszona do wysokości 6 mm.

8) Wraz z unijnym logo produkcji ekologicznej można stosować elementy graficzne lub tekstowe odnoszące się do rolnictwa ekologicznego, pod warunkiem że nie modyfikują one lub całkowicie nie zmieniają charakteru unijnego logo produkcji ekologicznej ani oznaczeń wymienionych w art. 58. W przypadku stosowania unijnego logo produkcji ekologicznej w połączeniu z logo krajowymi lub prywatnymi w kolorze zielonym o odcieniu innym niż określony w pkt 2, unijne logo produkcji ekologicznej może posiadać ten sam niestandardowy odcień.

▼M4

———————

▼M3

B. **Numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 58**

Format ogólny numerów identyfikacyjnych jest następujący:

AB-CDE-999

gdzie:

1) „AB” jest kodem ISO określonym w art. 58 ust. 1 lit. a) i dotyczy państwa, w którym odbywają się kontrole;

2) „CDE” jest terminem złożonym z trzech liter nadanych przez Komisję lub każde państwo członkowskie, takim jak „bio”, „öko”, „org” lub „eko”, stanowiącym odniesienie do zastosowanych metod produkcji ekologicznej, zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. b); oraz

3) „999” jest numerem referencyjnym, złożonym z maksymalnie trzech cyfr, nadawanym zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) przez:

   a) właściwy organ każdego państwa członkowskiego organom kontrolnym lub jednostkom certyfikującym, którym przekazał on zadania kontrolne zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007;

   b) Komisję:

      (i) organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1234/2008 ([1]), wymienionym w załączniku I do wspomnianego rozporządzenia;

      (ii) właściwym organom lub jednostkom certyfikującym państw trzecich, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, wymienionym w załączniku III do wspomnianego rozporządzenia;

      (iii) organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, wymienionym w załączniku IV do wspomnianego rozporządzenia;

   c) właściwy organ każdego państwa członkowskiego organowi kontrolnemu lub jednostce certyfikującej posiadającym do dnia 31 grudnia 2012 r. upoważnienie do wystawiania świadectw kontroli zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 (pozwolenia na przywóz), na wniosek Komisji.

Komisja udostępnia numery identyfikacyjne publicznie za pomocą właściwych środków technicznych, włącznie z publikacją w Internecie.

([1]) Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25.

▼M2

ZAŁĄCZNIK XII

Wzór certyfikatu wydawanego podmiotowi gospodarczemu określonego w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, o którym mowa w art. 68 niniejszego rozporządzenia

<table>
<tr><td colspan="2">Certyfikat wydawany podmiotowi gospodarczemu, określony w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007

1. Numer dokumentu:</td></tr>
<tr><td>2. Nazwa i adres podmiotu gospodarczego:
Główny rodzaj działalności (producent, przetwórca, importer etc.):</td><td>3. Nazwa, adres i numer kodowy jednostki certyfikującej/organu kontrolnego:</td></tr>
<tr><td>4. Grupy produktów/działalność:
— Rośliny i produkty roślinne:
— Wodorosty morskie i produkty z wodorostów morskich:
— Zwierzęta gospodarskie i produkty zwierzęce:
— Zwierzęta akwakultury i produkty zwierzęce akwakultury:
— Produkty przetworzone:</td><td>5. Określone jako:
produkcja ekologiczna, produkty w okresie konwersji, a także produkcja nieekologiczna prowadzona równolegle do produkcji/przetwarzania zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 834/2007</td></tr>
<tr><td>6. Termin ważności:
Produkty roślinne od ..... do .....
Produkty z wodorostów morskich od ..... do .....
Produkty zwierzęce od ..... do .....
Produkty zwierzęce akwakultury od ..... do .....
Produkty przetworzone od ..... do .....</td><td>7. Data kontroli:</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Niniejszy dokument został wydany na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz rozporządzenia (WE) nr 889/2008. Zadeklarowany podmiot gospodarczy poddał swoją działalność kontroli i spełnia wymagania określone we wspomnianych rozporządzeniach.

Data, miejsce:

Podpis w imieniu jednostki certyfikującej/organu kontrolnego wydającego certyfikat:</td></tr>
</table>

▼B

ZAŁĄCZNIK XIII

Wzór deklaracji sprzedającego określonej w art. 69

Deklaracja sprzedającego określona w art. 9 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007	
Nazwa, adres sprzedającego:	
Identyfikacja (np. numer partii lub inwentarza):	Nazwa produktu:
Składniki: (Określić wszystkie składniki występujące w produkcie/użyte w procesie produkcji) …… …… …… …… ……	
Oświadczam, że ww. produkt nie został wytworzony z organizmów genetycznie zmodyfikowanych ani przy ich użyciu w rozumieniu definicji określonej w art. 2 i 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007. Nie dysponuję żadnymi informacjami, które mogłyby sugerować, że niniejsze oświadczenie jest nieprawdziwe. Tym samym oświadczam, że ww. produkt jest zgodny z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w zakresie zakazu używania organizmów genetycznie zmodyfikowanych. Zobowiązuję się poinformować naszego klienta oraz jego organ ►**C1** kontrolny ◄/jednostkę ►**C1** certyfikującą ◄ niezwłocznie po wycofaniu lub zmianie treści niniejszej deklaracji lub w przypadku pojawienia się informacji mogących naruszyć jej prawdziwość. Upoważniam jednostkę ►**C1** certyfikującą ◄ lub organ ►**C1** kontrolny ◄ określone w art. 2 art. rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007, które sprawują nadzór nad naszym klientem, do zbadania prawdziwości niniejszej deklaracji oraz w razie konieczności do pobrania próbek do analizy dowodowej. Zgadzam się również, aby zadanie to było realizowane przez niezależną instytucję wyznaczoną na piśmie przez jednostkę ►**C1** certyfikującą. ◄ Niżej podpisany ponosi odpowiedzialność za prawdziwość niniejszej deklaracji.	
Kraj, miejsce, data i podpis sprzedającego:	Pieczęć firmowa sprzedającego (*o ile ma zastosowanie*):

▼M2

ZAŁĄCZNIK XIIIa

Sekcja 1

Ekologiczna produkcja łososiowatych w wodzie słodkiej:

Pstrąg potokowy (*Salmo trutta*) – Pstrąg tęczowy (*Oncorhynchus mykiss*) – Pstrąg źródlany (*Salvelinus fontinalis*) – Łosoś (*Salmo salar*) – Palia alpejska (*Salvelinus alpinus*) – Lipień (*Thymallus thymallus*) – Palia jeziorowa (*Salvelinus namaycush*) – Głowacica (*Hucho hucho*)

System produkcji	Chów musi odbywać się w systemach otwartych. Prędkość przepływu musi zapewniać stadu minimum 60 % nasycenia tlenem, komfort oraz usuwanie ścieków gospodarskich.
Maksymalna gęstość obsady	Gatunki łososiowate niewymienione poniżej – 15 kg/m^3 Łosoś 20 kg/m^3 Pstrąg potokowy i tęczowy 25 kg/m^3 Palia wędrowna 20 kg/m^3

Sekcja 2

Ekologiczna produkcja łososiowatych w wodzie morskiej:

Łosoś (*Salmo salar*) – Pstrąg potokowy (*Salmo trutta*) – Pstrąg tęczowy (*Oncorhynchus mykiss*)

Maksymalna gęstość obsady	10 kg/m^3 w sadzach

Sekcja 3

Ekologiczna produkcja dorsza (*Gadus morhua*) i innych dorszowatych, labraksa (*Dicentrarchus labrax*), dorady (*Sparus aurata*), kulbina (*Argyrosomus regius*), turbota (*Psetta maxima* [= *Scopthalmus maximux*]), pagrusa różowego (*Pagrus pagrus*[=*Sparus pagrus*]), kulbaka czerwonego (*Sciaenops ocellatus*) i innych prażmowatych, oraz syganów (*Siganus* spp.)

System produkcji	W systemach zamkniętych w otwartych wodach (sadze/klatki) z minimalna prędkością prądu wody morskiej zapewniającą dobrostan zwierząt lub w otwartych systemach na lądzie.
Maksymalna gęstość obsady	Dla ryb innych niż turbot: 15 kg/m^3 Dla turbota: 25 kg/m^2

Sekcja 4

Ekologiczna produkcja labraksa, dorady, kulbina, mugilowatych (*Liza, Mugil*) i węgorza (*Anguilla* spp.) w stawach ziemnych w obszarach pływowych i lagunach przybrzeżnych

System zamknięty	Tradycyjne panwie solne przekształcone w jednostki produkcji akwakultury i podobne stawy ziemne w obszarach pływowych

▼M2

System produkcji	Woda podlega odpowiedniej wymianie, aby zapewnić dobrostan zwierząt danego gatunku Co najmniej 50 % podłoża musi mieć pokrywę roślinną Niezbędne są stawy oczyszczające na terenach podmokłych
Maksymalna gęstość obsady	4 kg/m^3

Sekcja 5

Ekologiczna produkcja jesiotra w wodzie słodkiej

Przedmiotowy gatunek: rodzina jesiotrowatych

System produkcji	Przepływ wody w każdej jednostce chowu zapewnia dobrostan zwierząt Wody wypływające powinny być tej samej jakości co wody wpływające
Maksymalna gęstość obsady	30 kg/m^3

Sekcja 6

Ekologiczna produkcja ryb w wodach lądowych

Przedmiotowe gatunki: karpiowate (*Cyprinidae*) i inne gatunki pokrewne w kontekście polikultury, włącznie z okoniem, szczupakiem, sumem, sieją i jesiotrem.

System produkcji	W stawach rybnych okresowo całkowicie opróżnianych z wody oraz w jeziorach. Jeziora musza być przeznaczone wyłącznie do produkcji ekologicznej, włącznie z uprawami w suchych obszarach. Obszar odłowu ryb musi być wyposażony w dopływ świeżej wody i mieć wymiary zapewniające rybom optymalny komfort. Po odłowieniu ryby należy przechowywać w czystej wodzie. Organiczne i mineralne nawożenie stawów i jezior przeprowadza się zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 889/2008 przy maksymalnym użyciu 20 kg azotu na ha. Zakazuje się stosowania chemikaliów syntetycznych do kontroli roślinności wodnej i szaty roślinnej znajdującej się w wodach służących do produkcji. Należy utrzymać obszary naturalnej roślinności wokół jednostek wód lądowych jako strefę buforową oddzielającą od zewnętrznych obszarów lądowych, na których nie prowadzi się chowu zgodnie z zasadami ekologicznej akwakultury. Na etapie wzrostowym „polikulturę” stosuje się pod warunkiem, że ściśle przestrzega się kryteriów ustanowionych w niniejszej specyfikacji w odniesieniu do innych gatunków ryb jeziornych.
Wydajność	Całkowita produkcja gatunku ograniczona jest do 1 500 kg ryb rocznie z jednego hektara.

▼M2

Sekcja 7

Ekologiczna produkcja krewetek z rodziny *Penaeidae* i krewetek słodkowodnych (*Macrobrachium* sp.)

Założenie jednostki (lub jednostek) produkcji	Lokalizacja w sterylnych obszarach gliny, aby zminimalizować oddziaływanie środowiskowe budowy stawu. Stawy należy budować w miejscach naturalnego występowania gliny. Zabrania się niszczenia namorzyn.
Czas konwersji	Sześć miesięcy na staw, co odpowiada normalnemu okresowi życia krewetki hodowlanej.
Pochodzenie stada rozpłodowego	Co najmniej połowa stada rozpłodowego jest udomowiona po trzech latach chowu. Pozostałą część stanowi wolne od patogenów stado rozpłodowe dziko żyjące pochodzące ze zrównoważonego rybołówstwa. Obowiązkowa selekcja pierwszego i drugiego pokolenia przed wprowadzeniem do gospodarstwa.
Ablacja słupka ocznego	Zakazane
Maksymalna gęstość obsady i limity produkcji	Jaja i/lub larwy: maksimum 22 osobniki w stadium polarwalnym/m^2 Maksymalna biomasa chwilowa: 240 g/m^2

Sekcja 8

Mięczaki i szkarłupnie

System produkcji	Sznury haczykowe, tratwy, kultury przydenne, kosze, klatki, tace, nakrywki, drewniane pale (*bouchot*) i inne systemy zamknięte. W przypadku chowu małży jadalnych na tratwach liczba rzucanych lin nie przekracza jednej na metr kwadratowy obszaru. Maksymalna długość rzucanej liny nie przekracza 20 metrów. Nie przerzedza się lin w trakcie cyklu produkcyjnego, zezwala się jednak na dzielenie rzucanych lin bez zwiększania początkowej gęstości obsady.

Sekcja 9

Słodkowodne ryby tropikalne: ryba mleczna (*Chanos chanos*), tilapia (*Oreochromis* sp.), sum panga (*Pangasius* sp.)

System produkcji	Stawy i klatki siatkowe
Maksymalna gęstość obsady	*Pangasius*: 10 kg/m^3 *Oreochromis*: 20 kg/m^3

Sekcja 10

Inne gatunki zwierząt akwakultury: brak

▼B

ZAŁĄCZNIK XIV

Tabela korelacji, o której mowa w art. 96

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
—		Artykuł 1
—		Artykuł 2 lit. a)
Artykuł 4 ust. 15		Artykuł 2 lit. b)
Załącznik III, C (tiret pierwsze)		Artykuł 2 lit. c)
Załącznik III, C (tiret drugie)		Artykuł 2 lit. d)
—		Artykuł 2 lit. e)
—		Artykuł 2 lit. f)
—		Artykuł 2 lit. g)
—		Artykuł 2 lit. h)
Artykuł 4 ust. 24		Artykuł 2 lit. i)
—		Artykuł 3 ust. 1
Załącznik I.B, 7.1 i 7.2		Artykuł 3 ust. 2
Załącznik I.B, 7.4		Artykuł 3 ust. 3
Załącznik I.A, 2.4		Artykuł 3 ust. 4
Załącznik I.A, 2.3		Artykuł 3 ust. 5
—		Artykuł 4
Artykuł 6 ust. 1, załącznik I.A, 3		Artykuł 5
Załącznik I.A, 5		Artykuł 6
Załącznik I.B i C (tytuły)		Artykuł 7
Załącznik I.B, 3.1		Artykuł 8 ust. 1
Załącznik I.C, 3.1		Artykuł 8 ust. 2
Załącznik I.B, 3.4, 3.8, 3.9, 3.10, 3.11		Artykuł 9 ust. 1–4
Załącznik I.C, 3.6		Artykuł 9 ust. 5

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik I.B, 8.1.1		Artykuł 10 ust. 1
Załącznik I.B, 8.2.1		Artykuł 10 ust. 2
Załącznik I.B, 8.2.2		Artykuł 10 ust. 3
Załącznik I.B, 8.2.3		Artykuł 10 ust. 4
Załącznik I.B, 8.3.5		Artykuł 11 ust. 1
Załącznik I.B, 8.3.6		Artykuł 11 ust. 2
Załącznik I.B, 8.3.7		Artykuł 11 ust. 3
Załącznik I.B, 8.3.8		Artykuł 11 ust. 4, 5
Załącznik I.B, 6.1.9, 8.4.1–8.4.5		Artykuł 12 ust. 1–4
Załącznik I.B, 6.1.9		Artykuł 12 ust. 5
Załącznik I.C, 4, 8.1–8.5		Artykuł 13
Załącznik I.B, 8.1.2		Artykuł 14
Załącznik I.B, 7.1, 7.2		Artykuł 15
Załącznik I.B, 1.2		Artykuł 16
Załącznik I.B, 1.6		Artykuł 17 ust. 1
Załącznik I.B, 1.7		Artykuł 17 ust. 2
Załącznik I.B, 1.8		Artykuł 17 ust. 3
Załącznik I.B, 4.10		Artykuł 17 ust. 4
Załącznik I.B, 6.1.2		Artykuł 18 ust. 1
Załącznik I.B, 6.1.3		Artykuł 18 ust. 2
Załącznik I.C, 7.2		Artykuł 18 ust. 3
Załącznik I.B, 6.2.1		Artykuł 18 ust. 4

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik I.B, 4.3		Artykuł 19 ust. 1
Załącznik I.C, 5.1, 5.2		Artykuł 19 ust. 2–4
Załącznik I.B, 4.1, 4.5, 4.7 i 4.11		Artykuł 20
Załącznik I.B, 4.4		Artykuł 21
Artykuł 7		Artykuł 22
Załącznik I.B, 3.13, 5.4, 8.2.5 i 8.4.6		Artykuł 23
Załącznik I.B, 5.3, 5.4, 5.7 i 5.8		Artykuł 24
Załącznik I.C, 6		Artykuł 25
Załącznik III, E.3 i B		Artykuł 26
Artykuł 5 ust. 3 i załącznik VI, części A i B		Artykuł 27
Artykuł 5 ust. 3		Artykuł 28
Artykuł 5 ust. 3	(1): Artykuł 3	Artykuł 29
Załącznik III, B.3		Artykuł 30
Załącznik III.7		Artykuł 31
Załącznik III, E.5		Artykuł 32
Załącznik III.7a		Artykuł 33
Załącznik III, C.6		Artykuł 34
Załącznik III.8 i A.2.5		Artykuł 35
Załącznik I.A, 1.1–1.4		Artykuł 36
Załącznik I.B, 2.1.2		Artykuł 37
Załącznik I.B, 2.1.1, 2.2.1, 2.3 i załącznik I.C, 2.1, 2.3		Artykuł 38
Załącznik I.B, 6.1.6		Artykuł 39

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik III, A1.3 lit. b)		Artykuł 40
Załącznik I.C, 1.3		Artykuł 41
Załącznik I.B, 3.4 tiret pierwsze i 3.6 lit. b)		Artykuł 42
Załącznik I.B, 4.8		Artykuł 43
Załącznik I.C, 8.3		Artykuł 44
Artykuł 6 ust. 3		Artykuł 45
	(3): Artykuł 1 ust. 1, 2	Artykuł 45 ust. 1, 2
	(3): Artykuł 3 lit. a)	Artykuł 45 ust. 1
	(3): Artykuł 4	Artykuł 45 ust. 3
	(3): Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 45 ust. 4
	(3): Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 45 ust. 5
	(3): Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 45 ust. 6
	(3): Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 45 ust. 7
	(3): Artykuł 5 ust. 5	Artykuł 45 ust. 8
Załącznik I.B, 8.3.4		Artykuł 46
Załącznik I.B, 3.6 lit. a)		Artykuł 47 ust. 1
Załącznik I.B, 4.9		Artykuł 47 ust. 2
Załącznik I.C, 3.5		Artykuł 47 ust. 3
	(3): Artykuł 6	Artykuł 48
	(3): Artykuł 7	Artykuł 49
	(3): Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 50 ust. 1
	(3): Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 50 ust. 2
	(3): Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 51 ust. 1
	(3): Artykuł 9 ust. 2, 3	Artykuł 51 ust. 2
		Artykuł 51 ust. 3
	(3): Artykuł 10	Artykuł 52

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
	(3): Artykuł 11	Artykuł 53
	(3): Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 54 ust. 1
	(3): Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 54 ust. 2
	(3): Artykuł 13	Artykuł 55
	(3): Artykuł 14	Artykuł 56
		Artykuł 57
		Artykuł 58
	(2): Artykuł 1 i Artykuł 5	Artykuł 59
	(2): Artykuł 5 i 3	Artykuł 60
	(2): Artykuł 4	Artykuł 61
Artykuł 5 ust. 5		Artykuł 62
Załącznik III.3		Artykuł 63
Załącznik III.4		Artykuł 64
Załącznik III.5		Artykuł 65
Załącznik III.6		Artykuł 66
Załącznik III.10		Artykuł 67
—		Artykuł 68
—		Artykuł 69
Załącznik III, A.1.		Artykuł 70
Załącznik III, A.1.2.		Artykuł 71
—		Artykuł 72
Załącznik III, A.1.3		Artykuł 73
Załącznik III, A.2.1		Artykuł 74
Załącznik III, A.2.2		Artykuł 75
Załącznik III, A.2.3		Artykuł 76
Załącznik I.B, 5.6		Artykuł 77
Załącznik I.C, 5.5, 6.7, 7.7, 7.8		Artykuł 78

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik III, A.2.4		Artykuł 79
Załącznik III, B.1		Artykuł 80
Załącznik III, C		Artykuł 81
Załącznik III, C.1		Artykuł 82
Załącznik III, C.2		Artykuł 83
Załącznik III, C.3		Artykuł 84
Załącznik III, C.5		Artykuł 85
Załącznik III, D		Artykuł 86
Załącznik III, E		Artykuł 87
Załącznik III, E.1		Artykuł 88
Załącznik III, E.2		Artykuł 89
Załącznik III, E.4		Artykuł 90
Załącznik III, 9		Artykuł 91
Załącznik III, 11		Artykuł 92
		Artykuł 93
—		Artykuł 94
Załącznik I.B, 6.1.5		Artykuł 95 ust. 1
Załącznik I.B, 8.5.1		Artykuł 95 ust. 2
—		Artykuł 95 ust. 3–8
—		Artykuł 95
—		Artykuł 96
—		Artykuł 97
Załącznik II, część A		Załącznik I
Załącznik II, część B		Załącznik II
Załącznik VIII		Załącznik III

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91	(1) Rozporządzenie (WE) nr 207/93 (2) Rozporządzenie (WE) nr 223/2003 (3) Rozporządzenie (WE) nr 1452/2003	Niniejsze rozporządzenie
Załącznik VII		Załącznik IV
Załącznik II, część C		Załącznik V
Załącznik II, część D		Załącznik VI
Załącznik II, część E		Załącznik VII
Załącznik VI, część A i B		Załącznik VIII
Załącznik VI, część C		Załącznik IX
—		Załącznik X
—		Załącznik XI
—		Załącznik XIII
—		Załącznik IX